

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

СПИСАНИЕ НА СЖОУЗА НА БЖЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ

Годишенъ абонаментъ 60 лева предплатени. Обявления и реклами се приематъ по обявените цени. Ръкописи не се връщатъ. Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраща до редакцията въ София, ул. „Гурко“, 18.

Редакторъ: Н. Недѣлчевъ

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Протестни телеграми и резолюции противъ увеличението акциза на виното.
2. Нѣколко думи върху увеличението акциза на виното.
3. Борба градушката и застраховката противъ нея. — Хр. Цачевъ
4. Рефератъ по безалкохолното вино — Н. Хр. Мънковъ
5. Предварителна рѣзба — З. Ангеловъ.
6. Присаждане на постоянно място — В. П. Мариновъ.
7. Сланати — П. Тодоровъ.
8. Отпразнуването на лозарския празникъ „Зарѣзанъ“ (Св. Трифонъ).
9. Резолюции и др. отъ лозарските дружества.
10. Срѣща съ министра на финансите.
11. Сведения за състоянието на лозята и цените на лозовия материал, вината и ракиятъ.
12. Книжнина.
13. Въпроси и отговори.
14. Хроника.
15. Фондъ.

Изложение до Г. Министра на Финансите отъ Съюза на Българскиятъ лозари-винари, София.

Господинъ министре,

Изработениятъ отъ повѣреното Ви Министерство законопроектъ за облагане съ акцизъ вината и материалите, отъ които се вари ракия, хвърли въ тревогата лозарското население въ страната ни. Ако този законопроектъ стане законъ, ще унищожи родното ни лозарство. Повече отъ шестотинъ хиляди граждани ще бѫдатъ лишени отъ поминъкъ. Лозарите недоумяватъ какви съображения сѫ предизвикали изработването на този законопроектъ. Защото изтъкнатите две съображения: да се доставятъ на държавата повече средства и да се постави по-правилно съотношение въ облаганията между виното, спирта и бирата, не отговарятъ на действителното положение, въ което се намира родното ни лозарство. Държавата нѣма да получи исканите суми отъ лозарството ни, поради едничката причина, че то не може да ги даде. Съ лозарството се занимаватъ дребни стопани, тѣмъ липсва техника, средства и организация, за да дадатъ по-голямо производство и на по-ниска цена. Лозарството ни се намира още въ периода на своето възобновяване. Отъ 1,150,000 декара лозя презъ 1897 година днесъ имаме 444,000

декара, отъ които само 183,000 декара нови на американска подложка. И това за единъ периодъ отъ 30 години. Бавността, съ която се възобновяватъ лозята ни, говори ясно и убедително, че лозарите не трупатъ богатства отъ своите лозя, иначе възобновяването би отивало съ много по-усиленъ темпъ. Днесъ лозарството дава възможност само за преживяването на лозарското население. Поради намалението на приходитъ на широката маса консуматори, неговата консумация е силно намалела. Затова, въпреки силното посягване на всички лозарски материали: синъ камъкъ, лозовъ материалъ, рафия, инвентаръ и пр., както и ръчния трудъ, цената на виното е средньо 20 пъти повишена въ сравнение съ средната такава презъ 1914 год. И въпреки малкото производство, виното стои въ избитъ ни. До като средната консумация на вино до 1905 година е била 105 литри на глава, днесъ тя е спаднала подъ 14 литри. Лошото положение на винения пазаръ отъ 4 години насамъ е голъмъ факторъ, съ който лозарите се мѫчатъ да се справятъ. При това положение, Господинъ Министре, исканитъ отъ законо-проекта Ви 200 milionna лева отъ българското вино е невъзможно да се получатъ и ако все пакъ решите на всяка цена да ги вземете, тая цена ще бѫде много голъма — въ 2—3 години ще сложите кръстъ на родното ни лозарство. Увеличениятъ акцизъ ще изкорени лозарството ни! Въ резултатъ ще останатъ шестотинъ хиляди български граждани безъ поминъкъ и около 200,000 декара естествено лозарска земя, стрѣмна, бедна и суха, ще остане неизползвана Макаръ и отлична за лозя, за други култури тази земя е негодна. Днесъ заета съ лозя тя представлява три милиарда лева дневна валута национално богатство. Такова дѣло е противонародно и противодържавно. Държавата безъ да може да получи нѣкаква облага отъ значение, обрича на разорение и гладъ една голъма частъ отъ населението си, създава недоволство всредъ народните маси, буди въ тѣхъ подозрение и зли чувства къмъ нея. И необяснимо ще бѫде противоречието, въ което ще изпадне държавата. До като Министерството на Земедѣлието съ упоритостъ работи да създаде поминъкъ на населението отъ старите лозарски центрове, иждивява за това масса средства, поддържа разсадници, училища, специалисти и урежда редица улеснения

целящи повдигането на лозарството и винарството ни, Министерството на Финансите ид съ единъ замахъ да унищожи дългогодишната работа на първото министерство.

Господинъ министре, погрѣшно е да се слагатъ подъ еднакъвъ знаменатель виненото производство заедно съ спиртната и бирената индустрия. Отъ първото черпятъ прехрана голѣма маса граждани, то е скжпо, капризно и рисковано, вторитѣ сѫ крупни предприятия, съ ефтини първични материали, производството имъ е сигурно и ефтино. Първото е само средство за препитание, вторитѣ сѫ средство за трупане на печалби. Тия обстоятелства трѣбва да се иматъ предвидъ, когато се прави сравнение въ облагането имъ съ разни данъци, акцизи и пр. Поради тези причини, напълно основателно и целесъобразно бѣ, че се въведе откупното право на спирта и бирата. Съ това държавата едновременно се снабди съ средства и запази лозарството отъ конкуренцията на спирта и бирата. Виното, като по скжъпъ продуктъ, не може да противостои на свободната конкуренция на бирата и спирта при настоящето обедняване на широкитѣ народни маси. Тукъ държавата изпълни своя социаленъ дългъ.

Какво значение иматъ бирената и спиртната индустрия за народния поминъкъ? Тѣхното производство има за обектъ, почти изключително, мѣстна консумация. Затова тѣ сѫ безъ значение за народното стопанство. Тѣ плащатъ суровите материали, получавани отъ земедѣлското стопанство по скжъпъ цени, по които ги плащатъ експортъоритѣ. Въ това отношение тѣ дори намаляватъ актива на външната ни търговия, безъ да компенсиратъ тази загуба съ други ценни услуги за народното ни стопанство. Спиртните фабрики днесъ сѫ полезни само въ едно отношение, че уползотворяватъ разваленитѣ зърнени храни и меласата отъ захарните фабрики. Но производството отъ тези материали е малко и легко ще се пласира въ страната, като гориво, въ медицината и пр. Биреното производство нѣма абсолютно никакво стопанско значение за страната. И дветѣ индустрии даватъ работа на незначително число работници. А отпадацитѣ отъ фабрикацията имъ сѫ толкова малко, че не играятъ никаква роля въ народното ни стопанство. Другъ е въпросътъ ако тези две индустрии работѣха за външния пазарь;

тогава това би се отразило благотворно, както изобщо върху народното стопанство, така и върху селското такова.

Въ интересът на народното здраве е фабричният спирт да служи по възможность въ най ограниченъ размѣръ за консумация отъ населението. Че бирената и спиртната индустрии не умиратъ поради недостатъчни печалби се вижда отъ балансите на нѣкои отъ фабриките. Така, спиртната фабрика „Янтра“ е дала дивидентъ върху капитала презъ 1920 год. — 25%, 1921 год. — 62 7%, 1922 г. — 28.8%. Пивоварната фабрика „Галата“ — Варна 1920 год. — 30%, 1921 год. — 40%, 1922 год. — 40%. Тези данни се взематъ отъ официалното издание на повѣреното Ви министерство.

Прочее, Господинъ Министре, кое ще бѫде разумно и народополезно? Държавата да вземе 2—3 години по 150, — 200 милиона лева и да убие единъ голѣмъ народенъ поминъкъ, или да се задоволи съ умѣренитѣ но сигурни приходи, които днесъ дава лозарството и го пази като народенъ поминъкъ?

Ний знаемъ, Господинъ Министре, че съ запазването на лозарството, като народенъ поминъкъ, силно се застѣгатъ интересите на бирената и спиртната индустрии. Вложениетъ въ тѣхъ крупенъ капиталъ лесно намира енергични и вещи защитници. Върховната държавна власть, обаче, трѣбва да прецени, че това сѫ едно незначително малцинство капиталисти, които гонятъ изключително свойтѣ печалби.

Ний намираме, че интересите на държавата се схождатъ съ нашите, защото и тя има голѣмия интерес нейните граждани да иматъ сигуренъ поминъкъ, да намиратъ приложение на своя трудъ, тогава тѣ ще бѫдатъ и сигурна нейна упора. Запази ли се нашиятъ поминъкъ, той редовно ще подхранва и държавния бюджетъ.

Господинъ Министре, българскиятъ лозарь цени ролята на държавата и знае, че ѝ дължи много. Той е съ съзнанието за тежкото време, което тя преживява. Както всички граждани и той трѣбва да носи гражданските си задължения. И ако днесъ се обръщаме къмъ Васъ и искаме да не се озаконява въпросния законопроектъ, това ний правимъ защото сме застрашени като собственици. Нашата молба е: позволете ни да живѣемъ, макаръ като дребни собственици

дайте ни възможность да работимъ на собствената си земя и да живѣемъ отъ собствения си трудъ. Ний сме готови да носимъ граждансkitъ си тяжести, но тъѣ трѣба да бѫдатъ справедливи и поносими, безъ да убиватъ поминъка ни. Вашата реформа нѣма да увеличи приходитъ на държавата отъ акциза върху спирта и спиртнитъ птиета. Съ тази реформа ще поставите само въ по-благоприятно положение фабрикантитъ на спиртъ и бира въ ущърбъ на лозаритъ и овощаритъ. А лозари и овощари това е една четвъртъ отъ цѣлото население на страната.

Какво печелятъ лозаритъ? Ний Ви дадохме вечъ една подробна смѣтка въ изложението си по поводъ конгресната ни резолюция по данъчното облагане на лозаритъ, взета въ тази годишния конгресъ. Отъ тази смѣтка се вижда, че пе-чалбата на лозарътъ е главно въ това, че той и семейството му намиратъ постоянна работа въ лозарството.

Даннитъ въ тази смѣтка сѫ средни за страната. Тъѣ могатъ да се провѣрятъ. И ний молимъ най-настоятелно да бѫдатъ провѣрени съвмѣстно съ органитъ на Министерството на Земедѣлието.

Ний твърдимъ, Господинъ Министре, не само, че не сме облагодѣтелствувани въ данъчно отношение, а че сме обложени твърде много. Така, ний плащаме всички данъци, плащани отъ земедѣлското население и свръхъ това акцизъ върху литъръ вино 0·50 лева, акцизъ върху пращинитъ 0·80 лева на литъръ. Винената каль се облага на два пжти — веднажъ като вино 0·5 лева литъра и втори пжть, като материалъ за ракия съ 0·8 лева литъра. Виното, което не може да се продаде и трѣба да се извари на ракия плаща веднажъ акцизъ като вино 0·5 лева и втори пжть като материалъ за варене на ракия 0·45 лева на литъръ.

Средно отъ декаръ лозе държавата получава отъ акцизъ и данъкъ върху дохода 370 лева. Отъ коя култура държавата взема повече?

Ний привѣршваме, Господинъ Министре, като повтаряме: не бѣrzайте съ Вашата реформа. Нека въпросътъ се проучи съвмѣстно съ органитъ на Министерството на Земедѣлието, които сѫ най-компетентни въ случая. Нека и на самото място, въ лозарскитъ центрове, да се проучатъ приходитъ и разходитъ на лозаритъ. Ний знаемъ, че държа-

вата има нужда отъ приходи и даваме вечъ споредъ силите си. Не убивайте поминъка ни, защото е създаденъ съ голъмъ трудъ. Гладния гражданинъ е лошъ гражданинъ. Не създавайте лоши граждани.

Протестни телеграми и резолюции.

с. Стражица.

Председателя камарата, копие финансовия министъръ, народни представители: Ст. Бояджиевъ, Ив. Горбановъ, Димо Киосевъ, Кръстю Пастуховъ, Иванъ Ангеловъ, Д-ръ Илия Караджовъ. Хрелопановъ, Съюзъ българските лозари.

Стражишките лозари, безъ разлика на партийно убежение, събрали на 3 мартъ по проектираното увеличение акциза на виното, ракията, имайки предъ видъ тежкия разнообразенъ досегашенъ данъкъ върху лозята, труда, средствата и редъ незгоди, до получаване плодъ отъ тази култура и следъ всичко това едва задоволяванъ приходъ, отъ една страна проекта за увеличение акциза иде да убие едничкиятъ ни поминъкъ въ начало развитието му и всичко това за облагодетелствуване фабриките, спирта, бирата, отъ друга, събранието намира това узаконяване несъобръзно съ прокламираните принципи: Правда, Свобода. Щомъ това става върху едни за смѣтка на други, протестираме най-енергично срещу това посегателство върху залъка ни, добиванъ съ напукани рѣже и обливанъ съ потъ.

За 250 лозари, представителъ събранието:
Аврамовъ.

с. Лъджене.

Министра финансите, копие председателя камарата, лозарски съюзъ, народни представители: Калфовъ, Баталовъ, в. Свободна речь, Препорецъ, Радикалъ и Независимостъ.

Лозаритъ отъ с. Лъджене (Орханийско), въ събранието си на 2 того, следъ като размѣнихме мисли по законопроекта за облагане виното и ракията съ акцизъ, взехме следната резолюция:

Протестираме най-енергично противъ така редактирания законопроектъ, целящъ облагодетелствуването крупния капи-

таль въ бирената и спиртната индустрия, а разсипването на 600,000 български граждани, занимаващи се съ лозарство и овощарство.

Председател Христовъ, секретаръ Делчовъ.

Гр. Созополь.

Председателя народното събрание, копие министра финансите, съюза българските лозари и винари, народни представители: Никола Рачевъ, Димо Казасовъ.

Днесъ 2 мартъ 1924 год. лозарите въ гр. Созополь събрали по инициатива на созополското винарско лозарско дружество, като разгледаха съобщението на съюза на лозарите и винарите за проектираното увеличение на акциза върху виното и ракията и като взеха предъ видъ: 1) че производството на поменатите артикули е въ ръцете на една грамадна трудяща се част от българския народъ, която и безъ друго изнемогва от общото несносно положение и безъ брой косвенъ данъченъ товаръ. 2) Че виното се продава на цена 9—10 лева, а ракията 40—50 лв. кгр, отъ производителите, цена, отъ която остава една нищожна чиста печалба, която едва стига за прехрана на домочадието си. 3) Че самите производители съ и консоматори и като такива ще плащатъ двоенъ данъкъ. 4) Че по такъвъ начинъ ще се намали консумацията и доходността на производителите лозари, нещо което би повлекло къмъ унищожение на лозовата култура въ страната ни решиха: 1) Високо протестирайте противъ всъкакъвъ опитъ отъ къдете и да иде той за увеличаване акциза на виното и ракията. 2) Апелиратъ къмъ всички лозари да подкрепятъ този протестъ за да стане изразъ на 600,000 трудящи се граждани, чиято дума е длъжна да слуша държавата. 3) Молимъ ония народни представители и министра на финансите, които всъкога съ имали при сърце интересите на широките работни слоеве да пресекатъ ръцете на ония, що замислятъ подобно облагане.

Лозарското дружество — Созополь.

Председател: И. Константиновъ, секретаръ: В. Николовъ, членъ: Фетведжиевъ.

с. Крамолинъ.

Министъръ финансите, копие председателя камарата, в. Народъ, Препорецъ, сп. Лозарски Прегледъ.

Ние лозаритѣ отъ с. Крамолинъ протестираме противъ готвеното увеличение акциза на лозовите продукти. Не убийте най-хубавия поминъкъ на страната още въ своя зародиши, понеже не е още закрепнalo лозарството, не понася данъци по голъми отъ сегашните. То даже и тъхъ едва носи.

За 73 лозари: Колевъ.

С. с. Орѣховица, Дълбоки и Черково.

Председателя Народното събрание, Финансовия Министъръ, Лозарския съюзъ.

Жителитѣ на Орѣховица 450, Дълбоки 600, Черково 400 души Ст. Загорско всички лозари, днесъ имахме небивало протестационно събрание противъ правителството за облагане още лозаритѣ. Създайте по-добре единъ единственъ законъ Крумовъ, защото и безъ това унищожавате главния ни поминъкъ, който едва понасяме. Дръжте десетъ фабриканти при Васъ, преследвайтѣ масите сигурни че ще успѣете где останаха нашите надежди? Вие ни блъскате въ обявията на отрицанието.

Събрание лозарски дружества.

Гр. Бѣла

Председателя Народното събрание, копие финансовия министъръ, министру земедѣлието и съюза на българските лозари и винари.

Днесъ лозаритѣ отъ градъ Бѣла и околните ни, събрани по разискване въпроси за проектираното увеличаване акциза върху виното и ракията и взетите конгресни резолюции, решихме: най-високо и единодушно протестираме противъ увеличаване акциза върху вината и ракията, тъй като съ това се посъща върху прехраната на повече отъ 600,000 български лозари. Това облагане ще биде жестоко, ако камарате позволи узаконяването му за шепа капиталисти фабриканти. Упълномощаваме лозаро-винарския съюзъ да действа най смело за прокарване на съюзните решения и запазване жизнените ни интереси.

Председателъ: Нено Неновъ.

Гр. Анхиало.

Председателя на Народното събрание, копие Министра Финансии, Анхиалските народни представители, общия съюз на българските лозаро-винари, вестниците: Демократически говоръ, Радикалъ, Народъ, Независимост Знаме на труда и Земеделска защита.

Резолюция: Днесъ 2 мартъ 1924 г. Анхиалските лозари свикани на публично събрание въ читалищния салонъ, безъ разлика на политически убеждения, за да обмислятъ положението си, и изобщо това на лозарството у насъ по-поповъ предстоящето увеличение акциза върху виното и ракията, като размениха мисли и като взеха предъ видъ

- 1) Че увеличението цели да нанесе чувствителни удари изобщо върху лозарското производство у насъ.
- 2) Че то дава привилегии на малцина производители на спиртъ и бира.
- 3) Че то лишава отъ препитание нѣколко милиона трудящъ се народъ.
- 4) Че то ще спре развитието на една отъ най-ценниятъ и доходни култури, както за населението, така и за държавата.
- 5) Че при днешното стопанско икономическо положение на страната въ интересъ на държавата и обществото е да се спре производството на бирата и спирта, като сировите материали се изнесатъ срещу чужда валута, реши:

- 1) Протестира противъ каквото и да биде увеличение акциза върху вината и ракията.
- 2) Най настоятелно моли правителството и народното представителство да премахнатъ различните данъци върху гроздовите произведения, като се обложатъ само съ данъкъ почиващъ върху доходността.
- 3) Настоятелно иска спиране фабрикацията бира и спиртъ и
- 4) Да се даде спешност на законопроекта за имитация на вината. Събранието апелира къмъ всички лозари на страната да подкрепятъ справедливите ни лозарски искания. Настоящата резолюция да се изпрати на председателя на Народното събрание, на г-на министра на финансите, Анхиалски народни представители, общия съюз на българските лозари и винари, вестниците: Демократически говоръ, Радикалъ, Народъ, Независимост, Знаме на труда и Земеделска защита.

Председатель на събранието: Н. Георгиевъ, секретарь:
Г. Хлѣбarovъ.

Гр. Видинъ.

Председателя на Народното събрание, копие Съюзъ на Българските лозаро-винари, народните представители: Никола Падаревъ, Ванко Георгиевъ, Илия Георговъ, Атанасъ Минковъ, вестниците: Препорецъ, Демократически говоръ, Радикалъ, Утро.

Видинските лозари, събрани на 2 мартъ на извънредно събрание за обсъждане новия законопроектъ за акциза върху вината и материалите за ракия, следъ обстойно проучване на въпроса констатира, че проектираното увеличение е равносилно на погубване на поминъка на лозарите и унищожаване на лозята въ нашия край, за което реши: Да простира енергично противъ тоя жестокъ и съиспителенъ за лозарството законопроектъ целящъ да засили капиталите на фабрикантите на спиртъ, пиво и др. и моли застъпничеството Ви да се изостави този вреденъ законопроектъ, които и безъ това беше непоносимъ за лозарите. Бедния лозаръ пощаденъ нѣкога отъ стихията не намира защита даже и отъ тамъ кѫдете чакаше помощъ и подкрепа.

Председателъ на събранието: Иванъ Велковъ.

Стара-Загора.

София, Министра Финансите, копие м-ръ председателя, м-ръ Земедѣлието, председателя Народното събрание, Лозарския съюзъ, депутатите: Вл. Начевъ, Марулевъ, Георгиевъ, Киселовъ, Ангеловъ, вестниците: Демократически говоръ, Миръ, Препорецъ, Радикалъ, Народъ, Независимостъ, Народно единство.

Резолюции: Грандиозното събрание на лозарите отъ града Ст. Загора, което се състои на 2 мартъ 1924 год. по поводъ новия законопроектъ на финансовото министерство за увеличаване акциза на виното и материалите отъ които се вари ракия, следъ като изслуша ораторите лозари, които разкритикуваха законопроекта и като взе предъ видъ: 1) Че съ новия законопроектъ се увеличава акциза на виното въ четворенъ размѣръ отъ досегашния, когато и безъ това лозарите сѫ обложени съ нѣколко едва поносими данъци каквито никое друго съсловие не плаща. 2) Че законопроекта разтваря широко вратите на питиетата, като позволява правенето на изкуствени вина отъ медъ, плодове и други, които

съ най-пагубни за лозарството и вредни за консоматорите.

3) Че не смислено и въ ущръбъ на народното стопанство е да се превръща еchemика, царевицата и други земедѣлски произведения въ бира и спиртъ, за да конкуриратъ гроздовитъ продукти, които при досегашното състояние на преработването имъ не могатъ да се изнасятъ на чужди пазари, когато първите иматъ сигуренъ пазаръ на международното тържище.

4) Че държавата трѣбва да даде своята закрила предимно на 600,000 български лозари, които въ известни центрове, само съ лозарството се препитаватъ, използвайки най-бедните почви въ страната, които не съ пригодни за други земеделски култури, предъ една шепа индустритци, които косвено се наследчаватъ съ законопроекта, който като разслепе лозарството ще даде широкъ просторъ за работа на бирената и спиртна индустрия.

Рѣши:

- 1) Искаме единъ единенъ поносимъ данъкъ на лозарите, безъ плащане на какъвто и да е акцизъ, както се облагатъ всички останали земедѣлски култури.
- 2) Иска законъ за най-ефекасно преследване правенето на изкуствени вина, като фалшификаторите се наказватъ най-тежко.

3) Иска да се ограничи правенето спиртни питиета отъ зърнени произведения, защото последните пласирани на всесветския пазаръ ще докаратъ много по-големи блага за стопанския подемъ на страната ни.

4) Иска точно прилагане законъ за наследчение на лозарството, защото последното създava поминъкъ на широки народни маси:

5) Подържаме напълно резолюцията на 4 лозарски конгресъ.

Д-во: „Лоза“ председателъ: Праматаровъ.

Месемврия.

Министру финансите, копие Народните представители: Иванъ Харизановъ, Тодоръ Маждраковъ и Съюза Българските лозари винари.

Днесъ втори мартъ 1924 год. ние жителите на гр. Месемврия по професия лозари винари, свикахме по своя инициатива общо протестно събрание, резултата на което се взе следната резолюция: Високо протестираме срещу слуховете, какво днешното правителство, замислюва мѣрки, които ще затягатъ едно страшно увеличение на акциза върху ви-

ното и материалитѣ отъ които се добива винена ракия. Ние се считаме длъжни да заявимъ че сме едни западнали въ материално отношение граждани, които единствено черпиме за своето съществуване источници, отъ незавидното ни лозарство винарство, безъ което поминъка ни става абсолютно невъзможенъ. Ето защо, господинъ министре ние апелираме противъ тая неправда, като Ви молимъ да се вслушате въ нашия общъ повикъ, който е гласъ народенъ и искаеме щото туй извѣнмѣрно увеличение на акциза върху виното и ракията да се намали до справедливостъ и се даде по тоя начинъ едно облекчение на туй отрудено и безъ това Лозаро-винарско население по отношение акцизното облагане. Въ заключение казваме, че ако не се взематъ по-поворъ на това съответнитѣ отъ страна на правителството мѣрки, то за насъ не остава нищо друго, освенъ неволно да се простирамъ отъ тоя единственъ поминъкъ и станемъ сѫщинско за държавата бреме.

Председатель на събранието:

Димитър С. Тенекеджиевъ.

Ловечъ.

Министру Финанситѣ, копие Министру Земедѣлието, Председателя Народното събрание, Съюза на българскитѣ лозари и винари ул. Гурко 18, в. в. Зора и Демократически Сговоръ.

Ловчанските лозари, събрани на 27 февруари т. г., решихме да протестираме най-енергично противъ жестокото, хитрото и подлото домогване на заинтересуванитѣ фабриканти спиртовари и пивовари предъ държавната властъ да се увеличи акциза на виното и ракийнитѣ продукти, получавани съ потъта и купъ рискове на повече отъ шестотинъ хиляди лозари за изкарване на своята прехрана. Желанието на тия капиталисти е да изкоренятъ родното лозарство. Да спратъ по тоя начинъ по-нататъшното му развитие. Да унищожатъ конкуренцията си за да натрупатъ грамадни богатства. Напротивъ, ний лозаро-винарите пъшкаме подъ тежестъта на нѣколко вида данъци, които ни отнематъ грамадна частъ отъ доходите ни и настоятелно молимъ за намалението имъ. Лозаря обича родината си, пролива кръвъта си за нейната защита и днесъ носи тоже гражданските си тежести и продължава

да ги носи безропотно, ако тъй сж човѣшки и справедливи, тъй че ще бѫде и нечовешко и жестоко и срамно, ако се поsegне на нашия поминъкъ. Надеемъ се да вѣрваме, че арбитаъра на нашата борба. държавната власть, въ лицето на днешното правителство и народнитѣ избраници, защитникъ на дребнитѣ собственици, да се вслуша въ справедливия ни гласъ ще намали досегашнитѣ ни несправедливи тяжести и нѣма да позволи на шепата фабриканти да градятъ щастие то си върху гърба и нещастието на грамадното мнозинство отрудени български лозари и винари.

За здружениетѣ ловчански лозари председатель :

Арнаудовъ.

С. Коево.

Министра Финанситѣ, копие министра председателя, министра земедѣлието, председателя камарата, съюза на лозаритѣ.

Поминъка ни е застрашенъ съ проектираното увеличение акциза на виното. Поведената агитация, че правителството отдалечно отъ интересите на земедѣлцитѣ лозари създава привилегии на спиртоваритѣ и пивоваритѣ, вѣрваме че ще се обезсили съ анулирането на законопроекта.

Коевскитѣ лозари.

Севлиево.

Министъръ финансийтѣ, копие председателя на камарата, Лозарския съюзъ.

Отъ имего на всички лозари въ Севлиево, моли Министра на финансийтѣ да не се увеличава акциза на гроздоворитѣ произведения, досежно производителя, иначе рискувате да унищожите и безъ това слабото лозарство у нась. Не отнемайте поминъка на голѣма часть отъ народа, потърсете другаде ресурси на хазната, а не спестявайте производството. Присъединяваме гласа си къмъ общия протестъ на лозаритѣ въ България.

Лозаритѣ отъ Севлиевското лозарско дружество :

„Памитъ“.

с. Брѣстъ.

Председателя на Народното събрание, копие министра на финансите, Лозарския съюзъ, Народните представители: Брашляновъ, Милковски, Храновъ, вестниците: Демократически Сговоръ, Независимост и Народъ.

Научихме се, че почитаемото правителство възнамърявало да увеличи въ голѣмъ размѣръ акциза на виното и ракията. Досегашното многократно облагане на лозарите е тежко и непоносимо, а ако се направи увеличението е много жестоко, нечовешко, съсипателно за лозарите въ България. Лозарите въ село Брѣстъ, Никополска околия на брой 450 граждани се събраха днесъ на събрание и следъ станалиятъ по тоя въпросъ разисквания високо протестирали противъ исканото увеличение на акциза и молятъ да се прокара законъ за еднократно облагане съ данъкъ лозята вместо нѣколко такива, като акцизъ подоходенъ, подземленъ, падарщина и пр. данъци. Отъ всички производства въ България, най-тежко и несправедливо сѫ обложени съ данъци лозарите. Молимъ народните представители, които сѫ избраници на българския народъ да се вслушатъ въ нашите протести и молби и удовлетворятъ исканията ни, защото сѫ справедливи. Не направяте ли това, то значи смърть за нашия поминъкъ; гладъ на нашата челядъ.

За лозарската организация село Брѣстъ Никополско Председателъ: Тачо Найденовъ, членове: Тодоръ Железковъ, Ив. Д. Царковъ, Тодоръ Д. Бояджиевъ, Георги Ив. Цанинъ, Иванъ Николовъ.

Чирпанъ.

Министру Финансите, председателя народното събрание, копие съюза българските лозаро винари.

Всички протестираме противъ замисленото увеличение акциза на вината и ракията. Не убивайте лозарството 50 кооперация Маврудъ.

Сухиндолъ.

Министра финансите, копие министра председателя, министра земеделието, председателя камарата и съюза лозарите.

Най-големи данъци плащатъ лозарите, Протестираме противъ всички нови увеличения.

Лозарите; Калакастромъ.

с. Петърница

Министра Финанситетъ, копие председателя народното събрание съюза на лозарите Гурко 18.

Всички лозари, жители на с. Петърница Плевенско, събрали публично събрание гласувахме следующата резолюция. Протестираме противъ замисленото увеличение акциза на виното ракията.

Председатель събранието: Петковъ.

Бургасъ

Министра Финаниситетъ, копие министра земеделието председателя на Народното събрание Съюза на лозарите винари.

Бургаските лозари свикани днесъ 2.III 1924 год. на събрание по инициативата на Бургаското лозарско дружество по поводъ проектираното увеличение на акциза върху виното и джибирите и намаление акциза на спирта и бирата, като взеха предъ видъ:

1) Че лозарството въ България съставлява единъ важенъ помикъкъ на страната и дава прехрана на едно население около $2\frac{1}{2}$ милиона души. 2) Че то е въ своето зараждане и развитие и има нужда не само отъ насърдчение, но и отъ една чувствителна подкрепа отъ страна на държавата. 3) Че покрай поминъка, който дава на едно подобающо мнозинство отъ населението, то дава и едно доходно и сигурно перо въ бюджета на държавата. 4) Обаче вместо подкрепа и насърдчение отъ отговорните фактори, то всъки денъ се обременява съ все по-тежки налози и берии, вследствие на което, не само се спъва неговото развитие и модернизиране, но и се прави невъзможно понататъшното му съществуване. 5) Че проектираното увеличение на акциза върху виното и ракията и чрезъ намаление акциза на спирта и бирата, като облекчаве една шепа фабриканти на спиртъ и бира, ще се отрази пагубно върху единъ важенъ поминъкъ на грамадна частъ отъ населението и едно национално производство реши: 1) Високо протестира противъ всъкакво увеличение на акциза върху виното и джибирите и намаление акциза върху спирта и бирата. 2) Иска премахване на

акциза и заместването му съ единъ общъ данъкъ еднакъвъ съ другитѣ производства. 3) Иска ефтинъ и лесно достъпенъ кредитъ за всички лозари.“

Председателъ: Ст. Яневъ.

Дупница.

Председателя Народното събрание, М-ра Финансийтѣ, копие лозаро-винарския съюзъ, Народнитѣ представители Борисъ Велевъ, Таско Стоилковъ.

Днесъ 3 мартъ, Дупнишкото Лозарско дружество, на годишно събрание се занима съ проектираното ново увеличение на акциза върху виното и ракията, мѣрка, която при отчаянието на лозаритѣ отъ миналогодишнитѣ опустошиителни градушки ще нанесе последния ударъ върху това ма-сово народно производство за смѣтка на капиталистическото фабрико-спиртоварство, необходимо е да се привлече вниманието на правителството и парламента върху обстоятелствата, че лозовата култура е главно приходно перо на половинъ милионъ български данъкоплатци и специална за нашия край култура, която регулира все по колебливите приходи на стоещето предъ спиране тютюнево производство. Не оспорваме правото на фиска да търси приходи, но нека ги потърси въ производството на бирата и фабричния спиртъ които подкопаватъ народното здраве и конкуриратъ натуралнитѣ гроздови продукти. Нека фиска монополира продажбата на чая и кафето, отъ които народното стопанство нищо не ще изгуби, а не да руши родното лозарство, съвместно дѣло на държавата и на града. Предъ видъ на горното, дружеството реши: 1) Да протестира най-енергично, противъ проектираното увеличение на акциза върху виното и ракията. 2) Иска премахване на многократното облагане на виното и гроздето, като се обложатъ съ единъ единственъ данъкъ, почиващъ върху доходноста. 3) Бирата и фабричния спиртъ да се обложатъ съ акцизъ до размѣръ да не могатъ да конкуриратъ виното 14.

Председателъ: Икономъ Маниковъ.

с. Злокучене.

Председаселя Народното събрание, копие лозарския съюзъ, Финансовия Министъръ и Министра на Земедѣлието,

Подкрепяме конгресната резолюция на българските лозаро-винари взета на 31. I. т. г. Поощрете лозарството във България. Сегашния данъченъ товаръ е поставилъ лозарите на кръстопътъ, а новъ такъвъ ще постави кръстъ на лозарската инициатива.

За сто лозари с. Злокучене, Плевенско:
Гито Първановъ.

с. Дълбоки.

Министра на финансите, копие председателя на народното събрание, Ст.-Загорските народни представители: Георгиевъ, Начевъ, Киселовъ, Ангеловъ и Маруловъ, в. Демократически Сговоръ, списание: Лозарски Прегледъ на Лозарския съюзъ.

Високо протестираме противъ новия законопроектъ за облагане съ акцизъ гроздовите и овощни материали.

Отъ петстотинъ Дълбочени лозаро-винари.

с. Бобошево.

Министра Финансите, копие Лозарския съюзъ.

Законопроекта за увеличение акциза върху виното и ракията ще биде ударъ върху нашия поминъкъ. Протестираме.

За всички Бобошевски лозари: кметъ Д. Лишковъ.

Фердинандъ.

Народното събрание, копие министра Финансите, Лозарския съюзъ.

Фердинандските граждани лозари, събрани по-поворъдъ прекомѣрния данъкъ на лозята, следъ като се изказаха неколцина отъ лозарите, събранието реши: присъединява се напълно къмъ исканията и подкрепя решенията на 4 редовенъ лозаро-виарски конгресъ на съюза на българските лозаро-винари. Имено да се премахнатъ разните видове данъци, съ които е обложенъ българския лозаръ винаръ, като се замѣсятъ съ единъ данъкъ, съ какъвто сѫ обложени всички други производители на страната, съгласно закона за прогресивно доходния данъкъ.

За присъствующите граждани подписвамъ, лозаря:
К. Кацарски.

с. Типченица.

Председателя камарата, копие Министра Финансий и съюза на българските винари лозари.

Днесъ 5. III. 1924 год. на публично събрание, устроено от лозарското дружество село Типченица, Врачанско се размѣниха мисли върху едно евентуално увеличение акциза на виното и ракията. Смѣтаме, че досегашния такъвъ данъкъ е крайно несправедливъ, защото данъка върху декаръ лозе е троеличенъ поземеленъ акцизъ и върху дохода. Увеличението на акциза ще подейства убийствено върху единъ поминъкъ отъ който чакатъ прехраната си 600,000 български граждани. Затова високо протестираме противъ подобно увеличение и молимъ законодателното тѣло да се вслуша въ нашия гласъ. 13.

За сто и седемдесет и пять души лозари винари председатель на лозарското дружество: Георги Иордановъ.

Разградъ.

Председателя народното събрание, копие Министра на Финансий и съюза на българските лозари.

Като положително се говори, че правителството готви наредба за увеличение акциза на вината и ракията. Лозаритѣ и сега плащатъ сравнително най-голѣми данъци. Ако увеличите акциза, унищожавате лозарството и лишавате стотици хиляди домакинства отъ средства за препитание. По поводъ на това управителния съветъ на разградския околийски лозарски синдикатъ отъ името на сдружениетѣ лозарь отъ околията, претестира противъ увеличението акциза на лозовите продукти и, най-настоятелно моли правителството да се откаже отъ тази данъчна мѣрка. 6.

Председатель: Яичевъ.

Бълоградчикъ.

Председателя Народното събрание. Копие: Министру Финансий, Министру Земедѣлието и Държавнитѣ имоти, Парламентарната група на Демократически говоръ и управителния съветъ на Лозаро-винарския съюзъ и вестниците: Препорецъ, Радикаль, Миръ, Демократически говоръ, Епоха и Независимостъ.

Обезпокоени сме отъ тревожния слухъ за увеличаване акциза на виното и материалитѣ за варене ракия. Лозарството и така изнемогва отъ досегашния троенъ данъкъ. Новъ ударъ ще му се нанесе, ако вмѣсто очакваното намаление, товарътъ се увеличи. Днесъ събранието на лозарите отъ града ме натовари да моля най-настоятелно да не се посега чрѣзъ непосилни данъци върху единъ отъ главнитѣ поминъци на грамадна часть отъ населението. Иначе законътъ за настърдчение земедѣлското производство става безпредметенъ по отношение лозовата култура. Никакви остатъки на бирофабриканитѣ.

Председатель на лозарско-винарското събрание:

Ив. Ж. Костовъ.

Рахово.

Събрани 200 души раховски лозари засегнати несправедливо отъ готвеното увеличаване акциза върху виното и материалитѣ за варене ракия протестираме противъ това посегателство върху поминъка на маса дребни производители лозари и искаме премахването на тоя несправедливъ данъкъ отъ плещитѣ на производителя лозарь, като вмѣсто вземанитѣ данъци върху лозята първо акизъ второ данъкъ върху дохода и трето поземленъ данъкъ върху декаритѣ да се събира само единственъ данъкъ върху дохода, а сѫщо да се отмѣни събирането общинския налогъ въ златна валута.

За събранието:

Георги Стояновъ, Митко Петковъ и Дочо Драндийски.

Шуменъ.

Протестираме високо противъ похода който капитала готови срещу труда на народитѣ. Заяяваме на управляющитѣ че сме готови да се защитимъ съ всѣкакви законни средства, срещу всѣко посегателство върху хлѣба ни отъ кѫдето и да иде то.

С. Осмаръ, Преславско.

За 150 души Сланевъ.

Станимака.

Членоветѣ на лозарската кооперация въ градъ Станимака на брой повече отъ хилядо души събрани въ Станимака, следъ изслушване изказанитѣ мисли по новия законопроектъ за облагане съ акцизъ виното и материалитѣ отъ които се вари ракия, че проектирания облогъ за виното е много голѣмъ и ще съсипе съвършенно току що зараждащето се лозарство много по силно отъ колкото филоксерата ще делиши маса земледѣлци и работници отъ главния имъ поминъ къ лозарството: реши да протестира противъ увеличението на облога върху виното и материалитѣ и моли господинъ министъ 42. както беше до сега.

Лозарската кооперация.

МЪ

с. Сухиндол. чистру Финансийтѣ
Мин. чеседателя камарата.

Копие Прец чето

Министру Земедѣл. неописуемъ.

Проектираното увеличение акциза внесе товие въ смутъ въ средата на лозарите, защото нѣма съ. страната да носи дори половината отъ днешния лозарски данъченъ товаръ.

И най-малкото увеличение акциза на лозарскитѣ пръзвидения ще нанесе смъртен ударъ върху една трета отъ земедѣлското съсловие, занимаващо се съ лозарство, а едновременно ще създаде привилегии на шапа фабриканти на спиртъ и бира.

Погрешно се отожествява положението лозаря съ това кръчмаря спекулантъ.

Неизмѣрнитѣ физически умствени усилия на новото лозарство причиняват видимо израждане на поколението.

Молимъ анкета въ лозарските центрове и всички болници.

Енергично протестираме противъ всяко увеличение на лозарските данъци.

За Сухиндолскитѣ лозари
Председатель Л-ското Дружество: Мънковъ.

с. Змѣево

Министру Финансиитѣ

Копие: Министръ-Преседателя, Министра Земедѣлието, Председателя Народното събрание, Лозарския съюзъ, депутатитѣ: В. Начевъ, Марулевъ, Терзиевъ, Киселовъ и г-нъ Ляпчевъ, в. „Демократически сговоръ“, „Миръ“ и „Препорецъ“.

Лозарското село, Змѣево, Старо-Загорска околия, събрано въ грандиозно събрание на 2 мартъ т. г., по поводъ новия законопроектъ на Министерството не Финансиитѣ за увеличение акциза на виното и материалитѣ, отъ които се вари ракия, отъ бюрото на лозарското дружество въ селото, като изслуша ораторитѣ и взе предъ видъ:

Че се увеличава акциза на виното въ четворенъ размѣръ, когато и безъ това сме обложени съ нѣколко непоносими данъка, каквito никое друго съсловие не плаща.

Че се разтваря широко вратата на питиета, като се позволява правенето изкуствени вина отъ плодове, медъ и др.

Че да се позволява ечмика, царевицата и др. да се превръщатъ въ бира и спиртъ, за да конкуриратъ гроздовитѣ продукти, които при сегашното състояние на преработка, не могатъ да се изнасятъ на чужди пазари, когато първите иматъ сигуренъ пазаръ и вънъ.

Че държавата трябва да даде закрила предимно на 600,000 български лозари, които въ центрове, като нашия, само отъ лозарството се препитаватъ, нещо което имъ се налага и отъ самата почва, отколкото некои индустриалци, които направо се насърчаватъ отъ законопроекта, като имъ дава широкъ просторъ за правене бира и спиртъ.

РЕШИ:

1. Иска единъ-единенъ поносимъ данъкъ за лозаритѣ, безъ плащането на, каквъто и да е акцизъ, както се облагатъ и другитѣ земедѣлчески култури.

2. Иска законъ за най-ефикасното преследване правено изкуствени вина, като фалшификаторитѣ се наказватъ най-строго.

3. Иска да се ограничи правенето спиртни питиета отъ зърнени произведения, защото тъ, пласирани на всесветския пазаръ ще докаратъ много по-големи блага за стопанския подемъ на страната ни.

4. Иска точно прилагане закона за наследчение лозарството, защото последния дава поминъкъ на широките народни маси.

5. Поддържаме напълно резолюцията на четвъртия лозарски конгресъ.

Председателъ: К. Тодоровъ.

Касиеръ-деловодителъ: Ив. Хр. Гедиковъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ на 28 февруари 1924 год., лозаритъ отъ село Плаково, В.-Търновска окolia, имаха събрание за разглеждане въпроси, засегащи интересите имъ, а именно по законо-проекта за изменение закона за акцизите, съ който се цели да се увеличи акциза върху виното и ракията.

Събранието взема предвидъ:

1. Че цената на виното и ракията не се повишава както на другите артикули, а напротивъ отъ година на година пада по ниска — варира отъ 7 до 10 лева литъръ на едро, а ракията 80 ст. градуса литъръ и че при сегашните данъци и акцизъ, които се плащатъ върху производството отъ лозята, едва остава на производителя печалба, следъ като се спаднатъ и разносите по обработването на лозята;

2. Че ако сега съ законопроекта за изменение закона за акциза на виното и ракията, то лозаритъ не ще имать никаква сметка и съ това правителството ще постави кръстъ на българското лозарство — смъртъ за поминъка ни.

РЕШИ:

Претестира високо противъ увеличението акциза на виното и ракията.

Настоящата резолюция да се изпрати на господина Министра на Финансите и на господина председателя на ХХI обикновено Народно събрание, а копие Лозарския съюзъ.

За Плаковския лозар:

Бюрото на събранието: К. Стояновъ.

Ст. Българановъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ 2-ий Мартъ 1924 година с. Перушица, Пловдивска окolia, лозаритѣ отъ целокупното село — безъ разлика на партии, на брой повече отъ 800 души, се събраха на общо събрание, за да обсѫждатъ положението на лозарството следъ готвящия се отъ страна на правителството законопроектъ за увеличение акциза и др. стеснителни мѣрки за лозаритѣ.

1-о. Като взе предвидъ младата и незакрѣпната още лозарска култура въ страната ни, която трѣбва да се подпомага отъ страна на държавата.

2-о. Като взе предъ видъ, че съ лозарската култура у насъ се препитаватъ и искарватъ настѫщния си хлѣбъ за челайдъта си повече отъ 600,000 лозари въ страната ни и то съ дребни пространства лозя.

3-о. Че съ готвящия се законопроектъ ще се облагодетелствува само шепа капиталисти фабриканти на спиртъ и бира, а лозарската култура, която ужъ се подпомага и на сърдчава отъ държавата и нейните закони, ще трѣбва да замре окончателно.

РЕШИ:

1-о. Високо и високо протестира противъ готвящия се законопроектъ, който немедлено трѣбва да се изостави.

2-о. Настоятелно иска щото камарата, въ лицето на народните прѣставители, да се вслуша въ резолюциите на четвъртия редовенъ лозарски конгресъ, дадени имъ на ржцѣ да удовлетворятъ исканията на лозаритѣ, като се обложатъ лозята съ единъ единственъ данъкъ справедливъ и поносимъ.

3-о. Настоятелно иска ограничението на спиртните фабрики, като се остави спирта за употребление въ лѣкарство и гориво и други индустритални цѣли, а малцината фабриканти и капиталисти да употребятъ голѣмитѣ си капитали въ други общо-приети прѣприятия въ страната. Съ това ще се остави лозарската култура да закрепне и даде настѫщния хлѣбъ на мнозинството български лозари стопани на дрѣбна собственост, които въ последствие ще дадатъ по-голѣмъ даръ на държавата и народа.

с. Перушица, 2.III.924 г.

Съ почитание: отъ името на 800 души лозари

Председателъ на Перущинското лозаро-винарско дружество „Памидъ“ въ село Перушица: А. Андреевъ

РЕЗОЛЮЦИЯ-ПРОТЕСТЪ.

Днесъ, 2.III 1924 год., лозаритѣ въ с. Самоводене, на брой 250 души, разгледахме последиците отъ увеличение акциза върху виното и ракията, произвеждани отъ българските лозаро-винари и намираме:

1. Че съ увеличението акциза върху виното и ракията и намалението този върху бирата и спирта ще намали консумацията на първите, а ще се увеличи на последните.

2. Ще замре буйния подемъ на лозарството, вследствие на което ще се лишатъ отъ възможност да изкарватъ прехраната си повече отъ 600,000 лозари съ тъхните семейства.

3. Ще се даде възможность на крупния капиталъ да се приложи въ производството на такива артикули, които и безъ това се произвеждатъ отъ дребните капитали на страната и задоволяватъ нуждите ѝ, докато едрия капиталъ има възможность да се приложи и развитие въ други производства, безъ да задушва едно производство, тръгнало вече въ правилния си пътъ.

Протестираме:

1. Противъ увеличението на акциза върху виното и ракията, или намалението този върху бирата и спирта.

Искаме:

1. Намалението на акциза върху виното и ракията, а увеличението на сжения върху спирта и бирата.

Заявяваме:

1. Че лозаро-винаритѣ въ страната ще водятъ сплотено борбата противъ увеличението на акциза върху виното и ракията, или намалението на сжения върху спирта и бирата.

Тази резолюция-протестъ, приета единодушно, се изпраща на Г-нъ председателя на камарата, Г-на министра на финансите и копие на съюза на българските лозари-винари въ гр. София.

Подписалъ за цълото събрание

Председателъ: А. Пеневъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ, 3 мартъ 1924 година, лозаритѣ на гр. Лѣсковецъ събрали да обсѫдятъ новия законопроектъ за акциза на виното и материалитѣ, отъ които се вари ракия, следъ обстойно обсѫждане на въпроса, намиратъ, че ако този законопроектъ се прокара така, както е редактиранъ, лозарския поминъкъ се застрашава отъ опропастяване, поради което решиха:

а) Протестираятъ противъ давлението, което фабрикантите на спиртъ и бира правятъ предъ правителството за увеличение акциза на виното и другите данъци на лозаритѣ.

б) Настояватъ, щото правителството да се вслуша въ гласа на лозаритѣ, изразенъ въ резолюциите на IV редовенъ лозарски конгресъ, поднесени Господину Министру на финансите и Господину Министру на земедѣлието и държавните имоти.

в) Апелиратъ предъ правителството и народното представителство да защитятъ интересите на 600,000 лозари, а не на шепа фабриканти, като не се увеличаватъ никакви данъци на лозаритѣ; напротивъ, всички досегашни данъци да се слеятъ въ единъ общъ данъкъ, който да се прилага най-справедливо.

г) Настоящата резолюция да се изпрати Господину Министру на финансите, Господину Министру на земедѣлието и държавните имоти и Господину Председателю на народното събрание.

Председателъ на събранието: Т. Икономовъ.

Секретарь: Г. Георгиевъ.

ИЗЛОЖЕНИЕ — ПРОТЕСТЪ

Отъ Лозарите на с. Махалата, Плевенско.

Приготвя се ново посегателство върху коравия ни за лжъ; завидеха ни, шепата фабриканти на бира и спиртъ, че лозарството ни, нашето народно лозарство, усилено покрива и краси оголенитѣ отъ филоксерата бѫрда, а любимото натурално винце, заема традиционното си място въ народния животъ — за радости и скжрби; и решаватъ да спръгнатъ правилния развой на лозарството, като се наложи по-големъ акцизъ на виното; та така поставенъ лозаря въ неизможност да конкурира на бирената и спиртна индустр-

рия, да се оттегли отъ пазаря и загуби консуматорите на своите производство.

Не съ бюджетните съображения, които съ подтикнали фабрикантите да препречватъ пожрти на правилното разрастание на родното лозарство; но алчността имъ за големи печалби, като не держатъ сметка за общото благоденствие и народно добрувание, неща непознати за тяхъ, но които тръбва да имъ се изтъкнатъ, защото така повелява новото време, за социална правда на отруденото човечество.

Но шестотинте хиляди български лозари, оросили своите лозя съ потъта на своите челяди, и изнемогващи подъ тежестите на разходите и облаганията на новите лозя, не ще се оставятъ да бъдатъ опропастени, а поминъка имъ унищоженъ за тяхъ и техните близки, а ще извикатъ високо, да бъдатъ чути отъ гдето требва: стига нови облагания и на така претовареното съ облози и обременено съ разходи ново лозарство! Нима не съ достатъчни: поземелния данъкъ на лозята, данъка общия доходъ, върху прихода отъ лозята, акциза на виното, данъка върху пращината, общинския налогъ върху пращината, застраховка отъ градушка и всички други големи разходи по лозята, докато се прибере гроздето, та ще требва да увеличите акциза, та да не можемъ да продаваме производството си, изнемогващи отъ конкуренция? Оломнете се, и недейте отруднява и тъй отруднения и расипалъ средства и време български лозарь, за да възобнови народното лозарство, което дава поминъкъ на челядите му, а на народа ни ароматни грозда и натурални вина. Дългъ се налага на нашата финансова властъ, да подкрепи бълг. лозарь въ борбата му за съществуване а не да се обслужва крупния капиталъ, който съ своята конкуренция ще убие незакрепналото ни лозарство, и ще зашили алкоолизма въ страната ни, язва, която само лозовите продукти могатъ да ограничаватъ, ако ли не и унищожатъ.

Затова требва да бъдемъ чути.

Балю К. Орешаровъ.

(Следватъ подписи на 34 души).

РЕЗОЛЮЦИЯ

Преславската Лозар.-Винарска Кооперация „Прослава“ отъ името на всички преславски граждани — организирани и неорганизирани лозари, като издига високо гласъ на протестъ противъ готвещото се увеличение акциза върху виното и ракията,

заявява:

1. Ние, като добри български граждани, съ право очакваме държавната власт да се вслуша вътре гласа ни и гарантира, а не постъга върху едничкия ни поминъкъ — лозарството. Нека компетентните власти направятъ изчисления на приходитъ отъ единъ декаръ лозе при тая скъжпотия на лозарскиятъ материални сечива; рискове отъ природни стихии: несигурност на пазаря за гроздовите продукти; скъжпотия на работници и пр. Нека се взематъ цените на гроздето и продуктите му, не отъ търговците, а направо отъ производителите и тогава да бждемъ обложени съ данъкъ.

2. Да се премахне акциза върху виното и ракията, като крайно несправедливъ, а се обложимъ само съ данъкъ върху общия доходъ, който много лесно би се изчислилъ отъ комисия, състояща се отъ представители на фиска и производители.

3) Ако, въпреки всичко, проектираното увеличение стане фактъ, ще се убие лозарството — поминъка на хиляди семейства и ние ще тръбва да се простимъ съ него и дирамъ другаде прехрана.

4. Върваме, че ще бждемъ чути и съ това ще се опровергае мълвата, че всичко това се искало отъ голъмите фабриканти на спиртъ и бира.

гр. Преславъ, 2 мартъ 1924 год.

Отъ Управителния Съветъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днесъ, 2 мартъ, 1924 год., гр. Ямболъ, лозарите отъ града, се събрахме да обсъдимъ проектираното отъ Министерството на Финансите и Министерството на Земеделието увеличение акциза върху лозовите продукти. Следъ като обсъдихме обстойно положението на лозарите и бждащето на лозовата култура у насъ, намерихме:

1. Че всъко увеличение акциза върху лозовите продукти ще бъде неподносимо за лозарите и ще компрометира напълно бъдещето и на самото лозарско производство;

2. Че отъ това лозарство въ България се препитават повече отъ 600 хиляди производители и работници;

3. Че при днешната облагателна система на лозята и лозовите продукти, се плаща данъкъ повече отъ 40 на сто отъ чистия приходъ, данъкъ, който не се плаща отъ никое друго производство въ България;

4. Че самото лозарство не търпи по-вече, не само всъко увеличение на тия данъци, но наложително иска дори намаление на досегашните;

5. Ако се търсят ресурси за държавния бюджетъ, то да се обложатъ напр. индустрития спиртъ, бирата и др., които могатъ да понесатъ и по-големи данъци предъ видъ на това, че отъ тяхъ се препитаватъ единъ много малъкъ брой отъ населението въ сравнение съ лозарството; затова:

1. Протестираме противъ проектираното увеличение акциза върху лозовите продукти отъ Министерството на Финансии;

2. Искаме сливане на всички данъци върху лозята въ единъ общъ подоходенъ данъкъ;

3. Подкрепяме взетитъ революции въ третия редовенъ лозарски конгресъ въ София на 30 и 31 януари т. год.

Настоящата резолюция да се изпрати на:

Министерския Съветъ,

Министър Председателя,

Министра на Финансии;

Министра на Земеделието,

Председателя на Народото Събрание,

Ямболските народни представители,

сп. Лозарски прегледъ, и на

всички столични вестници.

Председател на събранието: Ив. Поповъ.

Секретарь: Г. Кафаловъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днесъ на 2 мартъ 1924 год. плъвенските лозари, на брой повече отъ 800 души, безъ разлика на политически убеждения, събрани на публично събрание въ салона на Фе-

деративния клубъ, разгледахме законопроекта за облагане съ акцизъ виното и материалите за варене на ракия.

Събранието като взе предъ видъ:

1. Че лозаро-винарството е единъ отъ главнитѣ по-миньци на българскитѣ граждани;

2. Че отъ него се прехранватъ по-вече отъ 600 хиляди семейства дребни производители, наемни работници и чиновници;

3. Че държавата и общинитѣ сѫ получавали отъ него по прекъ и косвенъ начинъ едно отъ главнитѣ си доходни лера;

4. Че то чрезъ лозовата си култура използува най-рационално сухитѣ, байрести, негодни за никаква земедѣлска култура почви и е най-пригодно за използване на женския и детски трудъ;

5. Че съ претрупаната до сега данъчна система върху това производство, то едва прекарва своето съществуване;

6. Че новия законопроектъ за акциза на вината и джибиритѣ съ свойтѣ тежки облагания и голѣми формалности, ща добие съществуването на това национално производство;

7. Че не е въ интереса на широкитѣ народни маси да се поощрява биренето и спиртно производство, монополъ на шепа капиталисти;

8. Че лозовата култура поради своята взискателност и чувствителност е най-много изложена на рискове отъ природни стихии и

9. Че държавата е длъжна, както е въ други страни, да подпомага и настърчава главнитѣ национални производства, като ги облага съ данъци дотолкова, доколкото да не спъва развитието имъ,

Единодушно реши:

1. Най-енергично протестира противъ въвеждането на новия законопроектъ за облагане съ акцизъ вината, джибиритѣ и кальта въ виното;

2. Настоятелно иска премахването на акциза и другите данъци върху вината, прашинитѣ и кальта отъ виното, като тѣ бждатъ обложени, както всички земеделски производства, само по единъ видъ данъкъ;

3 Кани представителитѣ на Плевен. община и постоян. комисия да взематъ актъ отъ говореното и настроението на събранието и защитатъ интересите на производителите, като подкрепятъ настоящата резолюция предъ респективното министерство.

4. Настоящата резолюция да се изпрати на г-на Министръ Председателя, Министра на Финансите, Министра на Земедѣлието и държавните имоти, на г-на Председателя на Народното събрание, на всички г-да народни представители и за публикуване въ органа на Българския Лозарски Съюзъ и всички политически вестници.

Гр. Плевенъ, 2 мартъ 1924 год.

Председатель: П. Моновъ.

Секретарь: Б. Паспалевъ.

ПРОТЕСТЬ – РЕЗОЛЮЦИЯ.

Събранието на Свищовските лозари, свикани по инициативата на Лозарското Д-во „Поминъкъ“, на 9 т. м., ма-
сово посетено и представляващо интересите на хилядо (1000) лозарски семейства въ града ни, следъ като изслуша позива на лозарския съюзъ и ораторите на събранието и като взе предъ видъ.

- 1) Че духътъ на „Новото време“ всъде, че и у насъ, наложително иска отъ управляющите да поддържатъ въ всичко слабоимотните предъ силните икономически;
- 2) Че това е програмата на днешното правителство;
- 3) Че данъка „Акцизъ“ тежеше и безъ това до сега;
- 4) Че сегашния „акцизъ“ на вината и ракиите по отношение акциза на бирата и спирта сравнително покровителствуваше народното ни стопанство — лозарското производство;
- 5) Че това е разумно и полезно, тъй като съ лозарството се прехранватъ 600,000 български граждани;
- 6) Че новото увеличение съ 1½ лв. акцизъ на литъръ вино, при заварения старъ акцизъ върху бирата и спирта, нарушава съотношението въ цените на тези продукти, въ полза на бирените и спиртни фабриканти;
- 7) Че ако държавата има нужда отъ нови данъци, то тя тръбва пропорционално да увеличи всички такива, че най-подире да посегне и върху лозарството,

Реш и:

1. Високо протестира противъ готвените увеличения на акциза върху виното и ракията и недопуска, че ще се на-
мъри българско правителство, което да иска да убие лозар-
ството въ самите негови основи;

2. Иска настоятелно унищожението на данъка „акцизъ“,
понеже виното и ракията, като производство, съ обложени
съ данъкъ, „по общия доходъ“;

3. Върва, че днешната управляюща демокрация ще за-
щити съ всичко икономическите устои на днешните дър-
жави, — дребното стопанство.

Настоящата резолюция да се изпрати на г-на М-ра на
финансииите, М-ра Председателя, М-ра на земедѣлието,
Председателя на камарата, Свищовските народни предста-
вители Д-ръ Цв. Дяковъ, Стоенчевъ, проф. Данаиловъ, Н.
Алексиевъ и Д-ръ Н. Сакаровъ за енергично застѫпниче-
ство, дето трѣба.

Гр. Свищовъ, 9 мартъ 1924 год.

Председатель: Колю В. Тодоровъ.

Секретарь: Хр. Дрехаровъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ на 9 мартъ, 1924 г., по инициативата на Лозар-
ско-винарското дружество въ с. Михалци, Търновска околия,
се свика общо събрание на лозарите отъ с. Михалци, на
което присъствуваха около 600 лозари, по проектираното
увеличение акциза върху виното и джибирите.

Събранието като взе предвидъ:

1) че лозарството е единъ отъ главните поминъци на
грамадната часть отъ работния български народъ.

2) че съ многото данъци, които се трупатъ върху ло-
зарството, вместо да се постигне полза, се принася врѣда,
понеже той тъй важенъ земедѣлски отрасълъ, вмѣсто да
се увеличава, ще почне да намалява.

3) че за хатъра на нѣколцина голѣми капиталисти-фа-
бриканти на спиртъ и бира, се натискатъ около 600,000 ло-
зари, на които единствения поминъкъ е лозарството.

4) че проектираното увеличение на акциза върху лозарските произведения е голяма несправедливост, която по никакъв начинъ не трябва да се допуска.

5) че акциза върху виното и джибритъ останалъ още отъ турско време е отживялъ връхмето си, и вместо да се отмени, се готови много по-голямъ.

ЗА ВСИЧКО ТОВА РЕШИ:

1) Протестира противъ мисълъта даже за увеличение акциза върху виното и джибритъ.

2) Иска да няма никакви акцизи върху виното и джибритъ, а да се плаща на декаръ, за да се знае какво се плаща, а не както е до сега — не се знае колко данъци се плащатъ по лозарството.

3) Най-високо заявява, че поникакъвъ начинъ няма да се оставятъ 600,000 лозари да бждатъ тормозени отъ шепа спекуланти и фабриканти.

4) Замолва Г-на Министра на Финансите и Г-на Министра на Земеделието и държавните имоти, по никакъвъ начина да не се подаватъ на въдиците на разни фабриканти, а да защитятъ справедливите искания на лозарите.

Настоящата резолюция да се изпрати на: Г-на Председателя на Народното събрание, Г-на министра на Финансите, Г-на Министра на Земеделието и държавните имоти, сп. „Лозарски прегледъ“.

Председател: Хр. Геновъ.

Секретаръ-касиеръ: Ил. Недѣлковъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днесъ, 4 мартъ 1924 год., с. Драгижево, В. Търновска околия, събранието, свикано отъ кредитната кооперация „Пчела“ — отдѣль лозаро-винарски, като обсѫди новиятъ законопроектъ за акциза на виното и материалите, отъ които се вари ракия, следъ обстойни разисквания, намира, че ако се прокара този законопроектъ така, както е той редактиранъ, лозарскиятъ ни поминъкъ е застрашенъ до опропастяване, поради което

Р е ш и:

1) Протестира противъ давлението на шепата фабриканти на спиртъ и бира, което тъ правятъ предъ правителството за увеличение акциза на виното и другитъ данъци на лозята.

2) Настоява, щото правителството да се вслуша въ гласа на лозарите и винарите, изразенъ въ резолюциите на IV редовенъ лозарски конгресъ, поднесени на господина Министра на Финансии и на господина Министра на Земедѣлието и държавните имоти.

3) Апелира предъ правителството и народното представителство да защитятъ интересите на 600 хиляди лозари, като се прокаратъ мероприятия за поощрение на лозарството ни, а не на шепата фабриканти, които целятъ да го унищожатъ.

4) Подкрепя всички резолюции, взети въ IV редовенъ конгресъ на Българския лозарски съзъ.

5) Настоящата резолюция да се изпрати на г-на Министра на Финансии, на г-на Министра на Земедѣлието и държавните имоти и председателя на камарата и лозарския съзъ.

Председатель: В. Копановъ.

Секретарь: Пиколовъ.

Нѣколко думи върху увеличението акциза на виното.

Ние говоримъ просто и ясно, но не искатъ да ни разбератъ. Ний не бѣгаме отъ граждансkitѣ си задължения. Заявихме многократно — искаме справедливост; нека бждемъ обложени въ такъвъ размѣръ, че да ни се даде възможност да живѣемъ, да не се убива поминъка ни. Затова искаме да се изучи положението ни, да се установятъ условията, при които работимъ, да се установятъ истинскитѣ ни доходи и споредъ тѣхъ да бждемъ обложени съ данъци. Това не е трудно. Да се направятъ проучвания въ 3 — 4 лозарски центрове достатъчно да се разбере, че отъ лозарство не се трупатъ пачалби, че то служи само за прехрана, че то дава възможност само да намѣри работа една голѣма част отъ населението ни. Ако лозарството даваше голѣми печалби, кѫде сж капиталистическите лозарски предприятия? Кѫде сж натрупанитѣ отъ лозарството капитали? Или, ако лозарството бѣ тѣй доходно и ако то натрупваше капитали, възможно ли е въ единъ периодъ отъ 30 години на мѣстото на унищоженитѣ 890,000 декара стари лозя, да се възстановятъ само 183,000 декари? Това е тѣй ясно, но кой да го разбере? Насъ не искатъ дори да ни ислушатъ, посрѣщатъ ни съ предубеждение. А ний искаме толкова малко, искаме това, на което има право всѣкой единъ гражданинъ — да не се убива поминъка ни съ финансата политика на държавата. Когато е въпросъ за голѣмитѣ капиталистически предприятия, за тѣхъ се устройватъ срѣди конференции, нареждатъ се анкети, които траятъ съ мѣсеси, за тѣхъ се мисли, обмисля и тогава се рѣшава. На тѣхъ се дава възможност да се изкажатъ, да се защитятъ. Защо тази разлика на третиране? Сигуръ тукъ има недоразумение. Насъ не ни познаватъ. Нашитѣ държавници и общественици не познаватъ изобщо живота, поминъка, болкитѣ на народа. Въ тѣхъ липсва компетентност, липсва вдълбочаване въ нуждите на отдѣлните категории граждани. Особено селско-стопанските въпроси у насъ сж една цѣлина, по повърхността на която дращатъ отдѣлни личности безъ широкъ планъ на работа. Много отъ нашитѣ депутати, обще-

ственици и държавници могатъ да Ви говорятъ за положението на американското замледѣлие, на германската индустрия, за английското работничество, запитайте ги, обаче, за българското земледѣлие, за борбата между лозарството отъ една страна и спиртната и бирената индустрия отъ друга страна, за борбата между цвеклопроизводителите и захарни фабрики, тѣ сѫ неосведомени по тѣзи въпроси. Тѣ не знаять, напримѣръ, единъ декаръ лозе, колко приходъ дава на държавата и общината, на колко граждани дава прехрана лозарството, трѣбва ли то да се запази като народенъ поминъкъ или не и какъ ще се създаде новъ поникъкъ на лозарското население, ако трѣбва лозарството да се унищожи, като такъвъ.

На нашите предупреждения и доводи, голѣми общественици, авторитетни икономисти и финансисти ни отговарятъ бѣрзо и отсѣчено: държавата има нужда отъ пари, трѣбва да се събератъ двата края на бюджета! Но кой оспорва нуждите на държавата да събере двата края на бюджета си? Нийискаме само да измѣрятъ нашите сили и ни натоварятъ толкова, колкото можемъ да носимъ. Но възразяватъ ни за Ваша угода спиртната и бирената индустрии сѫ поставени въ невъзможност да работятъ, тѣ сѫ претоварени съ налози, задушаватъ се, ще ги убиемъ. Но за Бога, какво представляватъ тѣзи две индустрии за народното ни стопанство? Тѣ произвеждатъ за вѫтрешната консумация. А тѣзи задачи изпълняватъ лозарството и овоощарството. Ако тѣзи индустрии произвеждатъ за външния пазаръ, улеснете ги въ тази имъ дѣйност, дайте имъ възможност да изнесатъ колкото се може повече спиртъ и бира; това ще ползува народното стопанство. Но кой пречи днесъ на спиртните и бирените фабрики да прехвърлятъ своите произведения извънъ нашата граница, да изнесатъ концентрирания трудъ на българския замледѣлецъ и фабриченъ работникъ, да се изнесе природния даръ, вложенъ въ нашия климатъ и почва? Пречи имъ това, че въ чужбина произвеждатъ по-ефтино и се задоволяватъ съ по-малки печалби. Нашиятъ индустриски капиталъ е наученъ на голѣми печалби. А тѣзи печалби и сега не сѫ малки; погледнете баланса на пивоварното дружество — Шуменъ-Русе, дало е следния дивидентъ върху капитала за 1919 год. — 42%, 1920 год. — 45%, 1921 год. —

76%, 1922 год. — 12%. Вземете спиртната фабрика „Бдинъ“. Тя е дала следния дивидентъ 1919 год. — 56%, 1920 год. — 137%, 1921 год. — 42%. Това сж цифри отъ тѣхнитѣ баланси, публикувани въ официалното издание на Министерството на финансиитѣ. Но щомъ капиталътъ, вложенъ въ спиртната и бирената индустрии се чувствува стѣсненъ, не е доволенъ отъ днешнитѣ печалби, не е ли по-добре да подири поприше въ друга областъ на народното стопанство? У настъ се чувствува тѣй силно нуждата отъ капитали. Замислятъ ли се нашитѣ общественици и държавници по този въпросъ? А тѣ трѣбва да се замислятъ, трѣбва да го изучатъ и разрѣшатъ съ огледъ на интересите на държавата и обществото е по изгодно да се убие лозарството и въ замѣна на него да се поощрятъ бирената и спиртната издустрія, нека това стане съ планъ, като държавата предварително вземе мѣрки и създаде новъ поминъкъ на лозарското население. Това се налага както по социални причини, така и за самосъхранението на държавата, Мизерията и гладътъ сж лоши съвѣтници. Ако ли, обаче лозарството трѣбва да се запази като народенъ поминъкъ, нека се изучатъ податнитѣ му сили и съобразно тѣхъ да се опредѣлятъ и различнитѣ налози.

Въпросътъ за увеличение на акциза е ясенъ, той не е ясенъ само за тѣзи, които трѣбва да го разрѣшатъ. Но тѣ иматъ всичката възможностъ за това, стига да пожелаятъ, стига да разбератъ, че не всички знаятъ. Наистина и смѣшно и тѣжко е за мислящия наблюдатель, като гледа въ какво противорѣчие изпада държавата. Отъ една страна тя поощрява лозарството, прави разходи за неговото засилване като мисли, че върши едно народополезно дѣло, създава поминъкъ на маса граждани, а отъ друга — преди да е създаденъ напълно този поминъкъ, разрушава го съ своята финансова политика. Какво е това? Това значи, че държавата нѣма планъ, нѣма ржководна идея въ своята стопанска политика. Това още значи, че нашитѣ общественици и държавници нѣматъ подготовката за голѣмитѣ въпроси съ разрѣшението на което сж наели. А страната преживява тежко, сѫдбоносно врѣме. Души ни и политическа и стопанска и финансова и морална криза. Народната дума трябва да се пази, да не се дразни, да се не озлоблява. Държавата е длѣжна да даде примѣръ на справедливостъ, на обществени грижи и

предвидливост. Защо нашите управници сами вкарватъ вълка въ кошарата?

Въ интереса на държавата и общественото спокойствие, е приготвениятъ законопроектъ за увеличаването акциза на виното да не става законъ. Нека не се бърза, нека се изучи положението на лозарите, тогава да се увеличи и акциза. А ний твърдимъ, че такова проучване ще ни даде аргументи противъ увеличението на акциза. Управниците тръбва да бъдатъ съсъ знанието че не тръбва да оставятъ впечатлението всрѣдъ масите, какво интересите на дребните собственици не се щадятъ отъ държавата, че тя е защитница само на силните икономически.

Прочее, повече да се мисли и проучва, та тогава да се решава. Нека се изслуша и заинтересованата страна. Умно и целесъобразно ще бъде да се вземе мнението и на всичките хора по този въпросъ.

Хр. Цачевъ.

Борба съ градушката и застраховка противъ нея.

I

Загубите отъ градушката.

Всъки е наблюдавалъ съ ужасъ упостоителното действие на градушката върху земедѣлските култури, всъки носи у себе си нерадостни картини отъ унищожени посеви, жътви, реколти — плодъ на денонощни грижи и светли надежди.

Мнозина отъ нашите земедѣлски стопани сѫ изпитвали лошите последствия отъ градобитнината — празни хамбари, безпаричие, задължения, гладъ.

Но малцина сѫ, които сѫ се запитвали, а още по-малко сѫ, които знаятъ, колко сѫ голѣми загубите, които градушката причинява на нашето земедѣлско стопанство.

А това е необходимо да се знае, за да ни стане ясно значението на борбата съ градушката, организирането на тази борба, намѣсата на държавата, окръзите, общините, кооперациите и частните лица въ организирането на борбата, както и подпомагането на пострадалите стопани.

За жалост, нямаме точни данни за тези загуби, защото нямаме уредена статистика за градобитността у насъ. Дирекцията на статистиката се задоволява само съ случайните и въ големата си частъ невърни сведения, които се дават отъ поизпълнителни общински чиновници, когато представлятъ сведения за реколтата, а пъкъ Централната Меторологическа станция още не е подела този важен селско—стопански въпросъ като и тя се задоволява само съ податците на матерологическият и дъждомърни станции въ страната.

Необходимо е въ това отношение да се направо нѣщо системно, като се координира дейността на статистиката съ метеорологията, на общинските управления, учителите, агрономите и кооперациите — отъ една страна да се установятъ градобитните зони по количество и интензитетъ на падащите градушки и отъ друга страна на относителните и абсолютни загуби за отдѣлните производствени райони и за цялата страна.

При все това, осъждените и съ голема резерва възприемани статистически данни по изучването на този въпросъ, ни даватъ твърде нерадостна картина за загубите отъ градушката. Безъ съмнѣние, тези загуби сѫ много повече и едно по-серioзно проучване въ бѫдащe ще ни даде по-ясна представа.

Споредъ статистическите данни, ежегодно страдатъ отъ градушка срѣдно 100,000 земедѣлски стопанства съ общи загуби половинъ милиардъ лева (500 милиона), върху единъ милионъ декара културна площъ, разпределени по култури приблизително както следва.

Естествени и изкуствени ливади около 68,000 дек., зърнени и царевица 650,000 дек., лозя 150,000 дек., овощни и черничеви градини 40,000 декари, тютюнъ 50,000 декари, всички останали 50,000 декари.

Това сѫ средните ежегодни загуби. Въ силно градобитни години, обаче, тези загуби сѫ двойни и тройни. Само за два дена, през мѣсецъ юни, 1920 год., споредъ нашите пресметвания, тези загуби достигаха до половинъ милиардъ лева за цялата страна и то при тогавашните цѣни на земедѣлските продукти — това е едно колосално национално богатство. А има въроятностъ да се смѣта, споредъ известни наблюдения и пресметвания, че всѣка втора или трета година

е по-силно градоносна, а най-малко всички десет години се повтаряят стихийните градушки, които причиняват грамадни щети. Миналата 1923 година бе една извънредно градобитна година и загубите от градушката се пресметват на повече отъ два милиарда лева.

Отъ друга страна е важно да се знае, дали тези загуби се отнасятъ само за известни райони или обхващатъ всичките наши земедѣлски стопанства.

Отъ направените наблюдения и събраните статистически данни отъ 1896 до 1902 г., т. е. за 7 годишни периодъ, сѫ получени следните резултати:

243 общини не сѫ закачени никакъ отъ градушка, 457 общ. сѫ закачени 1 пжти, 452 сѫ закачени 2 пжти, 317 общ. сѫ закачени 3 пжти, 197 общ. сѫ закачени 4 пжти, 101 общ. сѫ закачени 6 пжти, 56 общ. сѫ закачени 6 пжти, 24 общ. сѫ закачени 7 пжти, 18 общ. сѫ закачени 8 пжти, 6 общ. сѫ закачени 9 пжти, 3 общ. сѫ закачени 10 пжти, 2 общ. сѫ закачени 13 пжти, 1 общ. е закачена 15 пжти.

Или само 13% отъ общините не сѫ били закачани отъ градушка презъ този периодъ. Вѣроятно е, че този процентъ ще се намали за по-дълъгъ периодъ врѣме, тѣй като изненадите въ това отношение сѫ голѣми. Въ отдѣлението за застраховка отъ градушка за периода отъ 1911 г. до сега сѫ константириани на много мѣста стихийни градушки, кѫдето отъ незапомнени врѣмена не сѫ падали никакъ градушки.

Отъ горните данни е ясно, че загубите отъ градушката, непосредствено върху реколтата за годината, върху която тя пада, сѫ грамадни и че тези загуби обхващатъ де повече, де по-малко землищата и стопанствата почти на всички наши населени мѣста. Освенъ това, нека се има предъ видъ, че косвените загуби върху нѣкои трайни култури — лозята, овошните дървета и други, сѫ сѫщо така грамадни, тѣй като последствията отъ градушката се отразяватъ върху тѣхната трайност и родовитост за нѣколко години. Това сѫ загуби, които не могатъ да се наваксатъ още сѫщата година, това сѫ загуби, които разстройватъ земедѣлските стопанства за дълго врѣме.

Щомъ е това така, то и въпроса за борбата съ градушката у насъ добива първостепенно значение. Отъ една страна

държавата, респективно Министерството на Земеделието, тръбва да го има на първо място при про карване на аграрната си политика, понеже правилното разрешение на този въпросъ е въ непосредствена връзка съ стабилизирането на земедѣлското производство. Отъ друга страна, обществените деятели и самото общество тръбва да се заинтересуватъ по отблизо съ тези въпроси и да настоятъ за взимане ефикасни мѣрки противъ това бедствие.

Предвидъ на това голѣмо стопанско значение на въпроса, необходимо е всички стопани, както и държавните окръжни и общински органи, обществените деятели и особено кооперациите да се заинтересуватъ и да взематъ всички възможни мѣрки за борба съ градушката, или за организиране на взаимна помощъ на пострадалите по пътя на кооперативното застрахование, тъй като това бедствие най-чувствително се отразява върху голѣмата маса дребни производители, които съставляватъ и болшинството отъ членовете на кооперативните сдружения. Ако ли пакъ е необходима застраховката отъ градушка, тя тръбва да се разшири между всички стопани по пътя на взаимната помощъ.

Това дѣло тръбва да се подеме съ всичката негова сериозность. Ние пакъ ще се поможчимъ, до колкото ни е възможно, да дадемъ светлина по този въпросъ, съ цѣль да популаризираме научните и технически придобивки по борбата съ градушката и да възбудимъ интереса на взаимната помощъ средъ нашите земедѣлски стопани, чрезъ застраховката отъ градушка.

Рефератъ

По безалкохолното вино, четенъ отъ Н. Х. Мѣнковъ предъ 4-ия редовенъ конгресъ на Бѣлгар. Лозаро Винари въ София на 30 и 31 Януари 1924 год.

Господа Лозари,

На менъ се падна високата честь да Ви занимая съ единъ злободневенъ въпросъ, които въ последните нѣколко години, особено следъ войните, раздвижи не напразно ума, както на собствениците лозари-винари, така и на общест-

веннитѣ наши деятели. Това е въпроса за безалкохолното вино, неразделно свързанъ съ появилото се вече въ настъ движение противъ алкохолизма.

При особенно голѣма оскѫдностъ на статистически данни, събирани на мѣстна почва и литература по повдигнатия въпросъ, нека ми бѫде позволено съ нѣколко думи да Ви кажа това, което можахъ да видя, чуя и науча презъ обиколката си въ Швейцария презъ 1921 год., като директоръ на Лозарската Кооперация „Гжмза“ и скромното си мнение по него.

Безалкохолно вино наричатъ чистия гроздовъ или овощенъ сокъ, запазенъ въ прясно състояние не ферментиранъ.

Идеята за приготвление на безалкохолни вина не е нова, датира отъ преди 25 години, ала за нашата страна тя се яви на сцената едноврѣменно съ зараждането на анти-алкохолното движение. Преди 2 години, когато водителя на това движение у насъ, Д-ръ Х. Нейчевъ, заработи съ широкъ замахъ за провалянето на спиртните птииета, когато лозаритѣ бѣха изненадани съ внесения законопроектъ въ Българската Камара, целящъ не да ограничи консумацията на спиртните птииета, а да я унищожи окончателно, кооперація „Гжмза“, чрезъ редица постъпки предъ респективните мѣста поведе борба срещу това дрѣзко посегателство надъ Българското лозарство, и подпомогната отъ будното лозарско съсловие на цѣлата страна, успѣ да убеди и автора на предложението и законодателното тѣло, че за настъ е твърдѣ рано да се прибѣгва до такива крайни мѣрки, и че занима-ващите се съ лозарство двесте хиляди Български семѣйства, пѣкъ и за самата джржава биха се нанесли непоправими злини, ако се прокара подобно законодателно предложение. То пропадна. Но този законопроектъ, за премахване кръч-митѣ и десеторно облагане на спиртните птииета, не стана законъ вчера, за да стане може би утрѣ — въ единъ близакъ или по-далеченъ денъ, защото не бива да се подци-нява зародилото се у насъ движение противъ алкохола и алкохолизма. Въпроса е вече общественъ и една отъ политическите партии у насъ е успѣла да включи борбата срещу алкохолизма, като свое програмно искане. Факта, че много джржави, покрай това сѫседни намъ, сѫ минали фазата на споровете за резонноста на борбата срещу алкохолизма и

съ въвели сухия режимъ, е достатъчно доказателство, че движението е придобило световно значение и като така българския лозаръ не бива да го умаловажава.

Правителствата на редица държави, като Америка, Финландия, Турция, водятъ макаръ и не пълно успешна борба, като прилагатъ на място драконовски закони срещу нарушилелите.

За пионеръ въ движението противъ алкохолизма се счита американеце Тоонъ отъ Нюйоркъ. Той основалъ др-во съ религиозна подкладка.

Презъ 1906 год. г. Августъ Форелъ слага движението противъ алкохолизма на неутрална почва, а едва миналата година съществуващъ два ордена, както се именуватъ, усвояватъ принципите на Форела и се обединяватъ за взаимно подпомагане въ пропагандата. У насъ противоалкохолното движение е ново. Ученическия Неутраленъ Въздържателенъ Съюзъ съществува отъ 4 години, брой 63 др-ва съ 3400 членове. Учителския Неут. Съюзъ за борба съ алкохолизма работи отъ 2 години и сега има 71 членове, а най-новия съюзъ у насъ е този на лъкарите, основанъ на 12.XII съ 22 български лъкари, отъ които голъма част съ управители на болници и градски лъкари.

Въ Цариградъ на 10 Априлъ м. г. правителството затворило всички кръчми.

На антиалкохолното движение у насъ се противопоставиха редица наши лозари специалисти, като за целта се даде място на редъ статии въ органа на нашия съюзъ „Лозарски Прегледъ“. И забележително е, че докато единъ отъ авторитетъ на тези статии се стремялъ съ цитати на цифрови и други данни отъ голъми европейски капацитети да докажатъ, че чистите гроздови ферментирали продукти - вино и ракия съ храна отъ първостепенно значение и не причиняватъ алкохолизъмъ, други признаватъ, че има връзка между необичайното злоупотребление съ спартните питиета, водящо къмъ алкохолизма, и обичайното умереното.

Въ книжла 3 на „Лозарски Прегледъ“ отъ м. г. въ статията на П. Иосифовъ „Лозарството, Алкохолизма и Въздаржанието“ е дадено място между другото и на следните мисли; Не много отдавна се повдигна въпроса за витамините и тяхното значение въ храната. Знаеше се, че ако същите

липсватъ въ храната, тая липса причинява заболявания на организма, които се изразяватъ въ болестите рахитизъмъ, отслабване, скорбутъ и др. По той случай се повдигна въпроса за присъствието на витамиини въ виното и въобще за хранителността на последното. Автора на статията казва по нататъкъ: споредъ Г. Л. Матийо — директоръ на френския енотехнически институтъ, виното е храна, не само поради съдържанието на спирта но и породи другите съставни части. То е средството за възбуждане храносмилането и отчасти едно отлично антисептично средство. За да докаже присъствието на витамиини въ виното, същия излага и опитите на Професоръ Портис съ морски свинчета. Хранението съ храни не съдържащи витамиини свинчета съ заболявали. Следъ като къмъ същите храни, обаче е прибавено вино, болестта се е прекратяла. И въ заключение се казва ето една нова реабилитация на виното. —

Въ книжка първа на същото списание отъ същата година агронома Хр. Цачевъ „въ статията си „Алкохолизъмъ и въздържание“ казва: безмерното употребление на алкохола въ каквато форма и да е — въ форма на ракия, коняци-вино, бира и др, спиртни питиета — има за последствия опиване, а повторението на опиването има за последствия пиянство, алкохолизъмъ. Когато говоримъ за алкохолизъмъ, за нась е ясно, че се касае за онази консумация на спиртни питиета, която е извънъ обичайното пие, което става въ време на хранение, при почерпване или при тържественни случаи.

По нататъкъ г. Цачевъ продължава че има връзка между обичайното злоупотребление съ спиртните питиета и необичайното, то се разбира само по себе си. Ако спиртните питиета не се употребяваха изобщо отъ хората, тъ нямаше да се употребяватъ и отъ специалистите професионалисти пиячи-алкохолистите. Но тази връзка не е нѣщо лично-случайно, тя е социална връзка, тя лежи въ известни социал-икономически условия, въ които се коренятъ джлбоко, както алкохолизма, така и всички пороци и престъпления въ днешното гнило общество“.

Следъ това автора прави кратъкъ прегледъ на тези условия-изразени въ противоречивите интереси на личната и общественна хигиена съ поминъка на една част отъ насе-

лението, въ структурата на днешното общество пълно съ пороци и престъпления, вследствие материални излишъци отъ една страна и мизерията отъ друга и заключава: Дали е полезно или не виното, което въ случая има най-голъмо значение за насъ, ние не знаемъ, защото нее доказано нито едното нито другото. Ние, обаче, знаемъ, че употреблението на виното е дѣло на вековетѣ, че то е станало една необходимост въ нашия народъ, че умереното му употребление не докарва алкохолизъмъ — най-важното, че неговото производство дава препитание на голъма част отъ населението.

Отъ своя страна азъ, като се съгласявамъ съ исказаниетѣ мнения: че виното, употребявано въ умерено количество не причинява алкохолизъмъ, а напротивъ е полезно за човешкия организъмъ, че голъмата охолност и крайната мизерия способстватъ за засилване извънмерната консумация на спиртните питиета и че нашия народъ по природа е въздържливъ-трезвенъ, при все това не мога да не констатирамъ, че световната война, като раздвижи моралните устой на съвременното общество, създаде условия благоприятни, за засилване злоупотребата съ спиртните питиета, независимо отъ тѣхното количество, качество и произхождение. И борбата противъ алкохолизма, колкото и да е слабо разпространена у насъ, когато се води съ огледъ на стопанско-икономическите условия въ страната ни, безъ да се внасятъ сътресения въ поминъка на грамадното лозарско съсловие е оправдана. Алкохолизма е единъ общественъ недѣлъ, едно зло, защото алкохолиците не вредятъ само на себе си, а направо или посредствено на своите близки и далечни, на целото общество. Неспособни за никаква работа, тѣ сѫ склонни къмъ развратъ и престъпления; тѣ даватъ хилаво, недѣлгаво и склонно къмъ престъпление потомство.

На менъ ми се вижда съвсемъ излишно да се впушчаме въ подробни съждения, за полезнотъта и вредностъта на спиртните питиета, за алкохолизма и пр. когато е дума за производство на безалкохолни вина.

Спиртните питиета при сухъ и мокъръ режимъ и днес и утре да се употребяватъ, защото сѫ консумативенъ артикръ останалъ отъ най-старо време и свързанъ ако щете, съ нашите религиози и др. традиции.

Законодателните мърки могатъ да спъватъ само свободната търговия съ ферментиралите гроздови сурогати, а проповедите на въздържателните течения могатъ и биха упражнили известно влияние само съ течение на много години. Напразно отива труда на много специалисти, бидейки такива безъ да притежаватъ, както сами заявяватъ, ни една лоза, да отричатъ правото на лозарите собственици за всеки случай и въ интереса на обществено здраве, да се загрижатъ да поднесатъ произведеното им грозде въ колкото се може по разнообразни форми на косуматорите.

Не мога да разбера, какво зло се би създало за Българското лозарство, ако бихме поощрили съхранението и продажбата презъ цѣлата година, на пресно изсушено грозде, каква вреда би имало ако наредъ съ алкохолните вина по кръчмите се изнесеше за проданъ гроздовъ сокъ (безалкохолно вино) чистъ или насиленъ съ въглероденъ двуокисъ, гроздовъ сиропъ и др. Или както се говори толкова много за хранителността на обикновеното вино, съдържащо спиртъ ще се успори тя въ неферментиралния още първиченъ неговъ материал. Какъвъ е състава на обикновеното вино и какъвъ на гроздовия сокъ, ето цифритъ.

Гроздето съдържа:

78.17 %	вода
0.59 %	белъчни вещества
16.32 %	въглеводи (захаръ)
0.53 %	хранителни соли

Виното:

1.5—2.5 %	екстрактни вещества
0.42—0.50 %	киселини
0.5—1 %	захаръ
0.12 %	соли
9.12 %	спиртъ
81—84.5 %	вода

Очевидно е, че главните съставни части на гроздето сѫ: водата и захаръта, а на виното — водата и спирта.

Но дали е необходимо да се дирятъ статистически данни, които да сѫпоставяме съ опитите, правени върху морски свинчета и пр., за да докажемъ високата хранителна стойност на гроздето, а отъ тамъ и чистия гроздовъ сокъ? Ну-

ждно ли е да припомнямъ на Васъ, драги лозари, че Вие и особено Вашите дъца презъ есения сезонъ, когато зреет гроздето покачвате тежената си? Има ли нужда да споменуваме за особените резултати, които се добиват при тий наречено гроздово лечение въ курортните лозарски места настани наречени „Траубенкурортъ“?

Но ето Ви отзивите на компетентни учени и физиолози:

Професоръ Д-ръ Н. Щраусъ (директоръ на отделението за вътрешни болести при еврейската болница въ Берлинъ) изнася за знание на своите колеги чрезъ лекциите си върху диетното лекуване (Берлинъ 1912) благоприятното действие от гроздовия сокъ при следните случаи:

При лекуване на болести които са придружени съ една усиленна секреция, също и при супрадицитетъ (много киселини) препоръчва като питие между другото и сладъкъ гроздовъ сокъ, който не трябва да накиселява.

Лекциите върху стомашни рани, при които е нужно едно ректално хранене, препоръчва клизма от гроздовъ сокъ.

Въ лекциите върху болестите на червата, говори Щраусъ, антиопститична (противъ запичане) диета на първо място за пастьоризиранъ гроздовъ сокъ, който за известни случаи може да се остави малко да кипи (като се остави бутилката извън време отворена) и се пие като леко ферментирана шара. Всеизвестно е, че студени напитки указватъ едно дразнение върху перисталтиката на червата, особено на празенъ стомахъ.

Въ лекциите си върху болестите на черния дробъ, напомня, че болния дробъ може да употреби релативно големи количества гроздова захаръ, което днесъ се цъни много по-вече отъ колкото по-рано.

Въ лекциите си върху охраняване (угояване) казва Щраусъ, че на непрекипелия гроздовъ сокъ поради високата си колорийна ценность и съ слабото си раслабително свойство, което при такава диета е желателно, се оказва напълно деятеленъ.

Въ понататъшните си лекции върху диетата, твърди Щраусъ, че при Туберкулозата на дробовете, едно лекуване съ гроздовъ сокъ оказва добро влияние, ако той се употребява въ саръзка съ една достатъчна по калории храна. Въ

една лекция върху лекуването съ плодове казва, че пастеризирания гроздов сокъ може да замени пресното грозде и че споредъ употребеното количество и състава на друга диета, лекуването съ гроздов сокъ може да послужи, както за едно ухранване, така и за едно отслабване на организма. Тайния медицински съветникъ пр. Д-ръ Ав. Еуленбургъ се исказва въ енциклопедичните си годишни книги и въ речника си за практикуващи лъкари върху лечебното употребление на гроздовия сокъ и др. както следва:

При употребяването на гроздето за лечебна цѣль, главната роль играе гроздовия сокъ, тъй като люспитъ и зърната като не смилаеми немогатъ да се ядатъ. Гроздовия сокъ съдържа освенъ вода още и гроздова захаръ, калиеви и калциеви соли отъ винената киселина, свободна винена киселина, белтъчни вещества, минерални съставни части (особено калии, фосфорна киселина, калции, магнезии и желязо) екстрактивни материали и малки части боя. А Далъ Ниацъ препоръчва за лечебни цѣли на мястото на гроздето, тъхния пастеризиранъ сокъ, който е по леко смилаемъ и самъ е свободенъ отъ квасни гъбички, и за това не причинява вреда чрезъ ферментиране въ храносмилателните органи и освенъ това позволява продължително лекуване въ всъко място. При все това, тръбва да се употребява само такива гроздови сокове, които еж много богати съ гроздова захаръ и не сѫ отъ киселяви гроздови сокови“.

Кверке прпоръчва грозде отъ 14—16 % гроздова захаръ.

Това съотношение дава освенъ другите преимущества „Вино санто“ единъ специаленъ продуктъ на „дружеството, за безалкохолни вина въ Майлент“, което е пастеризиранъ самотокъ отъ гроздето Изабела.

Систематичното употребление на гроздовия сокъ въ умерено количество действа разхладително, и уталожва жаждата, засилва дейността на бъбреците, засилва апетита и дейността на червата.

„При ограничена друга храна действува гроздовия сокъ разслабително и намалява хранението на тѣлото, при подходяща комбинация съ силна храна, напротивъ увеличава тѣлото на тѣлото и цѣлото храносмилане и хранене се подобрява“

Нужно ли е едно охранване на организма, тръбва покрай умереното ядене на грозде и една богата на азотни вещества храна“.

Едно лъкуване съ грозде въ малки количества е препоръчано при скрофулозни, анемични и слаби отъ храненето изнемощяли индивиди, следъ температура при слабост, чрезъ загуба отъ разни телесни сокове, при хлороза, аномални менструации, които сѫ въ следствие отъ анемия. Диетата се състай тогава главно отъ месо и прибавка отъ масъ, масло съ хлъбъ, рибя масъ и тъмъ подобни“.

„Напротивъ, искали се да се засили дейността на червата, тогава е нужно да се употребява гроздовия сокъ въ голъмо количество, сѫщо това при известните симптомни групи отъ Плестор-абдоминалисъ, хемороиди, запичане, хипохондрия, а сѫщо тъй и при хронически катари на дихателните органи вследствие силна хиперемия. Въ такива случаи, кѫдето гроздовия сокъ тръбва да се употреби като допълнително лекуване, при лекуване за разслабване съ минерални води, е нужно употребяването му въ свръзка съ стари храни и избягване отъ месо и въздържане отъ употребение на масъ. Както по рано тъй и отъ ново време пиението на гроздовия сокъ се препоръчва при подагра и бѫбречните болести (лајзеръ)“.

„Сѫщо и отъ болести, които сѫ придружени отъ висока температура, препоръчва Уфтелманъ гроздовата захаръ, тъй като тя е последния физиологиченъ продуктъ при смилане нишестето и не ѝ е нужно понататъшно преработване за да се приеме въ кръвта.“

Проф. Д-ръ Бльоберъ нарича безалкохолния гроздовъ сокъ единъ Лабзаль за болните съ температурно повишение Той е виждалъ болни при които този сокъ дълго време е служилъ като главна храна.

Проф. Еуленбургъ препоръчва въ едно изследване върху „Сексуална неврастения“, едно употребление на безалкохолния гроздовъ сокъ на който всички пациенти се приучватъ съ удоволствие.

Споредъ Prof. Еуленбургъ неговото мнение, тръбва всички хигиенисти и лекари да бѫдатъ винаги готови, тамъ кѫдето е нужно, да препоръчватъ гроздовия сокъ.

А когато вече стигнемъ до тукъ, да не оспорваме го-
лъмата хранителност на гроздето, какво може да кажемъ
за най-важната му съставна частъ, сокътъ, отделенъ отъ
твърдите, мъжносмилаеми семки и люспи!

Е добре, щомъ гроздовия сокъ, безъ другите части на
гроздето, има еднаква хранителна стойност, не ставали въз-
можно да се продължи благотворното му влияние вънъ отъ
есения сезонъ, цѣлата година и далечъ отъ специалните
гроздови курорти, като се примине къмъ съхранение на
чистъ гроздовъ сокъ. Вървамъ ще се съгласите съ менъ, че
хиляди пъти по полезно би било за нась и Българското ло-
зарство, ако отделимъ въпроса за въздържателното и про-
тивъ алкохолно движение отъ другия, по същественъ, рента-
билистъ на другите методи за използване на гроздето.

Колко за пласимента на безалкохолното вино и сирупа
нека не се грижимъ.

Америка презъ 1917 год.	изнесла	1500	тона	сухо грозде
"	1918 год.	"	28000	" " "
"	1919 год.	"	55000	" " "

Може за някога въздържателите отъ спиртни питиета
да се сметатъ за ненормални, но помнете, тѣ въ света сѫ
много и броя имъ расте. Къмъ тѣхъ поставете броя на жените
и децата. Извинете че се отклонявамъ отъ модерното днесъ,
като преторжчвамъ и женитѣ да се свикватъ вместо съ все-
възможни измамливи, сладки и ароматни силни на спиртъ
ликьори и др. тѣмъ подобни, съ чаша чистъ гроздовъ сокъ.
Вярно е, че не подхожда за една префинена дама, запушила
своята хубава цигара въ кабарета и др. да се поднесе вместо
ликьора, чаша гроздовъ сокъ, защото въ много случаи биха
се запазили съ това морала, и кесията, ала въ домакинствата
гроздовия сокъ би станалъ много по лесно необходима храна
стига да се приготви въ чиста и трайна форма. А за децата
какво да се каже? Не ще повервате ако ви кажа, че две
годишното ми дете презъ 1921 година, което почерпихъ
наредъ съ всички домашни на софрата, съ донесената отъ
Швейцария шира, непрестано, въ продължение на цѣла сед-
мица се катери по етажерката и обръща бутилката дано
некакъ пустне още отъ сладкото питие.

За благото вино, би било съвсемъ излишно да се говори на Софиянци, които по навикъ му се любуватъ презъ дните на гроздобера. Освенъ за вътрешна консумация, безалкохолно вино би могло да служи като единъ първостепенъ износенъ артикулъ за съседната намъ Турция, дето и безъ да се дава значение на въведения сухъ режимъ, сладкитъ птиета, шербети и пр. оставатъ на почитъ. Но нетребва да се забравя и близостта на Русия, поставена пакъ подъ същия режимъ и лишена въ грамадната си частъ отъ условия благоприятни за развитието на лозята. Следъ всичко до тукъ, за да се постави на правилна и обективна преценка стопан.-икономическо значение на безалкохолното вино на нашата страна, необходимо е да се хвърли светлина върху рентабилността на тая нова за насъ индустрия. Въ Кооперация „Гжмза“ Сухиндолъ сѫ набавени вече необходимите за преработване на гроздето въ гроздовъ сокъ уреди и машини. Отъ списъка на последния който давамъ по долу се вижда, че почти всички сѫ необходими едновременно и за досегашното производство на спиртните птиета. Такива сѫ напримеръ парния котелъ – за изпарване сѫдове пастиризатора, парните вакумни дестилатори за варене джибри и за гроздови сиропи и пр..

Така щото при едно голѣмо стопанство, като това на „Гжмза“ производство на безалкохолно вино едва ли ще се обремени съ никакви особени разноски. Наистина съ храненито и експедицията на безалкохолните вина, може да става само чрезъ наливане въ бутилки и всичко това е сѫпроведено съ разноски, които превишаватъ разходите за пригответяне на обикновените спиртни вина, но нека се има предъ видъ, че още първата година, безъ да се чака джлго зрение, безалкохолно вино продадено по 5 лв. за 250 грама бутилка (наравно съ марсилската лимонада) ще дава по 20 лв. на литъръ, съ което ще се плаща преображеното и труда и всичко друго.

Същото вино наститено съ малко вѫгледвуокисъ минава съ малко по висока цена, а съ повече CO₂ то представлява единъ редакъ десертъ и подъ името безалкохолно шумяще вино, дава рента еднаква съ тая отъ алкохолните шумящи и шампански вина. Една точка калкулация на производителната стойност на 1 литъръ безалкохолно вино, ще може да се даде идущата Године, когато ще се пустнатъ въ движение доста-

вените за целта машини при Кооперация „Гжмза“, но както вече се каза, понеже машините служатъ и за други цели още отъ сега се предвиждатъ, че разходитъ специално за безалкохолно вино не ще бѫдатъ голѣми. Вакумните дестилатори ще се използватъ за варене на гроздовъ сиропъ, който се съхранява по лесно и въ по малко сѫдове. Разреденъ сиропа съ толкова вода, колкото е испарена въ апаратъ, ще ни даде въ всяко време на годината безалкохолно вино, което може да се насища съ CO₂, или да се остави на топло 24 часа съ винена мая да ферментира и ще даде едно отлично резливо питие.

За отделнитѣ малки стопанства, наистина, ще бѫде невъзможно да си набавятъ необходимитѣ уреди и машини, за безалкохолни вина, но кооперирани могатъ да направятъ това което „Гжмза“ е сторила. Това впрочемъ се отнася не само до необходимитѣ за тая индустрия инвентарни предмети, защото казахме по гльбата часть отъ тѣхъ сѫ необходими, за всяка модерна изба, независимо отъ това съ какво производство се занимава.

За Кооперация „Гжмза“ сѫ доставени следнитѣ уреди и машини: 1. машини по безалкохолната индустрия:

а) Паренъ котелъ 4 атмосф. налѣгане, 10 кв. метра нагреваема плоскостъ.

б) Пастеризаторъ за течности съ продукция 1800 литри въ часъ

в) Пастеризаторъ на бутилки 300 броя

г) Рѣчни помпи 9/4 цола, всичко за лв. 182,470.60

Горните машини могатъ и сѫ нагодени да служатъ за обработване и лекуване на алкохолните произведения: За загреване парните дестилатори, за топляне ферментационни отделения, испарване сѫдове, лекуване болни вина и пр.

2. Комплектна индустрия за шумящи вина сѫстояща се отъ:

Машина за газиране

- ” „ дозиране;
- ” „ затапване
- ” „ зателване
- ” „ кансулиране
- ” „ турникетъ
- ” „ турбушони, всичко за лв. 86983 50.

3. Камели 10 комилекта „ „ „ 19941.—.

Въ иалките лозарски стопанства въ Швейцария употребяватъ подвижни пастиоризатори, които се движатъ по време на гроздобера и съ известенъ наемъ стерилизиратъ ширата. Тамъ много отдавна се фабрикуватъ безалкохолни вина. Въ целата страна работятъ 8 фабрики и консумацията въ самата страна е взела широки размери. Едно отъ големите и по стари предприятия въ тая областъ имахъ случая и щастие да посетя въ Мейленъ 22 к. м. далеко отъ гр. Цюрихъ, на брега на Цюрихското езеро.

Фабриката на Мейленъ представлява едно грамадно здание съ специаленъ железнопътенъ клонъ до ней. Тя съществува вече отъ 25 години, произвежда и пласира главно въ Швейцерия, Англия и Америка грамадни количества (200,000 — 300,000 литра) безалкохолно вино и овошни консерви всяка година. Вината съ нѣколко вида: обикновено гроздово, ябалково, крушево, малиново и ягодово, полуумерено съ вжглероденъ двуокисъ отъ всевъзможни плодове и шумящи разни вина.

Приготвленietо на виното става чрезъ стерилизация, безъ всякакви прибавки на чужди вещества. Съгласно съществуващите закони въ Швейцария, допушта се безалкохолно вино да съдържа до 0.5% обаче фабриката успява да произведе вино съ 0.3% спиртъ. Плодовете още пресни се пресуватъ и сока още пресенъ минава презъ единъ стерилизаторъ, следъ което се съхранява въ бъчви. Експедицията може да се извърши само съ бутилки, които преди да се изнесатъ се подлагатъ на стерилизация. Бутилките се съхраняватъ на хладно място всякога повалени. Виното се пие хладно, по възможност истудено въ ледъ, чисто или примесено съ сода.

По вкусъ то представлява гроздовъ или овощенъ сокъ, въ пресно състояние, но съвършенно бистъръ. Вкусихъ отъ различните вина и останахъ инвѣнредно доволенъ. Особено вкусно mi се видя шумящото безалкохолно вино. На въпроса mi, дали безалкохолното вино може да се пласира въ размеръ, както алкохолните, посочиха mi опразнените си вече изби и една редица запитвания, както отъ Швейцарски купувачи, така и отъ други страни. Лично самъ видехъ една голѣма партида вино да се подготвя за експедиране

въ Англия. Етикета бе направенъ съ фирмата на единъ отъ представителите имъ тамъ. Веднажъ вкусили децата и дамите отъ него, тѣ ставатъ най-усърдните му консуматори и пропагандатори.

И днесъ още съ задоволство си спомнямъ голѣмата любезностъ, съ която ме посрещна Директора на заведението. Повече отъ десетъ различни проби безалкохолно вино, не-наситено, полу и напѣжно наситено съ CO₂, отъ различни плодове: грозде, ябълки, круши, малини и др. ми се поднесоха, а на тръгване за Кооперацията „Гжмза“ ми подариха нѣколко бутилки отъ сѫщото вино. Преди да завѣрша реферата си, азъ повтарямъ, ще искаша дѣлбокото си убеждение, че нѣма да се намери въ света човѣкъ, който да отрича ползата отъ употребяването на безалкохолното вино, тѣй като тѣ не сѫ друго нишо освенъ чисто гроздовъ или овощенъ сокъ.

Остава сега да се направи една по прецизна оценка, на стопанско-икономическата стойност на това ново питие, изобщо и частно за България, а това ще бѫде възможно следъ като у насъ се направятъ първите опити. Трябва да заявя, че не съмъ фанатизиранъ привърженикъ на безалкохолните пitiета, както сѫ редица наши специалисти спрямо спиртните пitiета. Азъ съмъ за постепенното опознаване на широката публика съ тѣхъ и въ зависимостъ отъ размера на консумацията и рентабилността да се регулира производството имъ.

Едно по основно проучване на въпроса се налага, а за това частната инициатива не е достатъчна. Министерството на Земеделието и Джржавните Имоти, трѣбва да вземе бързи мѣрки за това, за да може да изиграе ролята си, като върховенъ ржководителъ и организаторъ на земеделския поминакъ. Веднага требва да се командирова единъ специалистъ въ Швейцария или въ друга европейска държава, който да проучи основно фабрикацията на разните безалкохолни вина, сиропи, сушено грозде и др. и следъ кратко време да се върне, заедно съ практикъ опитенъ майсторъ, съ когото незабавно да се започнатъ опити, при някои отъ държавните лозарски Винарски училища, или при някоя лозарска кооперация.

Необходимо е едновременно съ това да се дадътъ по законодателенъ редъ известни привилегии на лозарите производители на безалкохолни вина, сушено грозде и пр. Въ земеделските училища, катедрите и разните курсове да се даватъ познания по предметната индустрия.

Също да се устрой въ столицата магазинъ за изложба и продажба на пресно грозде и бутилково вино отъ членовете на лозарския съюзъ, като се даде прилично място и за безалкохолните вина, грозде, мармеладъ сиропъ и пр.

Съ това завършвамъ реферата си, като заявявамъ че съмъ далечъ отъ мисълта да съмъ изнесълъ едно изчерпателно изложение на третирания въпросъ.

Ще бъда доволенъ, ако съ този си малъкъ приносъ мога да заинтересувамъ деятелите въ областта на лозарството, да проучатъ и дадътъ една правилна насока на заsegнатите на настоящия ми рефератъ въпроси.

В. П. Мариновъ.

Присаждане на постоянно място

(Отговоръ на въпросъ.)

Това присаждане въ началото на възобновлението се е употребявало въ голъмъ размеръ, когато още присаждането на маса не бъше усъвършенствувано, както сега, което чрезъ стратифицирането на пръчките въ топли стани дава възможност да се добиятъ добре споени лози и голъмъ процентъ, който често пъти достига при благоприятни условия до 50—60 на сто и повече и не по-малко отъ 30 — до 35. Въ по-топлите и южни страни то дава винаги по добъръ резултатъ въ отношение процента на прихващането, а въ по-хладните и студени климати, прихващането е по колебливо и често пъти недостатъчно, така че не може да се добие редовно и еднообразно лозе, защото неприхванатите главини тръбва наново да се допълватъ чрезъ дивачки или готови присадени лози. При това и прихванатите лози не всички съ добре споени за да дадътъ здрави и яки главини и много впоследствие пропадатъ. Следователно, всичкото зависи отъ сполучката на прихващането, което не може никога да се осигури отъ каквито и да съ предохранителни мерки, понеже времето и

атмосферните влияния играятъ преодоляваща роля. У насъ съ изключение първите години, когато още нѣмаше достатъчно готови присадени лози, мнозина лозари бѣха принудени да си направятъ лози по този начинъ, но много малцина отъ тѣхъ ще ви се похвалятъ че сѫ успели да направятъ добри лози т. е. пълни и еднообразни. Това нещо рече, обаче, че не може човекъ при известни случаи да приложи този начинъ и при благоприятни условия и повече трудъ и грижи да добие добър успехъ. Въ повечето случаи за сега присаждането на място се употребява при попълване на пропадналите главини въ лозето, като се насади дивачка и на следующата година се присади или пъкъ когато се налага да се замени една неплодородна главина или не добър сортъ съ другъ, на каквато възрастъ и да бѫде тя.

Присаждането на място се извършва по следующия начинъ:

Мѣстото около лозитѣ се открива на 20—30 с. м, дълбочина и достатъчна широчина за да може да се работи свободно, следъ което се исчиства подложката и съ остъръ ножъ или секаторъ се отрезва подложката нѣколко сантиметра надъ коленцето като се гледа отреза да бѫде горе — доле на равно съ повърхнината на земята. Ако подложката е по тѣнка и може да и прилегне, калемъ прави се внимателно цѣлъ разрезъ; следъ това калемътъ съ 1 или 2 пжлки се подрезва клинообразно и се вмѣква въ подложката, като се гледа да прилепнатъ добре странитѣ или най-малко едната. Завързва се съ канапъ или рафия, безъ да има нужда отъ никакво замазване, но и да се намаже малко съ овошарски мехлемъ не вреди нищо. (фиг. 1) Следъ това се зарива главината заедно съ присадникътъ съ ровка земя на 7—8 с. м. ако почвата е много глинеста или твърда, добре е да се прикрие калемътъ съ пръстъ, разбъркана съ пясъкъ.

Когато подложката е по-стара и по дебела, прави се или половинъ разцепъ на едната страна, гдето се поставя само единъ калемъ, или два разцепа на двете страни за два калема. този последниятъ се прави клинообразно само къмъ едната страна и се вмѣква въ разцепнината, като се гледа да прилепне на равно съ подложката, следъ това се завързва

и се зарива съ пръстъ както по горе (фиг. 2) Често пакти не става нужда да се завързва, защото подложката като лебела стяга добре присадника.

Може да се разцепи подложката по цъмия отрезъ и да се турятъ два калема от страни, и се образува по голема разцеплина. За да не влезе вода, туря се между двата калема

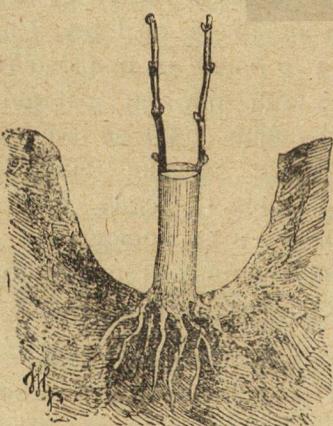


Фиг. 1.

едно парче отъ пръчка и се замазва съ овошарски мелемъ или съ глина¹⁾

Прихвататъ добре лози бързо се развива и буйно растатъ; на втората година още даватъ доста плодъ. Направенитъ съ това присаждане лозя сътрайни и здрави както и отъ готовитъ присадени лози.

Понататъшнитъ работи първата година се състоятъ въ редовното окопаване на лозето и единъ два пакти се отриватъ за да се чистятъ росните коренчета²⁾ Къмъ края на



Фиг. 2.

¹⁾ Или каша отъ вода и печена хума (Б. Р.)

²⁾ И всички издънки отъ дивачката.

Августъ лозитъ се откриватъ съвсемъ до присаденото място. Като покаратъ лътораститъ, тръбва да се пръскатъ съ борделезовъ разтворъ редовно за да се предпазятъ отъ пероноспората.

При тънките подложки вмѣсто разцеплина може да се употреби английската копулация съ язичета, която дава още по добри резултати, но по мѣжно се работи.

Времето за присаждането е отъ 15 Мартъ до края на м. Априлъ; подложките и да сѫ се развили малко не вреди нищо но калемите тръбва да бѫдатъ запазени, а не развити. Препоръчва се, когато ще се прилага това присаждане, ако може подложките да се пригответъ презъ зимата: Декември, Януарий или Февруарий, когато резервните храни сѫ още въ корените, а самото присаждане да става презъ пролетта.

3. АНГЕЛОВЪ.

Предварителна рѣзидба

Тукъ, въ с. Бела Черкова, отъ десетина години се практикува една предварителна рѣзидба на лозята, която не е позната никѫде другаде, освенъ отчасти от скоро въ Сухиндолъ и Михалци по подражание на нашите лозари. Понеже много пѫти сѫ ме питали лозари отъ други мяста за тая рѣзидба, азъ решихъ да дамъ описание и тукъ, за да я знаятъ и опитатъ всички, които се интересуватъ.

Тая рѣзидба се прави веднага щомъ се стопи напролѣтъ сънга и има изгледи, че нещо има вече студове. Обикновено презъ м. Мартъ съ ножици се орѣзватъ всички прѣчки на лозите надъ пръстъта на заровените чукани, като се прави сметка само да не е много ниско и повреди за редовна рѣзидба. Въ тая работа нѣма никакво изкуство и може най-простъ работникъ да я извѣрши, безъ да сбърка нещо. Целъта на тая резидба е да се скъсятъ прѣчките и заздравятъ раните, преди да се е раздвижила сока на лозите, вследствие на което да се развиятъ по-рано долните пѫпки, отъ които очакваме плодъ. Разбира се, че одравянето става когато одравятъ всички, безъ обаче да се прави окончателната резидба.

Втората редовна ръзидба се прави много по кжно следъ отравянето, когато пжките сж се добре развили и реситѣ се вече очертаватъ. Това у насъ е срещу Гергьовденъ. Тая ръзидба се състои въ премахване излишнитѣ пржки и чепове и скратяване останалитѣ пржки, които сж длъжки.

Ползата отъ предварителната ръзидба е:

- 1) Предизвикватъ се съ двѣ седмици по-рано покарването на ласторитѣ, а съ това и по-рано узряване на гроздето.
- 2) Избягва се плакането на лозитѣ, което често пжти е вредно и опасно отъ измръзване.
- 3) Регулира се редовна реколта, защото при окончателната ръзидба реситѣ се виждатъ.
- 4) Резидбата става по лесно, защото чуканитѣ съ отръзани пржки добре се виждатъ, а освенъ това пржстъта е паднала и не се повреждатъ ножиците.
- 5) Орането и одравянето става по лесно, защото няма джлгитѣ пржки да пречатъ.

Разбира се ако си служи лозаря съ плодни пржки, тѣ се оставятъ не ръзани при предварителната ръзидба.

Тая предварителна ръзидба, нещо съмнение, може да има своитѣ дефекти. Предполага се, че може никога да измръзнатъ раноразвилитѣ се лѣторости. Такова нещо у насъ още не се е случвало. Освенъ това, съ тая ръзидба чукана бѣрзо се подига и става нужда всеки 3—4 години да се понижаватъ чеповетѣ.

Нека помена и тукъ за другъ родъ предварителна ръзидба, която у насъ се практикува успешно макаръ и въ маљкъ размѣръ. Тая ръзидба се състои въ едно почистване на чуканитѣ отъ излишнитѣ пржки и чепове, които се чистятъ при окончателната ръзидба. Това се прави съ цѣль за економия на пролетната ръзидба, която е по скжпа, но има и своитѣ ползи за плода. При тая ръзидба ранитѣ на лозитѣ заздравяватъ още есенъта и напролетъ лозата се развива по рано, бива по-силна и съ повече плодъ. Препоржчва се по-вечето на слабитѣ лозя и тия, които ще се използватъ съ висока резидба или на десертнитѣ сортове. Направена, обаче, на силни лозя, особено на подложката монтикола, въ първите години предизвиква изресяване.

Това есенно почистване на чукана у насъ се прави, следъ гроздобера 10—15 дни — около 15-й—20-й октомврий. но може и по-късно, ако лозето не е заринато.

Съобщавамъ тая резидба за да предизвикамъ у други лозари възражения или потвърждения по нея, ако има нѣкои да сѫ я практикували.

Б. Р. Понеже авторътъ на статията предлага на критика този начинъ на рѣзитба, ние ще се изкажемъ по него. Ние не виждаме преимуществата на тази предварителна „рѣзитба“, ако може да се нарѣче такава, за да оправдае допълнителния трудъ, който се влага. Ние предполагаме, че тя се извършва рано, преди да е тръгнало сокодвижението. Ранитѣ не могатъ да заздравеятъ; може би авторътъ иска да каже, че ще се запушатъ и ще се избегне плаченето. Ние вѣрваме, че лозата пакъ ще плаче, защото дървесинните цеви не ще имать врѣме да се запушатъ, както това става при есенната рѣзитба. Покарването на пжпкитѣ нѣма да стане по рано отъ това на рѣзанитѣ по обикновенъ начинъ на есень или рано напролѣтъ лози.

Дефектитѣ на този начинъ на рѣзане сѫ много. Оставятъ се много чепчета, които покарватъ и ненужнитѣ лѣторасти изтощаватъ главината за смѣтка на нужнитѣ, до момента на окончателната рѣзитба. Понеже чепчетата ще се оставятъ обикновено високо — може би на 3 — 4 — 5 очи, горнитѣ ще се развиятъ и както бележи г. Ангеловъ, главината бѣрже ще се вдигне и ще се наруши неиното равновесие. Късното прочистване срещу Гергьовденъ ще събори много филизи. Може би при тази рѣзитба лозата да даде малко по-вече плодъ, понеже се оставятъ високи и най-плодни чепчета, но ние имаме други начини на рѣзитба, съ които се постига този резултатъ безъ да разваляме симетрията на главината Тѣй че въ този начинъ на рѣзитба не виждаме нѣкакъвъ напредъкъ, който да заслужава вниманието на лозарите.

П. ТОДОРОВЪ.

Сланата

И тоя въпросъ не е останалъ незасегнатъ въ нашето списание. У всички убеждението е едно, че за да се предпазимъ отъ слана, изисква се късно отравяне, късно ръзане. Немога да възприема напълно това мнение. Първо, защото отъ редъ наблюдения съмъ забелязалъ, че сланата пада обикновено кжде 15 — 16 Априль, а само презъ 1903 г. падна на 19 Май и 1923 отъ 21 Мартъ до 2 Априль. Кой до това време ще държи лозето си не отринато и непоръзано, а и да иска неможе, защото лозето ще изкара изъ земята или най-малко пжкитѣ ще набъбнатъ и при едно откриване люто пролѣтно слънце ще ги попари, както ще попари и рано откритото и поръзано лозе, само че то ще има вече ластари. Знае се, че сланата нещади и най-долните пжки, колкото и да сѫ малки и еднакво почерневатъ и опадатъ, както и голѣмите ластари на есененитѣ или рано поръзани лози.

Второ, ако приемемъ даже, че съ късното отравяне и поръзване ще се избегне сланата, пакъ не бихъ се съгласилъ да чакамъ преминаване сезона на сланинѣ. Наистина късно резанинѣ лози даватъ и повече плодъ, но лозата се изтощава безъ време. Най-важното въ случая е, че за късно поръзанинѣ лозя вегетациония периодъ е малъкъ и при една късна пролеть, каквато бѣше 1919 г., гроздето ще остане неузврело. Гази година вина редко имаха 9° спиртъ. Повечето бѣха между 7° и 8° . Нашитѣ мѣста неможемъ сравни съ Гърция и Алжиръ, гдето отъ изобилнитѣ топли дни гроздето се обрѣща на стафиди. Това ме е накарало да бързамъ всяка година съ ръзането, като есеня или режка въ ранна пролеть, като игнорирамъ загубата отъ сланата. Въ единъ периодъ отъ 26 години съмъ посрещналъ 8 слани и нѣкои чувствителни повреди несъмъ понесълъ.

Въ 1923 година сланата доде на 21 Мартъ. Бѣхъ по-ръзалъ половината си лозе; спрѣхъ ръзането да мине сланата. Резултата бѣше еднакъвъ: и рано ръзанинѣ и късно ръзанинѣ — следъ сланата, въ края на Априль, еднакво пострадаха. Изгубиха се цѣли рамена, а некжде и главини. Въ некои лозя забелезахъ да се чернеятъ цели табли отъ из-

съхнали пржчки и главини. Обяснихъ си това не само съ сланата, но и отъ голъмого сокоизтичане при рѣзане въ топли дни при рѣзка промена на температурата. На сѫщото мнение бѣше и покойния Цветко Пеневъ, когото посетихъ въ държавното опитно поле презъ миналото лѣто.

Противъ сланата едно само средство зная — пущенето. Практикувалъ съмъ го, дава резултати до некѫде, но трудно изпълнимо. Бихъ желалъ да зная тия, които кѫсно отриватъ и рѣжатъ какви резултати сѫ получили. Избегнали ли сѫ атаките на сланата и има ли нѣкаква свързка съ узреването на гроздето.

Отпразнуването на лозарския празникъ „Заразанъ“ (Св. Трифонъ).

Навсѣкѫдѣ, въ по-важните лозарски центрове, празникътъ „Св. Трифонъ Заразанъ“ е билъ отпразнуванъ тази година най-тържествено и весело. Това явление констатираме съ задоволство, защото то показва, че и у българскиятъ лозарь най-после заговорва чувството на солидарност. Не ка по този случай всички лозари се сближатъ и съ общи усилия заработятъ за заздравяване лозарството и защищаване неговите интереси.

Ние съжеляваме, че поради многото и важенъ материалъ, сме принудени да отбележимъ само накратко какъ е станало отпразнуването на Заразанъ въ различните центрове, безъ да можемъ да поместимъ обширните описания на нашите добри дописници.

М.-Търново. — Празникътъ св. „Трифонъ Заразанъ“ се отпразнува въ гр. М. Търново най-тържествено. Още отъ призори, камбанните звонове на градската църква поканиха лозарите на литургията и молебна, които се отслужиха по случай патронния празникъ „св. Трифонъ“. Следъ отпускане на църква всички задружно се отправиха въ градското читалище, кѫдето се държаха реферати и сказки, относно лозовата култура. Следъ обедъ бе пригответа другарска среща на чаща вино, следъ която се почнаха хора, които развеселиха и най-заспалото сърце; като следъ това начело съ местната музика - гайдата - свирейки подходящата пѣсень: Ой

е, лозе съ бъло грозде и пр. направиха манифестация до най близкото лозе, кждъто се направи обичая: обрезване на лозови пржчки. Следъ като манифестацията продължи изъ града до $5\frac{1}{2}$ часа, свърши се съ едно взаимно благопожелание за догодина празника да се отпразнува по-тържествено и весело.

И въ **Лъсковецъ**, празника св. „Трифонъ“ се отпразнува тържествено. Въ съгласие на кметството и училищното настоятелство, празника биде обявенъ за мѣстенъ народенъ празникъ. Учрежденията и дюкяните бѣха затворени, окичени съ националенъ флагъ, а въ църквата присътствуваха всички ученици заедно съ учителите си. Следъ отпускане на църква всички лозари, на чело съ знамена, направиха една манифестация изъ града. На края на града на едно лозе се извърши зарезването.

Вечеръта се устрои за желаещите лозари другарска среща съ обща вечеря, която продължи при най весело настроение до кжно презъ нощта.

Въ село **Кортенъ**, празника св. „Трифонъ“ се отпразнува въ лозята въ мѣстността „Вѣтренъ“, кждъто се отслужи молебенъ. Следъ молебена се извърши зарезването на лозята въ всички местности. Къмъ 12 часа празнующите се завърнаха въ село, кждъто бѣше пригответа трапеза съ традиционния български курбанъ, следъ което се започнаха веселия и хора. Произнесоха се сѫщо речи, за значението на празника. Събраха се 600 лева, които съ пощенски записъ се изпратиха.

Въ **Сухиндолъ** празника на лозарите св. „Трифонъ“, Зарезанъ се отпразнува много весело. На 13 вечеръта срещу зарезанъ местното Лозаро-винарско дружество даде своята традиционна вечеринка, която бѣ добрѣ изпълнена. Накрай се разигра лотария съ лозарски и винарски предмети.

Горна-Орѣховица. — И тая година въ града ни патронния празникъ на лозарите „св. Трифонъ“ се отпразнува съ подобающата църковна литургия и водосветъ въ църквата „св. Атанасъ“, останала споредъ преданието още отъ царь Борисъ I. Слѣдъ водосвета се държаха подходящи рѣчи за значението на празника въ духа за преуспѣване на лозарското дружество въ контактъ съ общия съюзъ на лозарите и винарите, да се работи за пълния успехъ и напредъкъ за

реализиране лозарските идеи и пр. Следъ това г-нъ Георги Сираковъ е казалъ нѣколко думи за развитието на новото лозарство.

Б. Черква. Въ с. Бѣла черква празника е билъ отпразнуванъ най-весело, като е имало и устроени тържества — надбягване съ коне, забави и пр. Не е липсвало и хубаво ядене и пие.

Фердинандъ. И въ Фердинандъ празника св. „Трифонъ“ зарезанъ се отпразнува много весело. Въ 10 часа сутринта всички лозари отидоха изъ лозята, кѫдeto извѣршиха традиционото зарезане. Следъ това, събрани заедно отидоха, въ Ив. Илиевъ, който има първото посадено американско лозе, на почивка и опитаха вината му.

Вечеръта всички лозари съ семействата си се събраха въ читалищния салонъ. Кѫдeto занесоха вечерята си и задружно подъ звуците на народната музика гийдата и кавала прекараха до кѫсно презъ нощта.

Поздравителни телеграми, получени въ съюза по случай празника „Зарезанъ“

Брѣстовица. Брѣстовишките лозари, празнувайки Зарезанъ, отправятъ погледите си къмъ своя защитникъ съюза и вервайки въ сдружената сила на лозарите, канятъ последните да организиратъ всички, ако искатъ да дочакатъ по-скоро подобрене на положението.

За празнуващите: Китовъ, Шоповъ, Велевъ, Павловъ

Перущица. Днесъ-следъ отслужване молебенъ много-людно събрание на лозарите не бивалъ ентузиазъмъ. Дерзайте за отстояване нашите идеали. Поздравяваме Ви съ празника

Председателъ: Андреевъ,

Ямболъ. Ямболци поднасятъ Вамъ и на всички лозари въ Бѣлгария поздравления за св. „Трифонъ“. Кооперативната идея обединява все повече труженици на мотиката и ножиците, но скоро ще видимъ нашия идеалъ кооперативна изба собствена. Вие отъ тамъ прѣскрайте все повече светлина Лозарска коопераци „Гроздъ“

Б. Черква. Получихме поздрава, благодаримъ. Снощи голѣмо събрание, стегнахме дружеството, суми постѫпватъ утре тържествено празнуване за честта на поминъка и тържеството на съюза. Вие дръжте здраво на резолюциитѣ, здравейте.

За дружеството: Ангеловъ

Месемврия. Поздравяваме Ви съ празника. Днесъ събрали празнуваме най-тържествено патронния си празникъ.

Председателъ; Атанасовъ

Карабунаръ. Събрани на заседание по случай патронния празникъ приветстватъ Ви Карабунарските лозари, като пожелаватъ преуспеване на дѣлото и дѣлгоденствие на съюза за водене къмъ по-светло бѫдаще.

За групата Лазаръ Гюровъ.

Дупница. По случай лозарския празникъ св. „Трифонъ“ Дупнишкото лозарско дружество, присъединявайки се къмъ общитѣ цѣли на съюза Ви поднася поздравитѣ си.

Лозарско дружество: „Памидъ“

Варна. Приемете и нашитѣ поздрави по случай св. „Трифонъ“, заедно съ благодарноститѣ на лозарския светъ за неуморнитѣ ви грижи по преуспеване на дѣлото.

Председателъ: Стояновъ.

Злокучене. Тържествено отпразнувахме св. „Трифонъ“ въ с. Злокучене. Събрани 762 лева.

Гито Първановъ

Станимака. Днесъ Станимака гѣрми отъ небивали тържества по случай зарезанъ. Само 8 курбана изъ разните махали. Значкитѣ нестигнаха. Здравейте.

Секретарь касиеръ на лозарското дружество и кметъ на града: Цвѣтковъ.

с. Орѣховица. Лозаритѣ отъ Орѣховица, празнувайки тържествено патронния празникъ на лозарството чрезъ менъ като ви поздравляватъ, приканятъ ви да вдигнете високо девственото лозарско знаме на което подъ сѣнката всички български лозари намиратъ подслонъ.

Ура: Шиваровъ.

Сливенъ. Празнувайки нашия патроненъ празникъ и тоя на лозарския съюзъ най радушно и масово, приветства-
ме ви най сърдечно и пожелаваме съюзната и кооперативна
идея да напредватъ и се ширятъ между всички лозари въ
цѣла България. Да живее сдружението.

Кооперация „Шевка“ и лозарите

Липница. Лозарите отъ с. Липница (орханийско) праз-
нувайки празника най тържествено ви изпращатъ възторже-
ни поздрави и пожелания.

За лозарите: Никола Тошовъ.

Близките и далечни цѣли на лозарите

(Рѣч, държана на празника „Св. Трифонъ“ отъ Н. Минковъ — с. Сухиндолъ)

Драги Лозари,

Не радостни, а джлбоко загрижени, ние сме се събрали тази вечеръ на традиционната наша вечеринка. Черната стихия отъ 20 юни притиска и тормози нашия духъ и не дава да процъзвти въ сърдцето ни оная веселостъ, съ която сме свикнали да посрещаме лозарския празникъ „Зарезанъ“. Неописуема тѣга днесъ цари въ всѣко лозарско домакинство, тѣга за напразно изразходени презъ миналото лѣто трудъ и грижа за неизвестното бѫдащо. Измъчени, отрудени, притиснати отъ нечувана финансова криза при сѫздадени вече културни нужди, ние приключваме зимната си почивка съ надежденъ взоръ въ бѫдащето.

И когато сме се събирали да празнуваме този пределъ празникъ на зимната почивка и безмерните лѣтни усилия не е ли уместно, драги лозари, като си дадемъ отчетъ за настоящето, да поставимъ една преценка на цѣлите и задачите, които ни предстоятъ.

Нешастията носятъ разочарование, а разочарованietо — упадъкъ.

Съ малка охота виждамъ азъ да се говори за основния нашъ завещанъ отъ прадедите ни поминъкъ.

Ежедневната грижа за подобрене и разширение на лозята ни, днесъ се заместя съ проекти за въвеждане други култури — цвѣцло, тютюнъ, маслодайни растения и др.

Следъ редицата добри лозарски години, достатъчна беше една неурожайна, да внесе смутъ въ стопанството ни.

Но нека не се забравя, че онова, което е резултатъ на вековни опити, не се подава на бързи и недомислени промени.

Всъка земледълска култура дира подходящи почвени и климатически условия и щомъ ги намери, като младенецъ въ люлка тя се развива.

Лозарството е било и ще бъде главенъ поминъкъ на Сухиндолеца и нека не се приспиваме съ мисъльта, че посторонните култури, които съ полза могатъ да се въведатъ въ всъко наше стопанство, ще могатъ да заместятъ лозята ни.

Лозари сме си родени и лозари ще си мремъ, ще дойдатъ години по весели за настъ. На петь години, четири биватъ добри лозарски. Ще увиснатъ пакъ тежки гроздове на родливите наши лози, ще затупти пакъ весело измъженото ни сърдце.

Въ нивата на големите грижи ще процъвтятъ и радости, ще видимъ плода на нашия копненекъ. Но нека се помни добре, лозаря днесъ е зле поставенъ въ очите на нашето общество.

Положението на лозарското съсловие се надценява, и въ наша вреда се отожествява съ това на кръчмарите — спекуланти.

И залисани въ отдеяните си ежедневни стопански грижи, разпокъсани, ние оставаме да се създаде за настъ едно пакостно за поминъка ни обществено мнение, че високия данъченъ товаръ неможе да бъде за настъ непоносимъ.

И въ големата борба за самосъхранение, въ водовъртеха на стопанските противоречия, ние стоимъ безучастни къмъ собственната си участъ.

Въ едно време, когато всички съсловия бързатъ чрезъ общо дружно отстояване на поминъчните си интереси да се закрепятъ и добиятъ максимумъ облаги, тогава, когато вак-саджий, файтонджий и коминочистачи дори съ подали взаимно ръжка и образуватъ мощнни организации, ние лозарите все още нехаемъ.

Подъ тяжеста на големите наши неволи само охкаме и се ваякаме, безъ да подозирате, че нашите конкуренти, спиртни и бирени-сплотени въ здрави организаций непрестанно

водятъ борба въ ущърбъ на нашето производство, да извояватъ по-добъръ пазарь, по-високи цѣни за своите произведения.

Тѣ работятъ съ всички сили за покачване акциза на нашите произведения.

По единъ околенъ путь можахъ да узная, че тая година прѣзъ лозарскиятъ конгресъ подъ давлението на спиртовари и пивовари се е сѫздalo въ меродавни финансови кржгове настроение за увеличение акциза на виното. На мене се падна честъта да отида заедно съ професора по лозарството Неделчевъ и поканя министра на финансите да присъствува на конгреса ни и тамъ повторно се убедимъ въ истинността на това, което се говори относно увеличението на акциза.

Конгреса се занима съ редъ въпроси и взе съответни резолюции. Едно подробно изложение дадено отъ управителния сѫветъ на Лозарския Сѫюзъ спомогна да се отстрани голѣмата опасност отъ едно четворно увеличение на акциза.

Като е дума за голѣмите опасности, които застрашаватъ нашия поминъкъ, не трѣбва да забравяме и редицата още открити и неразрешени за съсловието ни задачи.

Макаръ сега да сме подъ гнета на голѣмия неурожай, не трѣбва да забравяме, че не ще бѫде далечъ деня, когато едно сврѣхпроизводство може да затрудни положението ни.

Петиотизацията, която стана причина за голѣмата лозарска революция въ Франция презъ 1907 год. не ще закаже да укаже своето пакостно влияние и у нас, още повече, че следъ преминати войни, морала въ нашия народъ е така паднала, че и най-добре написани закони не ще ни донесатъ ефикасна помощъ.

А какво да се каже за изникналото и у насъ прѣди нѣколко години противо-алкохолно движение.

Това движение следъ като застраши Бѣлгарските лозари, откри имъ едновременно нови хоризонти, като извика на животъ съвсемъ нови методи за преработване на гроздето.

Въ сврѣзка съ това за Бѣлгарското лозарство стоятъ днесъ открити нови и твѣрде много обещаващи проблеми.

Сѫздаване на гроздови курорти (лечебни места), Traubenkurgort), сущене на грозде, сѫхранение на прѣсно грозде

за зимния сезонъ, гроздови мармелади, безалкохолни вина, обикновени, полуимпрегнирани съ CO₂, и напълно насытени — шумящи.

Ами колко още задачи ние отминаваме незабелязани.

И другъ пътъ съмъ отбелязвалъ — съ лозарството ние сме доста напредъ, ала въ винарско отношение ние българите сме една голъма нула.

Винарската ни индустрия е стигнала до тамъ, че за разни банкети и първостепенни локали въ големитѣ градове става нужда да се изписватъ вина отъ странство.

Но ние неможемъ да се отклонимъ отъ пътя, изминатъ отъ западнитѣ лозарски центрове.

Следъ като си създадемъ достатъчно лозя, безъ друго ще минемъ къмъ лозарската индустрия. Следъ войната, особено въ последнитѣ две години, Българската индустрия върви съ бързи крачки напредъ.

Въ това отношение к-я „Гжмза“ съ своите опити ще изиграе пионерската си роля, за това заслужава да намери нашата морална подкрепа.

Вместо кервани съ сурово необработено вино, въ варели, ние скоро ще започнемъ да изнасяме бутилки съ най-финни, отлежали чисти натурални, медицински, алкохолни и безалкохолни вина.

А какъвъ превратъ въ стопанството ни би довело едно прокарване на проектираната железопътна линия.

Дали не бихме могли да създадемъ всредъ нашите красиви, добре залесени хълмове, чудесни гроздови курорти, които да привличатъ ежегодно маса любители на гроздето.

Въ тоя редъ на мисли, колко още цѣли за едно близко и по далечно бъдаше бихме могли да поставимъ на лозарите за разрешение.

И вместо да се отчайваме въ тая лоша за нась година, нека издигнемъ увисналите си глави и смело и гордо да закрачимъ напредъ по пътя на прогреса.

Да се подгответимъ за големия пътъ, който се открива предъ нась, драги лозари. Преди и надъ всичко тръбва да поставимъ защитата на нашите професионални и поминъчни интереси.

Двесте хиляди български лозарски семейства сплотени чрезъ Лоз. Винарското Дружество въ единъ мощнъ Лозар-

ско Винарски Съюзъ тръбва да застанат наредъ съ картираните наши конкуренти като единъ човекъ за опазване на лозаря отъ всѣкакви беди и за разчистване на всички спрѣни за развитието на родното ни лозарство, отъ кѫдето и да идатъ тѣ.

Здружавайте се лозари и съ това давайте моралната си и материална подкрепа на верния стражъ надъ лозарските интереси, съюза на Бѫлгарските Лозари-Винари въ София. Не оставяйте сѫбитията да ви изпреварватъ и изненадватъ

Отъ васъ не се искатъ голѣми жертви.

Съ 1/100 отъ онова, което разходвате за други луксозни цѣли, Вие ще бѫдете членове въ местното Лозарско-Винарско Дружество. А повече отъ това за сега не се иска.

Това ще бѫде първата и решителна стѫпка къмъ разрешението на големата редица споменати и неспоменати днешни и утрешни проблеми на лозаря.

Съ надежда да доживѣемъ по весели и щастливи дни ние сега ще се веселимъ.

Нека не губимъ вѣра, че за Сухиндолъ ние скоро ще запѣемъ песеньта на рейнския лозаръ:

Само на Рейна бихъ желалъ да се родя

Тамъ да живея и тамъ да бѫда погребенъ

Тамъ, дето баиритѣ носятъ лози

А лозитѣ златното вино.

Положения, които тръбва да легнатъ въ закона противъ фалшификацията на вината и другите гроздови произведения.

Много се е писало и говорило противъ фалшификацията на вината, ала на практика нищо осезателно не се е почувствуvalо отъ лозарите-винари производители. Тяхните трудъ най-безмилостно е бивалъ ограбванъ отъ търговците складажии на вина и кръчмари. Тѣ всѣкога сѫ имали възможностъ съ малко закупено грозде да произвеждатъ голѣмо количество вино благодарение че разполагатъ съ капитали, за да закупватъ захаръ за вино. Направили вино отъ вода: джибри и захаръ, тѣмъ имъ е износно да конкуриратъ про-

изводителитѣ винари на чисто натунални вина. И какви сѫ последствията отъ това? По време на гроздоберъ се явяватъ малко купувачи, а много продавачи, защото производителитѣ иматъ нужда отъ пари вследствие на което купувачите-търговци и кръчмари подбиватъ цѣната на гроздето, И второ нѣщо. Докато складажиитѣ на вина не продадатъ своето по изкуственъ начинъ приготвено вино, дребните производители не могатъ да продаватъ нито ведро. Така стана и тая година. При всичко че миналата година не бѣше благоприятна за лозарите, защото въ много лозарски центрове лозята пострадаха отъ градушка, а нѣкаждѣ отъ маната, то пакъ пазаря на виното е слабъ. Търговците и кръчмарите пакъ съумяха на времето да си пригответъ доста вино по изкуственъ начинъ, а сега производителите на чистите натунални вина се вайкатъ, че нѣма кому да си продадатъ виното.

И това е при една не лозарска година. А какво би било положението на лозарите при едно повсемѣстно плодородие на грозде въ царството ни?

Ето ти една лозарска криза! А за избѣгване на подобна криза, освенъ съюзяването на лозарите въ лозарски изби, нуженъ е единъ ефикасенъ законъ противъ фалшификацията на вината и другите гроздови произведения, въ които безъ друго покрай другите положения да легнатъ и следните:

а) Всѣки купувачъ на грозде и шира по гроздоберъ или по рано за приготвяне на вино да води тефтеръ отъ когото какво количество грозде купува, като на продавача дава документъ за купеното грозде.

Тоя документъ продавача прилага при декларацията за облагане съ данъкъ върху дохода.

б) Акцизните власти при измѣрване вината на търговците да се справятъ и съ тефтерите имъ за измѣреното количество вино. За намѣреното въ повече отъ 5% да имъ се съставя актъ, като вино, произведено по изкуственъ начинъ.

в) Да не се позволява на никой винаръ да държи джубритѣ заедно съ ширата въ буриите.

г.) Джубритѣ да се изтискватъ съ преса само въ присъствието на финансовата властъ.

По този начинъ съмѣтаме, че ще може да се ограничи фалшификацията на вината и ще се запазятъ производителите лозари отъ експлоатация.

За прокарването на тия положения въ закона ще трѣбва да се застѫпи Сѫюза на българските лозари-винари часъ по-скоро.

гр. Лѣсковецъ, 24. I. 1924. г.

Г. Георгиевъ

Резолюции и др. отъ лозарските дружества.

Резолюция.

с. Орѣховица, Старо Загорско. Днесъ на 26 Януарий 1924 год., селянитѣ лозари отъ с. Орѣховица Старо Загорска околия на брой 400 души, събрани въ общинското ни училище подъ председателството на Диню Ив. Черноколовъ секретаръ Къни Христовъ и членове Василь Ч. Шиваровъ и Спасъ Мартиновъ. За обсъждане положението на Българския лозаръ. Разгледаха се всички митарства презъ които до днесъ е миналъ лозаря, липса на опитност и знание отъ самите собственици, слабата подготовка на лозаръ агрономитѣ, липса на доброкачествененъ и количествененъ материалъ, slabъ винарски кредитъ, имитация на вината, игра на цѣнитѣ съ спирта, слабата подготовка на облагателните данъчни комисии, които за да се покажатъ ревностни изпълнителни на министерските заповѣди, безъ да сѫ се вслушвали и вслушватъ въ гласъ на представителите на лозарите сѫ поставляли всички лозя подъ еднакъвъ знаменател и сѫ ги облагали баснословно, като сѫ докарали лозарското съсловие да плаща „не чутъ“ не вижданъ“ до днесъ седемъ пъти данъкъ за едно производство; отъ друга страна скъпата и липса на работна ржка за риголване и пр. спирать бързия развой на лозарството. Не малко зловрѣдно се отразява липсата на врѣме синь камъкъ вследствие на което голѣми жертви дава лозаря и най-сетне страхътъ отъ позволяване вносъ на чужди вина. Като се обсѫжда (обсѫдиха) всички въпроси обстойно и изчерпателно събралието единодушно

Решение:

Натоварва бюрото на събранието да поднесе настоящата резолюция чрезъ делегатите отъ селото на лозарския конгресъ на постоянното присъствие на Българ. Лозарски Съюзъ съ молба да ходатайствува предъ респективните министерства за следующето,

1) Да не се позволява на никаква цѣна вноса на чужди вина въ страната ни.

2) За неотложното създаване и прокарване още въ тази сесия на Н. Събрание законъ противъ имитацията на вината, както и строгото имъ придържане и правилно прилагане. 3) Данъка върху лозята да се нагоди тъй както да отговаря на доходността имъ съ местото и вместо седемъ да остане или се събере въ единъ. 4) Да се иска цѣната на спирта да се не намаля, а напротивъ увеличи.

5) Да се ангажира Б. З. Банка да достави съ връзме синъ камъкъ на всички лозари, като не се оставятъ лозарите, на експлоатацията на частните лица. 6) Да се донася синия камъкъ отъ Б. З. Банка, а да не се позволява на частните лица да донасятъ такъвъ, които безъ жалостно скубятъ лозарите. 7) Да се настои предъ Б. З. Банка да усили кредитата на лозарите. 8) Да се освободятъ отъ вносно мито всички сѫдове или материали за сѫдове служащи на лозарството идящи отъ странство и 9) Да се разрешатъ износа на гладкия материалъ безъ мито за странство.

Настоящата резолюция се подписа отъ бюрото.

26 Януари 1924 год.

Председателъ: Д. Ивановъ

Резолюция.

Днесъ, 9 декември 1923 год., Ямболските лозари производители, свикани на публично събрание по инициативата на Лозарското кооперативно дружество „Гроздъ“, се събраха въ салона на Популярната банка за обсъждане въпросите:

1) За внось на чуждестранните вина;

2) За намаление цената на индустриталния спиртъ и

3) За забраната и контрола на петионните и фалшиви вина.

Въ събранietо се изтъкна, че ако се позволи на едри търговци и спекуланти да внесатъ чуждостранни вина, ще се благодателствуващъ шепа хора за смѣтка на лозарите производители. Днесъ, за шесть месечень непосиленъ трудъ и страхъ отъ природни стихии, лозаря изкарва едва разнос-китѣ и една осѣждна прехрана. А ако пазаря се наводни отъ чужди вина, тѣ ще подбиятъ цѣната на мѣстните, още повече, че нашите вина сѫ достатъчни за нуждите ни — даже следъ нѣколко години ще имаме и за износъ — та положението на лозаря тогава ще стане извѣнредно тежко.

2) Че едриятъ търговци на спиртъ правятъ постоянни и настойчиви постѣжки предъ правителството за да се намали акциза на спирта, което ще повлече следъ себе намаление цѣната на гроздовитѣ ракии и други произведения.

3) Че отъ редъ години търговци, винари и кръчмари свободно си закупватъ голѣмо количество захаръ и медъ за петиотни и фалшиви вина, които наводняватъ пазаря и подбиватъ цѣната на чистите вина.

Като вземаха всичко това предъ видъ, Ямболските лозари решиха:

1) Настоятелно искатъ отъ правителството да забрани изрично вноса на чуждостранните вина въ България;

2) Искатъ отъ правителството да не намалява цената на индустриския спиртъ, за да не се подбиватъ цените на гроздовитѣ произведения.

3) Искатъ отъ правителството прокарване строги законоположения противъ фалшификаторите на вина. За тая цель тѣ настояватъ да се внесе още въ тая сесия приготвения по рано законопроектъ за насърдчие и закрила на лозарството.

Настоящата резолюция да се изпрати на всички министерства, на списанието „Лозарски прегледъ“, на вестниците: „Демократически Сговоръ“, „Зора“, „Народъ“, „Народна Защита“ и на народн. представители отъ Ямболъ.

гр. Ямболъ, 9 декември 1923 г.

Председателъ: Ив. Поповъ

Секретаръ: Г. Кафаловъ

До Господа Министрите на
Землецълието, на Финансните
и до Председателя на Народ.
Събрание,

ПЕТИЦИЯ

Отъ организираните лозари
въ гр. Ст.-Загора.

Господинъ Министре!

Въ изпълнение рѣшението отъ общото събрание на организираните лозари въ гр. Ст.-Загора, станало на 13 януари 1924 год., имаме честь да Ви изложимъ и да Ви помолимъ за слѣдното:

Сега сѫществуващата данъчна система е прилагана и се прилага крайно несправедливо само по отношение на лозарите, защото отъ тѣхъ се е вземало и вземать по-нѣколко данъка отъ производството имъ и сѫ употребявани разни начини при изчисляването на общия имъ приходъ отъ лозята, а именно: една година е изчисляванъ прихода по декари, друга година по количеството на набраното грозде, а третата година — споредъ измѣреното количество вино на произволно опредѣлена цѣна. А сѫ вземани и се вземать отъ лозарите по нѣколко данъка върху производството имъ, както слѣдва:
 1) Облагатъ се съ данъкъ върху общия доходъ, пресметнатъ по количеството и цѣната на набраното грозде или произведеното вино; 2) Облагатъ се съ данъка „Акцизъ“ върху сѫщото производство на виното и джибритъ; 3) Виното се измѣрва тутакси слѣдъ наливането му съ калъта заедно, а слѣдъ изтасчанието на виното калъта се изново измерва и облага вторично съ „акцизъ“; 4) При преваряване на развалините на вина, за да имъ се вземе поне отчасти запазения спиртъ не стигатъ понесенитѣ загуби отъ лозаря съ разваляние на виното му, но акцизната властъ изново измѣрва тия развалини вина и втори пътъ ги облага съ акцизъ; 5) Лозарите плащатъ общински данъкъ пакъ върху общия имъ доходъ отъ прибраната реколта; 6) Плащатъ общинска такса на килограмъ отъ произведеното вино отъ сѫщото грозде; 7) Плащатъ поземеленъ общински данъкъ на декаръ, вънъ отъ данъка пъдарщина по четиридесетъ (40) лева на декаръ.

Това крайно несправедливо и противъ общия принципъ на данъчната ни система върху общия приходъ, отъ една страна а отъ друга — това обремънение на лозарите съ толкова тежки данъци спъва развитието на лозарството, което не е въ интереса на фиска и на държавата, която има за цель да поощрява производството, за да се увеличи благоустройството на населението, което се занимава съ тоя отрасъль отъ земедѣлието.

Вънъ отъ това, до сега поне, финансовите комисии не сѫ вземали въ внимание мнението на единъ представителъ на лозарите при опредѣляване както присъщите на лозарството разходи на декаръ, тъй и при опредѣляване срѣдната цѣна на гроздето въ момента на обирането му, а сѫ опредѣляли тия разходи и цѣни съвършено произволно.

Предъ видъ на гореизложеното, организираните лозари въ гр. Ст.-Загора Ви молятъ, уважаемий Господинъ Министре, да направите потрѣбното, за отстраняването на това несправедливо облагане лозарите съ данъци, като за въ бѫдаше се опредѣли и за тѣхъ, както е опредѣлено и за земедѣлците отъ другите отрасли, само единъ данъкъ отъ произведеното имъ грозде, основанъ на измѣреното отъ акцизните власти вино и джибри, които заедно ще дадатъ количеството на гроздето, умножено на срѣдната цѣна на гроздето въ момента на обирането му, безъ каквito и да било други допълнителни данъци подъ формата на акцизъ, такси и други берии, като при опредѣляване общите разходи на единъ декаръ лозе презъ годината, а сѫщо и при опредѣляване общата срѣдна цѣна на гроздето презъ време на гроздобера се призовава задължително специалиста лозарь при мѣстното агрономство и едно лице — лозарь, посочено отъ организираните лозари, съ право на гласъ заедно съ другите членове въ комисията; а за констатираните отъ акцизната власт развалени вина да се дава разрешение за преваряването имъ, безъ да се облагатъ вторично съ акцизъ.

Съ това измѣнение на съответните закони не само ще се отстрани една въпиюща несправедливостъ по отношение на лозарите, но и ще се поощри възстановяването на унищожените отъ филоксерата лозя, което отъ своя страна ще засили и увеличи приходите на държавата отъ така опредѣлени единъ данъкъ върху производството на гроздето,

Увѣрени, че Вие, Господинъ Министре, ще се вслушате въ тая молба на организираните лозари въ гр. Ст.-Загора и ще направите потрѣбното, за да бѫдатъ напълно удовлетворени,

Оставаме съ Отлично къмъ Васъ почитание:

Председателъ: (п.) Ив. Праматаровъ

Секретарь: (п.) К. Стефановъ.

Резолюция.

Днесъ 16 мартъ, лозаритѣ, събрани на събрание по поводъ проектираното увеличение акциза на вината, намираме новото увеличение убийствено за новото лозарство, а и за поминъка на лозаритѣ. Никоя категория данъкоплатци не сѫ обложени съ такива непоносими данъци като лозаритѣ. Вслѣдствие на това протестирайки противъ това облагане молимъ неговото отменение. Искаме единъ единственъ данъкъ акцизъ или общъ доходъ.

гр. Ески-Джумая

Председателъ: П. Крачуновъ.

Дупница;

На З т. м. Дупнишкото Лозарско д-во „Памидъ“ има общо годишно събрание, въ което между другитѣ точки на дневния редъ се разгledаха и слѣднитѣ по-важни въпроси:

Рѣши се, отъ тая година, дружеството да постави начало на задружнитѣ доставки на всички необходими на членовете машини, ордия и материали, като за цѣльта се изпрати единъ човѣкъ да ги закупи.

Единъ отъ болниятѣ на лозарството въпроси въ Дупница, гдѣто овцетѣ слѣдъ гроздобера пасяте изъ лозята, бѣ лошата служба на полската стража. Съ едно писмо настоятелството на дружеството поискъ отъ общината при назначение на полската стражда да се иска мнението на д-вото по отношение избора на лицата. И дѣйствително, общината даде право на д-вото да посочи лицата за полски пазачи, като даде даже съгласието си, слѣдъ назначението имъ, да бѫдатъ запознати съ тѣхнитѣ права и задължения по закона за подобрене Земл. производство и опазване полските имоти

отъ подпредседателя на д-вото — управителя на държавния лозовъ разсадникъ въ града. Единъ примъръ, който за лишенъ пътъ сочи, че ако лозарите се организиратъ здраво, тъ ще могатъ да се борятъ и отстояватъ своите законни права.

Събранието се занима съ проектираното увеличение на акциза върху виното и ракията и като взе предъ видъ, че това ще е единъ отъ последнитѣ удари върху създаденото съ такъвъ трудъ и жертви отъ държавата и народъ ново лозарство, рѣши да отправи телеграфически една протестна резолюция до Министра на Финансиитѣ, Камарата, Народнитѣ представители отъ околията и до Съюза на българските винари — лозари. Дано всички лозари, обединени около своя съюзъ, заематъ здрава позиция, за да не се позволи да ни се отнеме коравия насъженъ залъгъ.

Слѣдъ докладъ отъ подпредседателя на д-вото събранието единодушно рѣши, д-вото да влѣзе като колективъ членъ въ съюза, като натовари настоятелството до края на мѣсеца да събере нужнитѣ вноски и направи съответнитѣ вноски предъ съюза.

Избраха се 4 лозари, които да следятъ какъвъ лозовъ материалъ се внася, да подпомагатъ агрономната властъ за строгото и точно изпълнение на чл. 49 отъ закона за подобрене земл. производство и опазване полските имоти.

Накрай се пусна подписка за записване абонати за съюзното списание, както и за събиране суми за фонда за закрепване съюза.

гр. Дупница, 4 мартъ 1924 г.

П. И.

Резолюция

До Г-на Министра на Финансиитѣ, Г-на Министра на Земедѣлието и Д. Имоти, Г-на Председателя на Нар. Събрание.

Днесъ, 13 мартъ 1924 г., събрани Червеноводските лозари на общо събрание, по поводъ законопроекта за увеличаване акциза върху виното и ракията, като имаха предвидъ

1. Че съ новия законопроектъ на правителството ще се нанесе съмртенъ ударъ на нашия поминъкъ — лозарството, въ което сме вложили и последния си спестенъ левъ.

2. Че този законопроектъ съ нищо не се оправдава, освенъ съ обстоятелството, че цѣли да покровителствува бирената и спиртната индустрия.

Събранието рѣши:

1. Високо издигаме гласъ на протестъ противъ новия законопроектъ за увеличение акциза върху виното и ракията; който ако стане законъ, ще убие лозарството, а заедно съ това ще изложи на мизерия и гладъ голѣма частъ отъ българския народъ. Новия законопроектъ не ограничава алкохолизма, а гарантира пласментата на фабричния алкохоль—бира и спиртъ, като унищожава лозарството.

2. Настояваме предъ Правителството да не посъгва така леко на единъ отъ най-важните отрасли на народното стопанство. Всъко прекомѣрно облагане може да се отрази крайно гибелно и да разори хиляди дребни стопани, които сѫ направили дѣлгове за възобновление на лозята си.

с. Червена вода, 13 мартъ 1923 г. За 152 лозари

Цоню Боневъ, М. Новаковъ
и Ц. Миховъ

Резолюция

До Г-на Министра на Финансии, Г-на
Министра на Земедѣлието и Дър. Имоти и Г-на
Председателя на Нар. Събрание.

Днесъ, 9 мартъ 1924 г., събрани Русенските лозари на общо събрание, по инициативата на Лозарското Кооперат. сдружение „Винта“, по поводъ проекта за увеличаване акциза върху виното и ракията, като имаха предъ видъ:

1. Че съ новия законопроектъ на Правителството ще се нанесе смъртенъ ударъ на нашия поминъкъ — лозарството, въ което сме вложили и последния си спестенъ левъ.

2. Че този законопроектъ съ нищо не се оправдава, освенъ съ обстоятелството, че цѣли да покровителствува бирената и спиртната индустрия.

Събранието рѣши:

1. Високо издига своя гласъ на протестъ за този Крумовски законъ спрѣмо лозарството, което е давало поминъкъ

отъ хиляди години на българите и днесъ дава на шестотинъ хиляди български лозари. Настоява предъ Правителството вмѣсто да убива лозарството, да предприеме мѣрки за неговото покровителствување, като се подготви получаването и на други продукти отъ благодатния плодъ на лозата. Нека се създадатъ специални закони, за извѣнредно покровителствување на продуктите, получени отъ гроздето — като безалкохолни вина, петмези, сиропи, стафиди и други. Нека правителството устрои опитни станции за тази цѣль. Нека отпусне субсидии на предприятията, било то частни или обществени, които ще искатъ да произвеждатъ безалкохолни продукти отъ гроздето и тогава чакъ да нанася своя ударъ върху алкохола, — виното и ракията.

2. Съ съжаление и болка на душата, Русенските лозари констатиратъ, че този проектъ за увеличение акциза е станалъ подъ натиска на бирените и спиртни фабрики. Въ двадесет и петъ бирени и спиртни фабрики сѫ вложили капиталъ си нѣколко десятки български граждани, а въ лозарството съ стотици хиляди. Бирените и спиртните фабрики не допринасятъ абсолютно нищо за благото на народа — лозата все покрай злото допринася петъ пѫти повече добро. Бирените и спиртните фабрики сѫ силни съ своя капиталъ, а ние сме силни съ численността си и полезнотъта си. Затова Русенските лозари апелиратъ къмъ Правителството да не покровителствува тия, които печелятъ и трупатъ богатства — безъ да сѫ полезни, а тия, които изкарватъ само за прекраната си и сѫ полезни.

3. Събранието избира делегация въ съставъ: Христо П. Поповъ, Никола П. Вачковъ и Захари Г. Захариевъ, които да се явятъ предъ Г-на Министра на Финансии, предъ Г-на Министра на Земедѣлието, предъ Г-на Председателя на Нар. Събрание и предадатъ нашето рѣщение, като го изнесатъ и въ печата.

Председателъ: Поповъ

Подпредседателъ: Вачковъ

Секретари: { Т. Камбуровъ
П. Захариевъ

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ на 9 мартъ 1924 година Горно Орѣховските Лозаро-Винари на брой повече отъ 300 души, безъ разлика на политически убѣждения, събрани на публично събрание въ салона на Централното Основно Училище, за обсѫждане въпроса по законопроекта на Правителството, за облагане и увеличаване съ акцизъ вината и материалите за варене на ракии и прѣдъ видъ позива на Управителния Съветъ отъ Съюза на Българските Лозари въ Царството и резолюциите на другите Лозари въ Царството и слѣдъ обстойното имъ обсѫждане дойде до заключение:

- 1) Лозаро винарството е единъ отъ главните поминъци на Българските граждани;
- 2) Че отъ него се прекранватъ повече отъ 600,000 семейства дребни производители, наемни работници и чиновници;
- 3) Че Държавата и Общините сѫ поучавали отъ него по прекъ и косвенъ начинъ едно отъ главните си доходни пера;
- 4) Че то чрезъ лозовата си култура използва най-национално сухите байрести, негод и за никаква земедѣлческа култура почви и е най-пригодно за използване на женския и детски трудъ;
- 5) Че съ претрупаната до сега данъчна система върху това производство то едва прекарва своето сѫществуване;
- 6) Че новия законопроектъ за акциза на вината и джигитъ съ своите тежки облагания и формалности ще доубие сѫществуването на това национално производство и ще отнеме поминъка на маса семейства и работна ржка, които се препитаватъ отъ това стопанство;
- 7) Че не е въ интереса на широките народни маси да се поощрява биреното спиртно производство, монополь на шепа капиталисти;
- 8) Че лозовата култура поради своята взискателност и чувствителност е най много изложена на рискове отъ природните стихии, и
- 9) Че Държавата е длъжна, както е въ други страни, да подпомага и насърдчава главните национални производства, като ги облага съ данъкъ до толкова, до колкото да не спрѣва развитието имъ.

ЕДИНОДУШНО РЕШИ:

1) Като се присъединява къмъ протеста и резолюциите на Управителния Съветъ и Лозаритѣ отъ Царството, най-енергично протестира противъ въвеждането на новия законопроектъ за облагане съ акцизъ вината, джибритѣ и калъта отъ виното;

2) Настоятелно иска премахването на акциза и другите данъци върху вината, пращините и калъта отъ виното, а да бждатъ обложени справедливо само съ единъ видъ данъкъ;

3) Кани представителите на Гор.-Орѣховската Градска Община и Търновската Постоянна Комисия да взематъ актъ отъ говореното и настроението на Лозаритѣ въ събраницето и защитятъ интересите на производителите, като подкрепятъ настоящата резолюция предъ респективното Министерство и

4) Настоящата резолюция да се изпрати на Г-на Министра Председателя, Министра на Финансите, Министра на Земедѣлието и Държавните Имоти и Г-на Председателя на Народното Събрание; и на г-да г-да Народните представители отъ Горно-Орѣховската околия и за публикуване въ органа на Българския Лозарски Съюзъ въ Ст. София.

гр. Гор.-Орѣховица, 9 мартъ, 1924 год.

За Бюрото секретарь-деловодителъ: П. Цанковъ.

ПРОТОКОЛЪ

№ 1

Днесъ, 24 януари 1924 г., гр. Бѣлоградчикъ, членовете на Бѣлоградчиското Лозаро-Овошарско д-во, събрали на редовно заседание, подъ председателството на председателя Ив. Ковачевъ, съ дневенъ редъ: Избиране ново н-ство, даване годишни отчетъ и разни. По точка разни, сложи се на разглеждане въпроса за акциза, плащанъ отъ лозаритѣ, върху придобитото отъ тѣхъ грозде, преобърнато въ вино -- по нѣмане купувачи въ гроздобера на грозде и застраховката на всички видове култури, следъ дѣлги и обширни разисквания

РѢШИ:

1. Високо протестира противъ акциза, плащанъ върху виното и джибритѣ, който лозаритѣ несправедливо плащатъ -- което убива въ лозаритѣ куражка за нови посаждания и

спъжва правилното развитие на лозарството и най-настоятелно моли председателя на лозарския конгресъ, да направи постъпки предъ Г-на Министра на Финансиитѣ, за премахване той съсипателенъ за лозаритѣ акцизъ, като се дадать и на лозаритѣ привилегии и поощрения, дадени на земедѣлиците и тютюнопроизводителите, които не плащатъ нищо на държавата за произведенитѣ отъ тѣхъ храни и тютюнъ, а всички тежести на производството понасята търговцитѣ на храни и тютюнъ и лозарството като клонъ отъ земедѣлието — акциза да легне върху търговцитѣ съ вино и ракия.

2. Застраховката на всички видове култури да стане задължителна и се поеме отъ държавата, като производителите плащатъ застраховка ежегодно на декаръ и само по този начинъ ще бѣдатъ гарантирани производителите на всички видове култури.

(пп.) Председатель: Ив. Ковачевъ

(пп.) Секретарь: Г. Ив. Абаджиевъ

(пп.) Членове: Д. Лазаровъ, Лазаръ Митковъ, Иванъ Г. Кожухаровъ, Георги Т. Андрѣевъ, Цанко Димитровъ, Дан. Георгиевъ, Влашо Ивановъ, Н. Найденовъ, Мл. Николовъ, Никола Савчевъ, Дим. Ив. Абаджиевъ, М. Н. Колясовъ, Петко Ангеловъ и Петръ Николовъ.

Вѣрно: Касиеръ Дѣловодителъ: Г. Ив. Абаджиевъ.

Сведения за състоянието на лозята и цените на вината и ракията.

Редакцията умолява г. г. кореспондентъ и читателите на списанието да изпратятъ сведения по измѣръването на лозята следствие тазгодишните силни студове.

Лѣсковецъ 4 мартъ. Реголването на почвите за лозя продължава, но доста слабо. Продажбата на лозовия материалъ е почти въ застой. Нема още никакво търсене. Гладкия материалъ се продава отъ 1200—1500 лв. хилядата метра. Облагороденитѣ лози иматъ цена отъ 3—4 лв. Лозовия материалъ е отличенъ.

И цената на виното малко поспада. Литъра струва отъ 10—12 лв.. Но и негов газаръ е доста слабъ, макаръ виното да е доброкачествено.

Коловетъ за лозя се продаватъ отъ 2·50—4 лв. единия

Съобщава: Г. Георгиевъ

с. Кортенъ 15 февруари Положението на лозята е отлично, никакви повреди отъ студоветъ. Резидбата почва отъ днесъ. Тукашните лозари разполагатъ съ отлични резници отъ всички сортове подложки. Застоя на вината и резница тъй тези дни е нарушенъ и пазаря имъ се доста оживи.

Съ поздравъ: Г. Прокопиевъ

фердинандъ, февруарий. Въ края на месеца лозята се намираха подъ снѣженъ покривъ до 10 см. дебелина и никаква работа неможеше да се извърши.

Едни отъ лозята се почистиха презъ есенъта и заровиха слабо по сухостъ на почвата, други се почистиха и оставиха незаринати, а на трети не се извърши никаква работа и тъй зазимуваха.

Мразът достигна до 22° и се има опасностъ за измръзнатостъ, но също неможе да се каже съ положителностъ.

Реголването се извърши твърдъ рѣдко, защото отгоре земята бѣ замръзнала, а отъ долу на 30 см. сука. За реголване на декаръ се плаща 1200—1500 лв.

Лозовите резници се търсятъ слабо. Минаватъ съ цена каквато иматъ продаваните отъ държ. разсадници 420 лв. — 1000. Облагородените вкоренени иматъ цена 6—8 лв. чифта

Цената на виното: Бѣлите вина се предпочитатъ и иматъ цѣна 12 лв. литъра. Червените се ценятъ споредъ качеството 10—12 лв. Ракията се продава 30 лв. литъра. На кръчмите на дребно вината се даватъ 20 лв., а ракията 40 лв. литъра.

Джобовите колци съ 1·60 м дължина иматъ 7 лв чифта

Съобщава: Н. Владевъ.

Пазарджикъ, 15 февруари. Отъ миналата есенъ и зима още царува по-нашия край необикновена суша и сухъ студъ. Най низката температура биде отбелезана на 4-ти Януари н. г. до 23°. Такъвъ голѣмъ студъ отъ много години не е запомняванъ въ Пазарджикъ. Вследствие студа, много лозари

се оплакватъ, че лозята имъ били измръзнали, особено лозята въ низките полски местности. Това е единъ добъръ урокъ за тези лозари, които не обичатъ да заряватъ лозята си на есень.

Обръщане земя за посаждане на нови лозя върви много мудно и то може да се извърши само въ низките места напоени съ достатъчно влага. По тази причина и търговията на лозовъ материалъ е въ пъленъ застой. За сега се предлагатъ облагородени лози по 3—4 лв. безъ да има обаче кой да купува. Пазаря на виното е също слабъ. Хубавите натурални вина намиратъ добри цени т. е. отъ 18 до 23 лв. литъра на едро, ракията се продава по 80—90 лева стотехъ градуса.

Съобщава: К. Н. Христовичъ

Книжнина.

Посаждане и отгледване на нововъзобновенитъ лозя съ американски лози. Резидба на нововъзобновенитъ лозя, № 11 отъ лозарската библиотека „Нова лоза“ отъ Цвѣтко Пеневъ, управителъ на Ломския Държавенъ лозовъ разсадникъ. 1923 год. цена 25 лева. Отъ всичките 11 книжки на лозарската библиотека „Нова лоза“ на трагично загиналия Цвѣтко Пеневъ, резидбата на нововъзобновенитъ лозя е най добрата по стилъ, най интересна и оригинална по своето съдържание и по систематичността на материала.

Разните системи на рѣзидбата сѫ описани подробно, ясно изчерпагелно. Многобройните картини и фигури, които придвижаватъ всяка работа, осветляватъ въпроса и улесняватъ читателя да разбере самата техника и неиното изпълнение. Най-напредъ автора разглежда значението на резидбата и общите принципи и правила на които тя почива. Следъ това формирането на главината при ниската резидба и нейното извършване. Описва системата на Гюйо и резидбата на плодни пръчки, така сѫщо разните кордонни форми, шпалиръ и палмети, както и хасмитъ. По нататъкъ разглежда резидбата на измръзналиятъ и градобитни лозя, и летните операции: филизение, пензиране, кърщение и т. н., изкуството отгледване и колцованието. Накрая посочва кои бъл-

гарски сортове тръбва да се режатъ на 1—2 пърпки, кои на 3 и кои на повече отъ 3. Най накрая въпроси и отговори. Препоръчваме тази книга на нашите лозари, които ще извлекатъ отъ нея значителна полза за своята практика.

Лозарство. Популярна овошарска библиотека № 11 Съставилъ: Д. Гюлеметовъ, учителъ въ Държавното средно Лозарско Винарско Градинарско училище въ г. Плевенъ, цена 20 лева. Авторътъ на тази книга г. Гюлеметовъ е специалистъ по овошарството и отъ 30 години близо е учителъ по този предметъ, както и по градинарството, цвѣтарството и паркоустройството. Отъ где на кждѣ той се наелъ да издава книга по лозарството, една съвсемъ отделна специалностъ, съ която никога не се е занимавалъ, това ни се вижда много чудно. Нема ние неможе да напишемъ една книга по овошарството; се знаемъ нѣщо отъ него повече отколкото г. Г. знае отъ лозарството и като съберемъ отъ тукъ отъ тамъ материалъ, отъ списания и книги и не е чудно да излезе нещо хубаво, но ни е срамъ най-напредъ отъ автора и отъ толкось други специалисти овошари. Г. Гюлеметовъ е издалъ отъ 20 години насамъ цѣли 11 книжки отъ своята „овошарска библиотека“ нѣколко издания отъ ржководството по овошарството, отделни брошурки ябълката, крушата, сливата и пр., овошарски календарь, занимава се известно врѣме съ „говора на цвѣтята“ расхожда се сѫщо изъ „живота въ полето“ и сега е нагазиль изъ „лозия“! Дали ще спре тута или ще тръгне изъ ниви или ливади, изъ чифлици, обори, то-ва неможе да знаемъ. Но вижда ни се като че ли авторътъ захвана да счита „авторството“ като обикновенъ занаятъ и го обърна на доходно предприятие.

Инакъ самата книга не е лоша, но ни най малко, обаче, не може да послужи като учебникъ за учащите се въ специалнитѣ и земеделски училища, още повече пъкъ ржководство за агрономи и специалисти, както той иска да прѣпоръчка. Материалътъ е разгледанъ съвсемъ на кратко и бегло и почти всички въпроси сѫзачекнати, но много на-късо и липсватъ най-нужните подробности. И това, което компрометира книгата въ нашите очи и заслужава да се критикува и осужда е поместването на края въ 16 страници изцѣло брошурата на Т. С. Будевски „Борба съ градушката“, което ни въ клинъ ни въ ржкавъ не му е мѣс-

тото, буди само у всѣкиго всевъзможни подозрения и загадки. Една книга съ претенции при това за учебникъ не може да служи като мѣсто за реклами за работи, които нито науката счита за положителни, нито практиката е санкционирала окончателни резултати, още повече пъкъ да влиза въ самото съдѣржание. Да се спомене когато се говори за градушката, че има такова средство противъ нея, съ гърмене на топове и ракети, което е направено на стр. 55, макаръ въ до-ста категорична форма, за да се поласкае фабриката, може да се оправдае и това стигаше, а да се публикува цѣлата брошура съ благодарноститѣ отгоре може само да създаде неоправдателни подозрения и да заблуди читателитѣ.

V. Vinifera.

Въ редакцията сѫ получени слѣднитѣ книги и списания:

1. *Прѣврата отъ изобретенията, спасяването отъ сушата и отплата на сѫдбата.* — 1924 год., отъ Михаилъ Зидаровъ, известния у нея изобретатель, който е получилъ патентъ за изнамерената отъ него нова система помпа Зидаровъ. Цена 10 лв. Доставя се отъ автора — ул. Царь Асенъ № 41.
2. *Какво е необходимо да знае всеки бубохранитель,* отъ Александъръ Трашлиевъ, началникъ на Изпитателната бубарска станция въ гр. Враца 1924 г. Цена 9 лв. Доставя се отъ автора.
3. *Икономическа борба,* седмично списание за икономически, финансови, обществени и политически въпроси. Главень редакторъ Н. Пиперовъ. Абонаментъ за 1 година — 200 лева, за $\frac{1}{2}$ година 100 лева. Списанието третира съ особна вештина злободневнитѣ икономически въпроси. Препоръчваме го горѣщо на нашите читатели. Привличаме вниманието на нашите лозари да прочетатъ статиитѣ въ сѫщото списание: *стара вражда въ земедѣлската индустрия,* стр. 9 отъ бр. 17, 1 мартъ и *Силата нѣ е въ тѣхъ, а у васъ,* стр. 2, бр. 19, 15 мартъ.

Въпроси и отговори.

Въпросъ 1: Има ли начинъ, по който да се определи вънай скоро-връме (най-бързо) съдържимото на % въ виното спиртъ, но да не се работи съ аламбиче на Salleron съ стъкленъ загръвалникъ, или пъкъ съ ебулиометъра Salleron Dujardin, който е усъвършенстванъ отъ последния.

Моля съобщете ми, ако има другъ начинъ, подобенъ на този както се определя съдържимото на спирта въ ракиите съ спиртомера на Гейлюсакъ (уредъ който да се постави направо въ виното и да се отчете на уреда съдържимото на спиртъ). Отъ всичко казано до тукъ отъ мене е ясно, че азъ искамъ, ако има уредъ, съ който въ най-скоро връме може да се определи съдържимото на спирта въ виното, безъ да си служа съ загреване и пр.

Моля да ми се отговори, имали издадено до сега пълно описание на Българските сортове грозда ржководство и ако има такова, да ми се съобщи това въ една отъ идните книжки на лозарски прегледъ.

с. Елхово (Казанлъшко)

Съ почитание:

Абонатъ на „Л. Пр.“: Минчо К. Братоевъ

Отговоръ. Съ спиртомеръ не може да се определи процента на спирта въ виното, понеже то съдържа освенъ спиртъ и вода екстрактивни вещества, които влияятъ върху гъстотата. Има специални уреди за определяне спирта въ виното безъ загряване, основани на принципа на капилярността. Такива сѫ: Ликометъра Мускулусъ, на Бернадотъ и капкобробя Дюкло. Въ България има внесени уреди отъ типа Бернадотъ. Не Ви ги препоръчваме, понеже не сѫ точни.

Пълно описание на българските сортове нѣма издадено.

Въпросъ 2. Моля почитаемата редакция на сп. „Лозарски прегледъ“ да ми обясни следния въпросъ. Имамъ 5 годишно лозе, между лозитѣ има много празни мѣста, садиль съмъ едногодишни лозички и немогатъ да се отгледатъ задушватъ ги големите лози и немогатъ да растатъ. Кой е най-добрая начинъ за попълване на старо лозе.

Моля отговорете ми съ третия брой на Л. Пр. отъ т. г., понеже ще попълвамъ тази пролѣтъ.
гр. Ст. Загора.

З. Миневъ

Отговоръ. Колкото лозето е по-възрастно, толкова и прехващането на просадените лози е по несигурно. Въ та-
къвъ случай се препоръчва изкопването на големи дупки
 50×50 см. и дълбочина 60 см., въ които да се засадятъ пъ-
рвокласни облагородени лози. При засаждането трябва да
се положатъ особни грижи за по лесното развиване корени-
тъ. Добре е около корените да се постави пъсъкъ и въ ду-
пката торъ. Едногодишната пржка ще се пререже на едно
ниво съ пръстъта, а не на слепи или на две очи.

Могатъ да се разсадятъ дивачки, които на втората година да се присадятъ на разцелъ или на зелено.

Въпросъ 3. а) Защо вече редъ години производството на виното се явява въ надпроизводство, когато едва 50 % от старото лозарство е възобновено и консумацията не е намаляла.

б) При измърването на тазгодишната реколта въ колко винени складове е констатирано, че процента на джибиртъ не отговаря на процента на виното. Неможе ли редакцията на Л. Прегледъ да прбликува имената на такивато винари и мерките, които властите съ взели спрѣмо тѣхъ?

Съ поздравъ: Прокопиевъ

Отговоръ. а) Ние не разполагаме съ точни данни за производството на виното и хода на консомацията, затова и мъжко може да се отговори на зададения отъ васъ въпросъ. Отъ друга страна не знаемъ размѣра на произведения петиотъ, който тѣй сѫщо влияе върху пазаря. Въ Франция ежемѣсечно се публикуватъ свѣдения какво е наличното количество на виното въ страната. Въ такъвъ случай може да се слѣди, за да се знае положението въ даденъ моментъ.

б) Съюзътъ има свѣдения за нѣкои запечатани складове съ вино, подозрени въ приготовление на фалшиви вина, обаче заведенитѣ дѣла продължаватъ и докато не се произнесатъ окончателно властитѣ, имена не можемъ да изнесемъ.

Въпросъ 4. Рицинътъ, кърлежа и праторътъ все едно и също храстовидно растение ли е, понеже въ нашия край има едно растение на 1 м. височина, подъ название праторътъ, отъ което ви изпращамъ нѣколко зърна, за да мисъ общите да ли е същото, понеже въ списанието въ кн. I, г. IX (т. г.) е писано относно пропъждането на кътицата отъ

разни културни посъщи. Тя ми прави най много връди въ пепинерата и тютюневите лехи. Ако не е същото, отъ дълът можем да си вземем съмена.

б) Имамъ насадени 12 декара 8 годишни и 5 декара миналогодишни лозя. По невнимание на работниците, заравяли съмено дълбоко въ земята при реголването слъдните треви и храсти: паламида, пирей и бъзъ. Лозята сме копали на 3 пъти и сме чистили тревите, но пакъ не могатъ да се почистятъ. Едни препоръжватъ често копане — 7 до 8 пъти съмотика.

с. Бобошево — Дупнишко.

Съ почитъ: Г. Ст. Лишковъ.

Отговоръ. а) Рицинъ и кърлежъ е едно и също растение. Третото название не познаваме. Не получихме никакви съмени за да можемъ да се произнесемъ. За съмето отъ кърлежъ отнесете се до К. И. Христовичъ — агрономно бюро. Т. Пазарджикъ.

б) Ние също сме на мнение, че честото повърхностно копане е най препоръжително за изтръбване на многогодишните плевели.

Въпросъ 5. Забелезахъ, че виното въ една отъ бъчвите ми започна да се сгъстява. Още тогава го отдълихъ отъ калъта чрезъ прехвърляне. Стана толкова години, такова нещо не ми се е случвало. Азъ моля да ми дадете съветъ какво да го правя.

с. Кестамболъ

Съ почитъ: И. С.

Отговоръ. Разтворете въ малко вино танинъ, като съществате 10 гр. на 100 литри вино и го налейте въ болното вино. Следъ това преточете виното въ силно съприкосновение съвъздуха. Виното ви е болно отъ провлачене.

Въпросъ 6. Понеже за запазване лозята си отъ маната необходимо е послъдните да се пръскатъ съ борделезовъ разтворъ, поне 2—3 пъти прѣзъ лѣтото, то искамъ да ми се поясни: какъ се приготвлява точно борделезовия разтворъ, — еднакъвъ ли трѣбва да бѫде и при тритъ пръскания или ако не е еднакъвъ, какъ да го пригответъ по отдѣлно за 1-во, 2-ро и 3-то пръскане.

с. Орѣховица (Ст. Загорско)

Съ почитъ: Т. Ж.

Отговоръ. Какъ става приготовлението на борделезовия разтворъ за пръскане на лозята — този въпросъ е разгледанъ миналата година въ това списание, книжка 5—6. Относително процента на синия камъкъ, препоръчва се 1·5% за първото пръскане (за да се избегне разяждането на младите листа), и за послѣдующите 2%.

Въпросъ 7. Въ кн. 1 на списанието, стр. 22 е поставенъ въпросъ № 2, за сортъ, който не сте разчели добре. Върно, че сорта е директенъ, съ какъвто сѫ засадени много лозя въ селата: Балей, Връхъ, Ново село и много други въ Видинска окolia, по течението на р. Тимокъ. Гроздето е червено — по цветътъ много прилича на добрѣ узрель черв., мискетъ. Виното има цветъ на конякъ. Моля ви се, справете се — тамъ този сортъ се нарича „Виялъ“ и отговорете допълнително на въпросъ № 2, като укажите дали неможе бързо и евтино да се възстановятъ лозя — особно за бъдната класа. Азъ чакамъ да чуя обстойно дадено въ най близкия брой на списанието ви вашето просветно мнение.

гр. Харманлий.

Съ поздравъ: Р. Костовъ.

Отговоръ. „Въпросниятъ сортъ, споредъ насъ, носи по-грешно името „Виала“. Същинскиятъ сортъ Виала не е директенъ — той служи само за подложка. Какво е точното наименование на сорта — намъ ни е неизвестно. Ние сме го виждали въ Видинско и Ломско. Въ всеки случай, той вирѣе въ прѣсъкливитъ почви, кждѣто филоксерата мѣжно живѣе. Пренесенъ въ други почви, особно бедни и суhi, за върване е, че нѣма да даде добри резултати. Дали стопанитъ на лозята съ този сортъ сѫ доволни отъ него, това тѣ най-добре ще кажатъ. Ние ги поканваме да се изкажатъ въ списанието — доволни ли сѫ отъ производството, гроздето и виното, въобще дали намиратъ пазаръ.

Въпросъ 8. Моля съобщете ми чрезъ Лозарски прегледъ може ли подложката Рипария х. Рупетрикъ 101—14 да бѫде заменена съ сорта „Виала“.

с. Маданъ — Фердинандско

Дсенъ Г. Боновъ

Отговоръ. Сорта „Виала“ не е достатъчно устойчивъ на филоксерата, следователно не ви съветваме да го използвате за подложка, макаръ въ богати почви.

Въпросъ 9. а) Тукъ нуждата отъ колове за лозята е страшна. Нѣкои наши другари мислятъ, че би било възможно,

ако се посадъха на разстояние на 10 м. дървета съ вретенообразенъ (не страниченъ) коренъ, който отива дълбоко, да се запълни тази нужда, като между тъзи дървета се обтегне тель и дръвчетата се кастрятъ, като изкуствено не имъ се дава височина по голъма отъ човѣшки бой. Въ Италия — Ломбардия, си мисля пѣкъ азъ, споредъ Сергей Мечъ, нивята даватъ едноврѣменно и жито, и грозде и коприна, благодарение, че тамъ лозята се поставятъ по 'черницитѣ', посадени въ нивата. Възможно ли е това въ насъ и кое дърво има вретенообразенъ коренъ, за да се възползваме отъ него.

б) Тука има легенда, че лозата, присадена на черница, дава обиленъ и сладъкъ плодъ. Презъ войната наши войници въ Прилепъ или Велесъ сѫ виждали подобни облагородявания. Ако това е възможно, рѣшава се една голъма проблема. Какво мислите по това?

гр. Свишовъ

Вашъ абонатъ: Хр. Дрехаровъ

Отговоръ. а) Вѣрно е, че въ Италия по голъмата част отъ лозята сѫ съ промежутъчни култури — ливади, маслинови дървета, черници и др. Въ Франция въ департамента Варъ старитѣ лоза сѫщо сѫ били съ промежутъчни култури. Напоследъкъ, обаче, този начинъ на отглеждане лозята сѫ изоставя, като непрактиченъ. За да има дървото вретеновиденъ коренъ, то трѣбва да е израстнало отъ сѣмка направо въ лозето. Щомъ е пресадено, то ще има разклоненъ коренъ. Освенъ това, дървото отнема хранителни елементи отъ горния пластъ на почвата, кждѣто сѫ и коренетѣ на лозата, така че тѣ винаги ще си пречатъ. Ние не смѣтаме, че по този начинъ ще може да се разрѣши кризата съ коловетѣ.

б) Между черницата и лозата не сѫществува никакъвъ афинитетъ, тѣй като дветѣ растения сѫ отъ различни, далечни фамилии. Тази легенда не почива на никаква научна основа.

Въпросъ 10. Заинтересовалъ нѣкои лозари по наторяване съ суперфосфати. Желаятъ да знаятъ подробности по въпроса. Моля пишете въ списанието колко суперфосфатъ отива на декаръ или на коренъ, какъ и кога става наторяването, презъ колко години, кои лоза трѣбва да се торятъ и прочие.

гр. Сливенъ

Ю. Петровъ

Отговоръ. Фосфорнитъ торове за лозята сѫ на трето място и дѣйствието имъ не е така очебиещо, както на азотнитъ и калиевитъ. Фосфорнитъ торове биха указали значителна полза въ богатитъ, черноземни почви, кѫде то лозата изресява отъ буйностъ. Тъ ускоряватъ узрѣването и помагатъ противъ изресяването. Употрѣбяватъ се въ ртэмъръ 20—30 кгр. на декаръ ежегодно. Тъ се поставятъ наесенъ около главинитъ въ изкопани ямички, като после се затрупватъ съ пръстъ. Въ краенъ случай могатъ да се употребятъ и напролѣтъ.

Въпросъ 11. Съ настоящето си писмо позволявамъ си да направя едно запитване, състояще се въ следното: Предлагатъ ми единъ немски препараторъ „Nosperal“, който употребътъ противъ переноносората дава същите резултати, каквито се постигатъ съ Борделезовия разтворъ. Въпросния препараторъ е далъ мин. година на много места въ България добри резултати.

Преди да употребя този препараторъ, бихъ искалъ да зная Вашето мнение за неговата ефикасностъ и практическостъ.

Отговоръ. Състава на „Nosperal“ не ни е известенъ и не знаемъ да сѫ правени нѣкѫде опити съ него. Ние Ви молимъ да съобщите отъ кѫде може да се набави този специалитетъ. Съвѣтваме Ви да се отнасяте скептично съ всички специалитети противъ переноносората, тъй като досегашнитъ опити сѫ показали, че единствено синия камъкъ е най-ефикасното средство.

Хасково

П. Гиковъ

Въпросъ 12. Понеже въ тоя край, Орѣховско, лозаритъ сѫ крайно отчаяни отъ разпространения директенъ сортъ „Отело“, спекулантитъ използватъ неопитността на лозаритъ и разпростирили тоя сортъ, който съставлява по голѣмата част отъ засаденитъ лози. Обаче незадоволителните резултати отъ тоя директенъ сортъ докара известно разстройство въ подетата инициатива за подновяване на старатитъ лозя съ нови американски. Лозаритъ търсятъ другъ модусъ и запитватъ може ли Отелото да служи за подложка за да се преоблагороди и кой присадникъ (калемъ), какъвъ сортъ е най-подходящъ, за да има по-добъръ афинитетъ.

б) Въ единъ отъ броевете на сп. „Лозарски прегледъ“ м. г. четехъ, че се търсилъ другъ препаратъ противъ пероноспората, който да замени синия камъкъ. Такъвъ вече е изнамъренъ, така нареченъ „Перозидъ“ споредъ сп. „Модерно земеделие“ кн. 1—2, който се добре рекламира отъ същото списание. Молимъ за вашето мнение. И ако бъде добро и ефикасно средство, да се препоръча на лозарите като поевтино.

Въ противенъ случай да не се играе нѣкоя спекулативна цель.

гр. Орехово, 11 мартъ 1924 год.

Съ почитание: И. П.,

Отговоръ. а) Сортъ Отело е билъ използванъ въ началото на възстановяването въ Франция като подложка. Той издържа на варъ и има много добръ афинитетъ съ европейската (нашенската) лоза. Впоследствие билъ изоставенъ заради недостатъчната устойчивостъ на филоксерата. Въ вашия случай, при наличността на съществуващи вече посадени съ Отело лозя, вместо тъ да бъдатъ изкоренявани и засаждани съ облагородени лози, което ще изисква много средства и време, такова едно разрешение ние намираме за уместно. Главинитъ Отело ще се присадятъ на място на разцъплиня съ нашенски сортове -- Памидъ, Гжма и пр. и още на втората година лозето Ви ще дава грозде. Понеже вашите места съ пъсъкливи, възможно е Отело като подложка да отиде за дълго.

Перозида е препаратъ, който презъ връме на войната е билъ употребенъ въ Австрия и Германия при липсата на синъ камъкъ. У насъ той е билъ опитанъ, но опитите съ малко, за да можемъ да се произнесемъ решително противъ него. При приблизително равни цѣни, обаче, синия камъкъ трбъба да се предпочита.

Хроника.

Въ бюджетопроекта зъ 1924 и 1925 год. е предвидено да се получи отъ акцизъ върху виното 40 милиона лева.

Съюза на лозарите е отпечаталъ изложение до г-нъ Министра на Финансите по законо-проекта за акциза на вината, заедно съ протестнитъ телеграми и резолюции, получени въ съюза отъ провинцията. Тъзи отпечатъци сѫ предназначени за осветление на меродавнитъ лица и общественото мнение по въпроса за акциза на вината.

Всички лозари отъ цѣла България единодушно сѫ противъ увеличението акциза на виното; нѣщо повече, тъискатъ премахването му, като една прѣчка за напредъка на лозарството и винарството. До като другитъ държави премахватъ всевъзможнитъ акцизи, провѣрки и стеснителни мѣрки, които спѣватъ пласирането и разпространението на гроздовитъ продукти, въ България се върши тѣкмо обратното, безъ да се държи смѣтка, че това задушава цѣль единъ поминъкъ каквъто е лозарския.

Законопроектъ за измѣнение закона за застраховане на земедѣлските произведения отъ градушка е внесенъ въ Народното Събрание. Той предвижда нѣкои измѣнения въ избора на членовете за оценители, внасянето на пеништъ, изплащането на обезщетенията и др. Съ законопроекта се цѣли да се отстранятъ недѣлътъ на досегашния законъ за застраховкитъ.

Премията на сп. „Лозарски прегледъ“ за тази година ще се изпрати само на тѣзи абонати,

които до 1-и юни внесатъ абонамента си.

Редакцията предупреждава нередовнитъ абонати, особено тѣзи които не сѫ платили още абонамента си за *миналата* година, че ще бѫде принудена да имъ спре изпращането на списанието, за да не прави излишни разходи по печатането.

Редактора на списанието, Н. Недѣлевъ, по покана на Лозарското дружество въ гр. Ямболъ, чрезъ Читалищния съюзъ, е чель референтъ на тема „Кооперативнѣ винарски изби“, на 17 мартъ, въ читалищния салонъ.

Въ Ямболъ се проектира постройката на кооперативна изба; за цѣльта има вече основана лозарска кооперация, уставътъ на която е пратенъ на утвърждение. Референтчикътъ е обиколилъ лозята и е далъ своето мнѣние върху избора на мястото, кѫдето ще се строи бѫща изба.

Ямболъ има хубави, уредени, плодородни лозя, грозето на които, ако се преработи рационално, ще може да намѣри по-добъръ пазаръ. Редакцията пожелава усъщъ на инициаторитъ, главно въ лицето на г. Иванъ Поповъ и не се съмнява, че проекта скоро ще бѫде осъщественъ.

† **Тодоръ Ц. Войниковъ**, управителъ на Държ. овоощенъ разсадникъ въ гр. Търново, се е поминалъ на 13 февруари. Миръ на праха му!

† **Наумъ С. Балевъ**, лозарь, овошкаръ, починалъ на 27 февруари въ градъ Видинъ. Миръ на праха му!

Турция. Забраната употребенето на алкохола въ Турция,

споредъ съобщения отъ Цариградъ, била вдигната. Едно бюджетно предложение на Изметъ-паша, турския м-ръ председател, да се възстанови напълно продажбата на алкохола, като държавенъ монополъ, било единодушно прието отъ Ангорското Народно Събрание.

Фалитът на въз branata на алкохола въ Съединенитъ Шати. В-къ Епоха отъ 12 мартъ съобщава слѣдното: Шефътъ на полицията въ Ню-Йоркъ е призналъ въ една своя рѣчъ, че закона за въз branata на спиртни пития не далъ очакваните резултати. Мнозина, които пиели по-рано умѣрено и то обикновено слаби вина или бира, употребявали днес силни пития (уиски) отъ много сино качество.

Не само млади хора, но и видни лица, държавници, сджии, свещеници, носили съ себе си малки шищенца съ спиртни пития, безъ да смѣтатъ, че съ това нарушаватъ закона.

До като населението въ Вашингтонъ се е увеличило за периода отъ 1910 до 1923 год. съ 32%, арестите за сериозни престъпления съ се увеличили съ 107%. Задържаните за убийство днес съ съ 271% повече, отколкото преди 10 години; престъпленията противъ морала — съ 800% повече, за кражба — съ 103%, за двуженство — съ 83%. Минувата година за нарушение на закона за въз branata съ били арестувани 13,040 души вънъ отъ 8368 арести за пи-

янство — едно увеличение отъ 121% въ сравнение 1910 г.

Въ гр. Ломъ, по инициатива на аведующи опитното лозе при лозовия разсадникъ Н. Киримидчи, инспектора на кооперациите Димитровъ, директора на популярната банка и нѣкои лозари се е турила основата на една кооперация: „Лозарска кооперация Лоза“. На учредителното събрание г. Д. Драгановъ е записалъ 20 абонати за „Лозарски Прегледъ“. Поздравляваме инициаторите и пожелаваме успѣхъ на започнатото дѣло.

Окръжно е разпратено до лозарските дружества, съ което имъ се съобщава, че вслѣдствие незаинтересоваността на болшинството отъ тѣхъ, доставката на синия камъкъ чрезъ съюза неможда да се осъществи. Този печаленъ фактъ иде да характериизира лошо връзките между дружествата и съюза и той е единъ пробенъ камъкъ за понататъшните опити за общи доставки.

Напоследъкъ търсенето на дивия гладъкъ материалъ и облагороденитъ лози се е усилило и цѣните имъ се покачили. На много мяста се е чувствувало липса на присаденъ лозовъ материалъ.

Лозарска екскурзия съ направили студентите отъ VI семестъръ при Агрономическия факултет на 4—7 априлъ включително до Държав. лозовъ разсадникъ въ гр. Ломъ.

Поради многото материалъ тази книшка излиза двойна,

ФОНДЪ

за закрѣпване съюза и постигане задачите, които той си е задалъ. Съюзътъ апелира къмъ лозарите да го подкрепятъ.

Пренось отъ кн 2 2,864 л.

Димитръ В. Ранковъ, гр. Дупница	72
Михаилъ Ст. Карапановъ, гр Ямболъ	84
Ганчо Ст. Стойчевъ, с. Церова кория—Търновско	10
Пеню Кънчевъ, с. Плаково—Търновско	10
Ст. В. Калчевъ, с. Осмо-калугерово—Ловчанско	20
Алек. Бурмевъ, гр. Видинъ	50
Горанъ Дамяновъ	30
Хр. Нечевъ и др лозари отъ гр. Ески Джумая	199
Кооп. лозарско д-во „Камъка“, гр. Горна Орѣховица	246
Лоз.-Винарско д-во „Памидъ“ с. Перущица—Пловдивс.	500
Гито Първановъ, с. Злокучене—Плѣвенско	40
Хр. Митевъ Танковъ	20
Мито Михайлоловъ	20
Мито Геровъ	5
Свещеникъ Г. Петковъ, с. Комарево	20
Георги Панковъ, с. Злокучене	10
Игнатъ Петровъ	10
Ангелъ Кънчовъ	5
Прокопъ Ив. Цоновъ	5
Илия Атанасовъ	5
Петко Ив. Хитовъ	5
Георги Марковъ	5
Велко Йотовъ	10
Петръ Цаловъ	20
Иванъ Атанасовъ	10
Иванъ Панювъ	10
Тончо Ив. Пашовъ	15
Велко Мариновъ	20
Тане Пенчовъ	10
Зарко Ценковъ	25
Иванъ Кръстевъ	20
Иванъ Димитровъ	20
Дим. Цвѣтановъ	20
Мито Мачевъ	10
Велко Трифоновъ	10
Йор. П. Коцевъ	5
Пене Лазаровъ	20
Иванъ Марковъ	5
Костадинъ Ваценъ	20
Сейко Лукановъ	20
Иванъ Тр. Мачевъ	5
Ваню Михаловъ	20

Панталея Цвѣтковъ с. Злокуче Плѣвенско	10 лв.
Сретко Атанасовъ "	10 "
Ангель Атанасовъ "	10 "
Цвѣтанъ Ниновъ "	10 "
Томе Атанасовъ "	10 "
Панталея Тонковъ "	20 "
Георги Тинковъ "	10 "
Бено Ниновъ "	5 "
Андрѣя Тонковъ "	5 "
Петръ Ширковъ "	10 "
Василь Михаловъ "	10 "
Киро Михаловъ "	10 "
Костадинъ Геровъ "	10 "
Ламби Димитров	25 "
Иванчо Сарафина "	10 "
Иванъ Братановъ "	10 "
	4705 "
Спаднати за телеграма	10 "
	4695 "

Кузшанъ Антоновъ с. Бистрилица — Берковско	100 л.
Цонко Истатковъ "	30 "
Миронъ Георгиевъ "	20 "
Никола Атанасовъ "	10 "
Петръ Филиповъ "	5 "
Димитръ Тодоровъ "	100 "
Никола Костадиновъ "	10 "
Георги П. Поповъ "	100 "
Горанъ Първановъ "	5 "
Първанъ Димитровъ "	5 "
Петръ Герасимовъ "	10 "
Господинъ Кирковъ "	5 "
Кръстю Костадиновъ "	20 "
Иванъ Антоновъ "	5 "
Георги Антоновъ "	20 "
Тодоръ Колчовъ "	20 "
Антония Г. Иоцовъ "	20 "
Симеонъ Петровъ "	5 "
Пешо Тодоровъ "	10 "
Георги Даковъ "	10 "
Богданъ Младеновъ "	5 "
Цвѣтко Цѣновъ "	5 "
Истатко Михаловъ "	5 "
Стеванъ Еленковъ "	5 "
Пено Петровъ "	20 "
Александъ Георгиевъ "	100 "
Иванъ Маринковъ "	20 "

Петко Ивановъ	с. Бистрилица	Берковско	5 лв.
Тодоръ Иванчовъ	"	"	5
Исай Иванчовъ	"	"	20
Истатко Г. Иоцовъ	"	"	2
Кръстю Петровъ	"	"	5
Найденъ Цековъ	"	"	1
Найденъ Мариновъ	"	"	10
Атанасъ Цѣновъ	"	"	5
Петръ Митовъ	"	"	5
Серафимъ Джоновъ	"	"	5
Михалъ Каменовъ	"	"	5
Кузманъ Димитровъ	"	"	5
Алекси Цвѣтковъ	"	"	5
Кръстю Антоновъ	"	"	1
Къно Първановъ	"	"	5
Тома Цѣнковъ	"	"	5
Иванъ Томовъ	"	"	5
Цоно Лукановъ	"	"	20
Тодоръ Ц. Заекъ	"	"	5
Здравко Първановъ	"	"	5
Тодоръ Тасовъ	"	"	5
Иванъ Върбановъ	"	"	5
Христо Андрѣевъ	"	"	5
Симеонъ Митовъ	"	"	5
Първанъ Михаловъ	"	"	5
Лило Михаловъ	"	"	5
Гаврилъ Стенковъ	"	"	20
Стоянъ Станковъ	"	"	5
Аврамъ Младеновъ	"	"	5
Георги Димитровъ	"	"	10
Сусо Лазаровъ	"	"	5
Апостолъ Антоновъ	"	"	20
Александъ Младеновъ	"	"	5
Ангелъ Аврамовъ	"	"	10
Иванъ Димитровъ	"	"	5
Илия Тодоровъ	"	"	5
Иванъ Джоновъ	"	"	5
Георги Трифоновъ	"	"	5
Генко Томовъ	"	"	5
Първанъ Найденовъ	"	"	5
Йорданъ Мотафчиевъ, гр. Берковица	"	"	20
Луканъ Петровъ, гр. Фердинандъ	"	"	20
Тодоръ Младеновъ, с. Живовци — Фердинандско	"	"	16
Коста Цѣновъ, с. Калиманци — Берковско	"	"	15
Давитко Стояновъ, с. Лесковецъ — Берковско	"	"	5
Видинъ Георгиевъ,	"	"	1
Василь Ангеловъ, с. Якоруда — Мехомийско	"	"	10
Лозарско-винарско д-во „Памидъ“, с. Перущица	"	"	
Пловдивско	"	"	710

Лозарско-винарско кооперативно д-во „Мискетъ“, с. Самоводени — Търновско	1000 лв.
Лозарско винарско кооперат. дружество „Гроздъ“, гр. Ямболъ	500 "
Лозарска винарска кооперация „Прослава“, с. Миндя — Преславско	64 "
Стоянъ Разсукановъ, гр. Елена	1000 "
Лозарското дружество „Гъмза“, гр. Ловечъ	700 "
Димитър С. Тенекеджиевъ и др. лозари, Месемврия	1680 "
Лозарското коопер. д-во „Лоза“, гр. Попово	600 "
Лозарско-винарското д-во, с. Б. Черква — Търновско	69 "
Лозарско винарска коперация „Чирпанска Мавруда“, Чирпанъ	200 "
Хр. Каждневъ, с. Сухиндолъ — Севлиевско	3·70 "
Лозарско кооперативно производително потребителско сдружение „Винта“, Русе	782 "
Лозарско-винарско дружество, с. Сухиндолъ — Севлиевско	800 "
Братя Боневи и други лозари, с. Малка Верея — Старо Загорско	300 "
Лозарско-винарско дружество, Созополь	800 "
Лозарско винарско дружество „Плъвенска гъмза“, Плъvenъ	2000 "
Лозарско-винарско д-во „Св. Трифонъ“, Анхиало	800 "
Лозарското дружество, Ортакьой	800
	Всичко . . . 18524·70

СПОМОЩЕСТВУВАТЕЛИ

за 1924 г., които събрали и препращали абонаменти въ редакцията:

Лозарско-винарското д-во, с. Михалци — Търновско
 Тодоръ Поповъ, с. Каракицане — Свищовско
 Георги Димитровъ, с. Каика — Ново-Пазарско
 Лозарско Кооп. д-во „Поминъкъ“, гр. Свищовъ
 Иванъ П. Галънски, с. Бръзово — Пловдивско
 Костадинъ Панаиотовъ, гр. Варна
 Лозарско винарско д-во „Гъмза“, гр. Ловечъ
 Ал. Филиповъ, гр. Видинъ
 Ст. Драгомировъ, гр. Чирпанъ
 Веселинъ Ив. Копановъ, с. Драгижево — Търновско
 Никола К. Зарковъ, гр. Вратца
 Хар. С. Велевъ, с. Бръстовица — Пловдивско
 Стоянъ Диляновъ, гр. Орехово
 Дим. В. Ранковъ, гр. Дупница
 Христо п. Цвѣтковъ, гр. Анхиало
 Петръ Н. Малиновъ, гр. Пещера
 Иванъ Хр. Чальковъ, с. Веренъ — Чирпанско

Държ. Агрономство, гр. Дръново
 Окр. Лозовъ и овощенъ разсадникъ, гр. Попово
 Гини Георгиевъ, гр. Лъсковецъ
 Стойне Георгиевъ, гр. Ортакьой
 Петю Колевъ, гр. Плевенъ
 Никола Ив. Маневъ, с. Горна-Студена—Свищовско
 Ангелъ Н. Бакевъ, с. Бъла-Черква—Търновско
 Руско Костадиновъ, с. Мокренъ—Карнобатско
 Стоянъ Стояновъ ученикъ VII кл, гр. Севлиево
 Атанасъ Стояновъ, с. Дълбоки—Ст.-Загорско
 Аг. Доневъ, с. Попово—Борисовградско
 Петръ Деловъ, гр. Чирпанъ
 Панаиотъ Матеевъ, с. Криво-поле—Хасковско
 Държ. Агрономство, гр. Г.-Орѣховица
 Държ. Агрономство, гр. Габрово
 Клерхъ Константиновъ, гр. Бургасъ
 Лозарско-винарско д-во „Памицъ“, с. Перущица — Пловдивско
 Лозарско винарското Кооп. д-во „Гроздъ“, гр. Ямболъ
 Атанасъ Славовъ, гр. Сливенъ
 Михаилъ Ст. Карапаневъ, гр. Ямболъ
 Анастасъ Д. Вангеловъ, гара Синдель — Провадийско
 Ради Димитровъ, с. Козлуджа — Варненско
 Теофилъ Ив. Катъровъ, гр. Нова-Загора
 Марко Ст. Сарачевъ, гр. Карнобатъ
 Лозарско-винарското д-во, с. Тигаченица — Вратчанско
 Лозарско-винарското д-во, гр. Българградчикъ
 Никола Савовъ, с. Бокиловци — Берковско
 Ст. В. Калчевъ, с. Осмо-Калугерово — Ловчанско
 Маринъ Дончевъ, с. Мерданя — Търновско
 Лозарско-винарската Кооп. „Прослава“, с. Миндя — Еленско
 Лозарско-винарското д-во, с. Сухиндолъ — Севлиевско
 Кооперативно лозарско-винарско д-во „Димятъ“, с. Плаково
 Търновско.
 Лозарско-винарското дружество, Созополь
 Брата Боневи, с. Малка Верея — Ст.-Загорско
 Лозарско кооперативно производително потребително сдружение „Винта“, Русе.